

புதுப்பார்வை வெண்பாமலை இராபிச்சி

புதுப்பார்வை
வெண்பாமலை
இராபிச்சி
பதினாறாம்,
ஏப்ரல் 1968
பகுதி 1

புலபார
நாட்கூபாதசந்திரனார்

64
புதுப்பார்வை
இராபிச்சி

எ
கடவுள் துணை

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை
ஆராய்ச்சி
(முன்றும் பகுதி)

ஆராய்ச்சியாளர்:
தொல்புரக்கிழார், கணக்காயர்
பொருளுால் விற்பனைர்

புலவர் நா. சிவபாதசந்தரனுர்
அவர்கள்

13539.

வெளியீடு-
வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித்
தமிழ்ச் சங்கம்.

1993

நூலின் விவரம்:-

நூல்:	புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆராய்ச்சி மூன்றாம் பகுதி — அகப்புறம்
ஆசிரியர்:	புவெர் நாகலிங்கம் - சிவபாதசந்தரனார்
மொழி:	தமிழ்
பிரசராத் திட்டி:	1993-05-30; பூர்முக வருடம் வைகாசித் திங்கள் திருவள்ளுவர் ஆண்டு 2024,
பக்கங்கள்:	96 + 4
அச்சகம்:	ச. வீ. அச்சகம், 104, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.
அளவு:	¹/₄ அளவு
விலை:	250/- ரூபா
பதிப்புரிசை:	ஆய்வாளருக்கே உரியது.

Bibliographical Date:-

Title of the book:	Purapporul Venpamalai Aratchis Part III — Ahappuram
Author:	Pulavir - Nagalingam Sivapathasundaranaar Thalpnrnam. Chalipuram
Language:	Tamil
Edition:	30-05-1993
Number of pages:	96 + 4
Number of Copies:	500
Printers:	S. V. Press: 104, KasthuriarRoad, Jaffna
Subject:	PURAPPORUL VARALARU
Size of the book:	¹/₄ Size
Prize:	250? -
Copyright:	Reserved

அறிந்துரைகள்

டாக்டர் சி பாலசுப்பிரமணியர் எம் டி எம், வீட். பிள்ச. டி துணைவேந்தர், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்,

புறப்பொருள் என்பது பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியற் கூறுகளைக் குறித்து நுவலும் இலக்கணமாகும். பாலுணர்ச்சி தவிர்ந்த ஏனைய வெல்லாம் புறமென்பதினும் பொருளாகத் தோன்றும் போரே இத் திணையின் இன்றியமையாக் கூறுகும். தொல்காப்பியம் புறத்திணையிய ஹுக்குப் பின் பண்ணூற்றுண்டுகள் கழிந்து. தோன்றியதெனினும், புறப் பொருள் வெண்பாமாலை தமிழரின் ஆழ்ந்த கல்விக்குரிய நாலாக மினிர் கின்றது. இந்நாலின் வெண்பாக்கள் படிப்பாரை இன்புறுத்துவன். இதற்குப் புறப்பொருள் இலக்கண நாலுக்குத் தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல ஈழ நாட்டினின்றும் உரையும் விளக்கமும் தோன்றியமை என்னுதற்கு யது.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் தினைகள் பலவற்றிற்கும் இந்நாலாசிரியர் விரிவுறவும் விளக்கமுறை எழுதியுள்ளவற்றைக் காண நேர்ந்தது. இவ்வாசிரியர் தம் நுலைமாண் நுழைப்புலம்கொண்டு நாலிலங்களின் நலப்பாடுகளை அகம், புறம், அகப்புறம், புறப்புறம் என்பவற்றிற்கேற்ப எடுத்துக்காட்டலும் பாராட்டத்தக்கன. அகப்பாலை, அகப்புறப் பாலை, புறப்பாலை என்றும், முல்லைப் பாலை, குறிஞ்சிப்பாலை, நெய்தற் பாலை என்றும் மேன்மேலும் பாலைத்திணையிலக்கணக் கூறுகளைச் செலுத்திப் பார்வையை இந்நாலிற் காணலாம்.

இனக்குழு வாழ்க்கையிலிருந்து படிமுறை வளர்ச்சியில் நாகரிகமெய்திய ஓர் உயர் பண்பாட்டினமாகத் தமிழினம் உருவான பின்னரே தொல்காப்பியம் தோன்றியது. தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் ஒரு விழுமிய நாகரிகத்தில் புறப்பொருட் பகுதியாகும். அகத்திணையியல் செம்மாந்த அகநாகரிகத்தின் இலக்கண ஒவியமாகும். இந்நிலையில் ஆசிரியர் நா.சிவபாதசந்தரனார் தமிழரின் பண்டை வாழ்வியற் கூறுகள் பலவற்றைப் புறப்பொருளிலக்கணப் பகுதிகளால் விளக்குதல் டல் விடயங்களில் போற்றத்தக்கதாகவள்ளது.

“அண்டத் தொகுடியிலுள்ள உலகம் ஒவ்வொன்றும் அருங்கலை நிறைந்து நிற்கும் கருவாகிக் கலை நிறைந்து மலருந் தன்மையில் உருப்பெறவே அதனின்றும் அவிழ்ந்து ஒடுகும் கருத்துச் செவ்வியலேயே செந் தமிழர் சிறந்தனர்”

என்றும்,

“இவர்தம் நூலாம் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைக்குத் தலையாய பொருள் புறப்பொருள். இப்புறப்பொருளையும் அகத்தின் பிளைப்பில் இருந்து விடுவித்துக்கொண்டார். இதனாலேயே அவர் வெட்சி முதலா னவற்றைத் திணையெனது படலம் என்று குறித்தார். தொல்காப்பியர் போன்ற தொல் தமிழ்ப் புலவோர் அகத்தை வைத்தே அகம் புறம் என்பவைகளை நோக்க ஜயங்கிதனர் புறத்தை வைத்தே அகம் புறம் என்பவைகளை நோக்கினார் என்க”.

என்றும் கூறுமிடங்கள் நயத்தற்குரியன. ஆசிரியர் புறப்பொருட் குறை ஒவ்வொன்றிற்கும் வெண்பாவின் துணைகொண்டு காட்டும் பொரு ஞம் விளக்கமும் அவரது ஆழந்த மதிநுட்பத்தையும், பன்றாற் புலமை யையும் காட்டுகின்றன புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனார் அவர்களின் இவ்வுரைப்பணிக்கு என் வாழ்த்துக்கள்.

சி பாலகப்பிரயணியம்

துணைவேந்தர்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்.

18.01.90

டாக்டர் கலாநிதி பொன் கோதண்டராமன்
பேராசிரியர், தமிழ் இலக்கியத்துறைத்தலைவர்,
சென்னை பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை 600005

நல்ல இலக்கண இலக்கியப் புலமையும், தெளிந்த சிந்தனையும், அயராத ஆய்வு நாட்டமும் கொண்ட புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனார் அவர்களுக்கு ஊக்கமும் மகிழ்ச்சியும் தரும்வகையில் தமிழ்லகம் அவருடைய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆய்வு நூல்களைப் பயன்படுத்து மௌன நம்புகிறேன்.

சென்னை
20.01.90.

பொற்கோ

பேராசிரியர் கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்
தலைவர், தமிழ்த்துறை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்:

தமிழ்மொழியில் இயற்றப்பட்ட புறத்தினை இலக்கியங்களுக்கு உரிய இலக்கணங்களை வகுத்துக் கூறுவதாக அமையும் நூல் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆகும். இது தமிழரின் போரியல் பற்றி அறிவு தற்கு நல்லதொரு நூலாகும். இவ்விலக்கண நூலை இயற்றியவர் சேரநாட்டைச் சேர்ந்த ஜயங்கிதனராவார். பண்டைய கமிழ் இலக்கியங்களில் சேர மன்னருடைய தரைப்போர், கடற்போர் ஆகியன விதந்து கூறப்பட்டுள்ளன. பதிற்றுப்பத்து என்னும் சங்க இலக்கிய நூல் பத்துச் சேர மன்னர்களுடைய போர் வெற்றி உட்பட்ட பல சிறப்புக்களைப் பாடும் நூலாகும். இந்த வகையில் சேரநாட்டைச் சேர்ந்த ஜயங்கிதனர் புறத்தினை இலக்கணத்தைத் தனியாக எடுத்து விரித்துரைத்து பொருத்தமானதே ஆகும்:

தொல்காப்பியருடைய புறத்தினை இயலிலே கூறப்படுகின்ற போர் வெறுமனே தாக்கும் போரே ஆகும். சிற்சில டெங்களில் மட்டுமே தாங்கும் போர் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறோர். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியரோ தாக்கும் போரினையும், தாங்கும் போரினையும் பற்றி விவரமான இலக்கணங்கள் வகுத்துள்ளார். ஏத்துக்காட்டாக, குறிஞ்சி நிலத்தவர் தாக்கும் போரினை நடாத்தச் செல்லும்போது இவர்கள் வெட்சிப் பூவினைச் சூடிச் சென்றனர். இவர்களை எதிர்த்துத் தாங்கும் போரினைச் செய்வார்கள் கரந்தைப் பூச் சூடினர். இதனால் இவை முறையே வெட்சிப் போர், கரந்தைப் போர் எனப் பெயர்பெறலாயின. இவ்வாறு இருவகைப் போர்களையும் விவரமாகக் கூறும் தன்மத்தான் சிறப்பு மிகுந்த நூலாகப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை விளங்குகின்றது.

இத்தகைய நூலுக்கு ஓர் ஆராய்ச்சியரை இன்றியமையாததே ஆகும். புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனார் இவ்வரியபணியிலே பல ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டு வாழுகிறார். இதுவரை இவருடைய ஆராய்ச்சியரைகள் இரண்டு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. ஜயங்கிதனரின் 12 படலங்களுள் 10 படலங்களின் விளக்கவரைகள், ஆய்வுரைகள் ஆகியன இவ்விரு தொகுதிகளிலே இடம்பெற்றன. இப்பொழுது வெளிவரும் மூன்றாண்டுகளிலே புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின் கடைசி இரண்டு படலங்களையும் கைக்களைப்படலமும், பெருந்தினைப்படலமும் ஆய்வுக்குட்படுகின்றன. புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனாரின் பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆட்சி, புதுமையான சிந்தனைப் போக்கு ஆகியனவற்றை இத்தொகுதி யிலும் காணகிறோம்.

சமுத்திலே இலக்கண, இலக்கிய நூல்களுக்கு விரிவான் ஆராய்ச்சி உரை எழுதியவர்களுள் மூவர் முதன்மை பெறுகின்றனர். அவர்கள் தொட்காப்பிய விளக்கவரைகள், ஆராய்ச்சியுரைகள் எழுதிய கணேசையர், திருவாசக ஆராய்ச்சியுரை எழுதிய பண்டிதர் அருளம்பலஞார், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆராய்ச்சியுரை எழுதிய புலவர் நா.சிவபாதசந்தரனார் ஆகியோராவர். எவ்வே, புலவர் அவர்களுடைய ஆராய்ச்சியுரை எத்தகைய இடம்பெறுகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது. ஈழத்தவர்களுடைய இலக்கணப் புலமைக்குப் புலவருடைய ஆராய்ச்சியுரை மேலுமொரு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றது.

கல்விக்கு மூப்பு, இளமை என்றில்லை என்பதற்குப் புலவர் நா.சிவபாதசந்தரனார் நல்ல எடுத்துக்காட்டு ஆவார். தள்ளாத வயதிலும் புறப்பொருள் இலக்கண ஆய்வினை மேற்கொண்டு இத்தொகுதியினை வெளியிட முயலும் அவருடைய தமிழ் அவாவுக்கு நாம் தலைசாய்த்து வணங்குகிறோம். இவ்வாராய்ச்சிமூலம் அவர் ஆற்றும் தமிழ்த் தொண்டுக்குத் தமிழர்களாகிய நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மதிப்புரை

வண. கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் M. A., B. D., Ph. D.
அதிபர், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி.

எனது இனிய நன்பர், ஆராய்ச்சி ஆசிரியர், தொல்பூரக் கிழார் கணக்காயர் புலவர் நா.சிவபாதசந்தரனார் அவர்கள் எழுதிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை மூன்றாம் பாகம் படித்து இன்புற்றேன். முதலாவது பாகத்தில் முதல் ஏழு படலங்களுக்கு உரைகண்டார். இரண்டாவது பாகத்தில் வாகை, பாடாண், பொதுவியற் படலங்களுக்கு உரைகண்டார். இப்பொழுது வெளிவரும் மூன்றாம் பாகம் கைக்கிளைப் படலத்திற்கும் பெருந்தினைப் படலத்திற்கும் வென்றிப் பெருந்தினைப் படலத்திற்கும் உரைகண்டுள்ளார்.

இந்த நூல் புலவர் நா.சிவபாதசந்தரனாரின் நீண்டகால புறப்பொருள் ஆய்வினை நிறைவெசெய்துவைக்கின்றது. புலவர் நா.சிவபாதசந்தரனார் அரும் பிரயாசையுடன் பெரும் பொருட்செலவு செய்து கண்ட முடிவுகளை யாவரும் அறிந்து பயன்படும்பொருட்டு நூல் வடிவத்தில் தந்துள்ளார். “தமிழா! இந்தா நான் உனக்கு வழங்கும் சொத்து” என்ற வகையில் தமது அரிய நிந்தனைகளையெல்லாம் அன்புடன் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். உலகெங்கும் வாழும் தமிழ்மக்கள் இவருடைய முயற்சியை வாயார வாழ்த்துவார்கள் என்பதிற் சந்தேகமில்லை.

கல்கி ஆசிரியர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஒருமுறை யாழ்ப்பாணத்திலே ஒருவன் தடக்கி விழுந்தாலும் ஒரு தமிழ்ப் பண்டிதர் மீது தான் தடக்கி விழுவான் என்று எழுதினார். யாழ்ப்பாணம் ஒருசாலத்தில் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் நிறைந்திருந்த காலம். சென்ற நூற்றுண்டின் பிறபகுதியிலே ஆர்வல்ட் சதாசிவம்பிளை தாம் எழுகிய சாதாரண இதிகாசம் எனும் நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

இப்பொழுது யாழ்ப்பாணம் மிகப் பேரெடுப்புள்ள நாடு. அதில் இங்கிலீஸர், ஒல்லாந்தர் முதலிய பரதேசிகளினரிச் சுதேசிகளாகிய தமிழர் வாசம் பண்ணுகிறார்கள் இங்கே சில காலங்களுக்கு முன் பஞ்ச இலக்கணக் கடலைக் குடித்து முழங்கும் இலக்கண மேகங்களும், காப்பியக் கடல்களைப் பருகித் தேக்கிட்டு ஏப்பமிடுமிலக்கியக் கவிகளான மேகங்களும் வட்டமிட்டுத் திரிந்தாற் போலத் தற்காலத்திலும் அவைகள் உலாவுகின்றன.

புலவர் சிவபாதசுந்தரனுரின் அப்பழக்கற்ற பண்டித நடைக்கு நினைவுனை எடுத்துக்காட்டு.

“ஜயம் - ஒன்றில் துணிவு பெறுது பலதலையாய உணர்வு. இவள் திருமகளோ வாவைவர் மகளோ ஓன்று மடந்தையிடத்து என் நெஞ்சம் ஜயப்பாடு ஒழியாமல் அழுந்தா நின்றது என்று தலைவன் நிலை கொள்ள ஜயமாம். கல்நவில் தோளான் என்று ஜயத்திற்கு உரிய தலைவன் சுட்டியதால் குறிஞ்சி சார்ந்க பாலை நிலத்தவங்கலாம். ஏனெனில் ஈட்டி, வில் என்பவற்றை மிகுதியாக உணவுப்பொருள் நோக்கில் திரிந்த குறிஞ்சி நிலமக்கள் ஏறியும், எய்யும் வாப்ப்புப் பெரிதாய்ப் பொருந்தலால் அவர்கள் தோள் கல்லைப்போலச் சொல்லும் அளவுக்கு இயல்பில் மிகுதியாய்த் திரண்டு வாகு தோளாயிற்று என்க.

கலாந்தி பொன் பூலோகசிங்கம் அவர்கள் தாம் ஏழுதிய தமிழ் இலக்கியத்தில் சமூத்தறிஞரின் பெருமுயற்சிகள் என்ற நூலில் சென்ற நூற்றுண்டில் சமூத்தல் வாழ்ந்த ஆறு தமிழ் பேரரிஞர்களது முயற்சி களை ஆராய்கின்றார். இருபதாம் நூற்றுண்டில் தமிழ் இலக்கியத்தில் சமூத்தறிஞர்களின் பெரு முயற்சிகள் என்ற ஒரு ஆய்வு மேற்கொள்ளப் படுமாயின் தொல்புரக்கிழார் நா. சிவபாதசுந்தரனுரின் பணியும் நிச்சயமாக ஆராயப்படும்.

அவருடைய பணி சமூத்தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் பெருமை தருகின்ற விடயமாகும்.

எஸ். ஜெபநேசன்

5/ 3/ 93

AN APPRECIATION

I read with interest the third Volume of the commentary on

“PURAPORUL VENPAMALAI ARATCHIE”

by

Pulavar N. Sivapathasundaranar

of Tholpuram. With this work Pulavar Sivapathasundaranar is completing his life long Study of Puraporul.

In first Volume the author gave a commentary for seven padalam, viz: Vetchi, Karanthai, Vanji, Kanji, Nochi, Ulinai and Thumbai.

The second Volume gave a clear exposition of the Vahai, Royalty and general padalams.

Now, in this work the author is explaining the Kaikkilai and Perunthinalai Padalams and the Epilogue with copious references from Sangam Literature.

Jaffna had a long and rich tradition of writing commentaries for Sangam works and other Literature. The commentaries of Arumuganavalar, Ganesha Aiyer and Arulampalanar are studied with interest by the Tamil scholars in South India and Sri Lanka. Pulavar Sivapathasundaranar has striven to keep this tradition alive. The entire Tamil community of Sri Lanka is indebted to him.

S. JEBANESAN

M. A., B. D., Ph. D.
Principal,
Jaffna College.

പുന്പ് പോതും വെന്ന് പാമാലി ആരാധ്യക്ഷിയരു.

ମୁଣ୍ଡରୁମ் ପକୁତି

வெளியீட்டுத் தொழில்

வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச்சங்கத்தின் தாபகர்களில் ஒருவர் புலவர் திரு. நா. சிவபாது சுந்தரனார் ஆவார். தலைவராக செயலாளராகப் பொறுப்புள்ள பதவிகளை வகித்துச் சிறந்த பணிகள் புரிந்த அவர் இன்று அச்சங்க உபதலைவர் குள்ள ஒருவராய் இருக்கின்றார்.

அவர் இதுவரை பத்தொண்பதுக்கு மேற்பட்ட செந்தமிழ் நூல்களை இயற்றி வெளியிட உள்ளார். அவரியற்றிய நூல்கள் அனைத்துக்கும் சிகரம் போன்று உச்சத்தில் விளங்குவது புறப்பொருள் வெண்பாமா? ஆராய்ச்சியுரையாகும். இதன் முதலாம் பாகம் சங் கப் பிரசுரமா க 1972 ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்தது. வெட்சி முதல் தும்பையீருன் புறத் திணைபற்றிய ஆராய்ச்சி அது. அதன் சிறப்பினை மதித்து இலங்கையரசு சாகித்திய மண்டலப் பரிசு வழங்கிக் கொள்வித்தது.

பின்பு 1993 ஆம் ஆண்டில் அதன் இரண்டாம் பாகம் ஆகிய வாகை பாடாண் பொதுவியல் பற்றிய புறப்புறத்திணையை வெளி யிட்டோம். பெரிய சிரமங்கள். பொருளாதார நெருக்கடிகளின் மத்தி யில், நாட்டுத்திலைமை மிகவும் பாதகமாயிருந்த நேரத்தில் குறித்த இரண்டாம் பாகம் வெளிவந்தது. இலங்கைஅரசு புலவரின் அரிய பணியை மதித்துத் “தமிழ்மணி” என்ற விருது நல்கிப் பொன்னுடை போர்த்திக் கொவும் செய்தது.

தாம் பல ஆண்டுகளாகச் சிரமப்பட்டுச் செய்த புறப்பொருள் வெண்பார்மாலை ஆராய்ச்சியுரை முழுவதும் தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்ற தனியாத இதயதாகம் கொண்டிருப்பவராதவின் தேக்கம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட தளர்ந்த இந்த வேலை யிலும் பெருஞ் செலவு செய்து துணிவடன் இந்த மூன்றாம் பாகத்தை வெளியிட்டுள்ளார். இஃது ஆண்பாற் கூற்று, பெண்பாற் கூற்று என்னும் பிரிவுகளைக் கொண்ட ஈகக்கிளைப்படலம், பெண்பாற் கூற்று இருபாற்பெருந்திலை என்ற பெருந்திலைப்படலம், ஒழிபு என்னும் மூன்று படலங்களைக் கொண்டது இது அகப் புறம். பல்கலைக்கழகப் பட்டம்படிப்பு, பழந்தமிழர் பற்றிய ஆராய்ச்சித்துறைகளில் ஈடுபடுவோருக்கு இந்நால் பெரிதும் பயன்படும்.

புறத்திலை, புறப்புறம் என்ற முதலாம் இரண்டாம் பாகங்களுக்குச் சிடைத்த வரவேற்று அகப்புறம் ஆகிய ஒன்ற மூன்றும் பாகத்துக்கிடைக்குமென்று எதிர்பார்த்தின்றேயும்.

அ ஆறுமுகம்
தலைவர், தமிழ்ச் சங்கம்
வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதி

என்னுடைய

வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ்க்கூறும் நல்லுலகத்து நலத்து பழும் பனுவல் எனப்படுந் தொல்காப்பியனுள் ‘வினையின் வரும் நூற்பாவாவே முதலுழுதிக் கண்ணும் முதற்கடவுளொருவன் உண்மையும் அவன் கண்டருளிய முதனுரூபும் அந்நூற்கண் உயிர்கள் வினையின்குமாறும் முதலான செய்திகளை நாம் உனர் வேண்டும்: வேதவியாதன் வேதந்தொகுத்தற்கு முன்னர் தோன்றியது. தொல் காப்பியம் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். நெடுங்காலமாயினமையிற் கடல் கோள் முதலிய இடையூறுகட்கு இரையாகி அவற்றை உனர் வரும் நூல்கள் பிற்றைஞான்று தமிழர்பால் அருகி மறையலாயின. இதற் கெடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது புறப்பொருள் வெண்பாமாலை. காலக் கடவுள் வழிவந்த மன்னர்கள் சங்கம் அமைத்து அதனை ஒரு வாறு பின்வந்தோர் ஒது அறியவைத்தனர். அட்மன்னர் மூவேந்தராவர். இம் மூவேந்தர்களிற் சேரன் மரபுவழிவந்த ஐயனுரிதனாவர். நான் இவரே புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆக்கித் தந்தவரெனக். நான் அண்ணுமலைப் பஸ்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் கற்ற ஞானரு புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் இயல்பாகவே ஈடுபாடு ஏற்பட்டதால் அந்தாலின் ஆய்வில் ஈடுபட்டேன். அவ்வாறு ஈடுபடுகையில் அந்த ஆய்வு நீளப்பெருகி ஏறக்குறைய ஆயிரம் பக்கங்களாண்டதாயிற்று.

தொல்காப்பியனுர் புறத்தினை என்பதை ஐயனுரிதனுர் புறப் பொருள் என்றுரைத்துள்ளார். தினையைப் பொருளென்று போற்று கையில் அது மரபு வழிப்பட்ட சொல்லினாலேயே வெண்பா என்ற செய் யுள் ஐயனுரிதனுர் விரும்பினார். ஆதலின் மரபுநிலையில் திரிதல் வெண்பாவாகிய செய்யுட்கிள்லை என்று மரபின் முதன்மை ஈண்டு நாம் நினைதல் வேண்டும். “மரபுநிலை திரியில் பிறிதுபிறிதாகும்” என்றபடி வெண்பாமாலையில் “இதுவுமது” என்பது இடையிடையே வருகுதலை அந்நாலில் அமைந்துள்ளதைக் காண்க. வழக்கெனப்படுவது உயர்ந்தோர் மேற்றே என்றபடி ஐயனுரிதனுர் விளங்கி அவராக்கிய வெண்பாமாலை நூலும் மரபுநிலை திரியா மாட்சியவாகி இலக்கண இலக்கிய நூலகத் தமிழுலகில் தலைப்பட்டு நிலைத்தல் சேரர் மரபுவழிக்குப் பொய்யா விளங்காய் விளங்குவதாகும். மேலும்:

‘எல்லா’ வழிக்கும் இனப் பெண்பது
தானமாற்று உருட மேவற் ருகும்’

நன்றி நவீல்லை நாம் துவங்கும்போது முன்னினக்கத்தக்கவர் தற் போது சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை அதிபர் திரு. ஜெயராசா என்பவரா வார். அவரோடு ச. வே. அச்சகத்து வினைவலர் அனைவருக்கும் எனது மனம் கணிந்த நன்றி உரித்தாகுக.

சம்நாதம் துணையாசிரியர் திரு. சி. சிவபாலன்மூலம் இந்நாலின் வெளிக்கவரை நாளோட்டு ஒனியர் திரு - தயானந்தன் அவர்கள் சித் திரத்தைக் காண்பவர்கள் களிப்புறுவர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை இவர்களுக்கும் என் உள்ளார்ந்த நன்றி உரித்தாக.

மேலும் மயிலங்கூடலூர் கவிஞருக்கும், சிந்தனையாளருமாகிய பி. நடராசன் அவர்கள் பொருளடக்கம், கொஞ்சவரலாறு நிரல்படுத்தல், முழுநூலைப் பார்வையிட்டு தொகுதிமுறையாகப் பிழைத்துத் தம் ஆகியவற்றில் உதவினார். அணித்துரை பாராட்டுகள் சிறப்புரை அளித்த ஆன்றேர்களுக்கும் எமது பணிவன்பானவழுத்துதல் உரித்தாகுக.

எமது முந்திய நூல்களைப் போல இந்நாலையும் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதித் தமிழ்ச் சங்கத்தார் வெளியிடுகின்றனர். சங்க உறுப்பினர் அனைவருக்கும் நன்றி நவீலுகின்றேன் சிறப்பாக பண்டிதர் அ. ஆறுமுகம் அவர்கட்கும் கடப்பாடுடையேன்.

மற்றும் ச. வே. அச்சக வினைவலர் அனைவருக்கும் எனது உள்ள கணிந்த நன்றி உரித்தாகுக. நிற்க; என்னுரையை நிறைவுசெய்வாம்.

வெளிக்கவரின் விளக்கக் குறிப்பு:

பெண்பாற் கிளவி

வானத் தியலு மதியகத்து வைகலும்
கானகத் தியலு முயல் கானும் — தானத்தின்
ஒளவளை யோடவு முள்ளாள் மறைந்துறையும்
கள்வளைக் கானுதில் வூர்.

“ தமிழ்நிலை ”

தொல்புரம்,
சுழிபுரம் - P. O.
1931 - 5 - 30

நா. சிவபாதசந்தரனார்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆராய்ச்சி.
(முன்றும் பகுதி)

பொருளடக்கம் கைக்கிணைப் படலம்.

ஆண்பாற் கூற்று:

காட்சி - ஜயம் - துணைவு - உட்கோள் - பயந்தோர் பழிச்சல் - நலம் பாராட்டல் - நயப்புற்றிரங்கல் - புணரா இரக்கம் - வெளிப்பட இரத்தல்.

பெண்பாற் கூற்று:

காண்டல் - நயத்தல் - உட்கோள் - மெலிதல் - மெலிவொடு வைகல் - காண்டல் - வலித்தல் - பகல் முனிவுரைத்தல் - இரவு நீடு பருவரல் - கனவின் அரற்றல் - நெஞ்மொடு - மெலிதல்.

பெருந்திணைப் படலம்.

அகம் அறிந்த முறை - பெருந்தி ணை.

பெண்பாற் கூற்று:

வேட்கை முந்துறுத்தல் - பின்னிலை முயற்சி - பிரிவிடை ஆற்றல் வரவெதிர்ந் திருத்தல் - வாராமைக்கு அழிதல் - இரவுத் தலைச் சேரல் - இல்லவை நகுதல் - புலவியுட் புலம்பல் - பொழுதுகண்டு இரங்கல் - பரத்தை ஏசல் - கண் சிவத்தல் - காதுவிற் குளித்தல் - கொண்டக ம் புகுதல் - கூட்டத்துக் குழைதல் - ஊடலுள் நெகிழ்தல் - உரைகேட்டு நயத்தல் - பாடகச் சிறடி பணிந்த பி ன் இரங்கல் - பள்ளிமிசைத் தொடர்தல் - செல்கென விடுதல்,

இருபாற் பெருந்திணை.

முன் நுரை:

செலவழுங்கல் - மடலூர்தல் - தூதிடையாடல் - துயரவற் குரைத்தல் - கண்டுகை சோர்தல் - பருவமயங்கல் - ஆண்பாற் கிளவி - பெண்பாற் கிளவி - வெறியாட்டு - பாஸ்வரவுரைத்தல் -

பரத்தை கூறல் - விறவி கேட்பத் தோழி கூறல் - விறவி தோழிக்கு விளம்பல் - பரத்தை வாயில் பாங்கிகண்டுரைத்தல் - பிரர்மணை துயின்றமை விறவி கூறல் - குற்றிசை - குறுங்கவில-

வென்றிப் பெருந்திணை (ஓழிபு)

விளக்கம்:

கொடுப்போர் ஏந்திக் கொடார்ப் பழித்தல்-வாணிக வென்றி - மல்வென்றி - உழவன் வென்றி - ஏறுகோள் வென்றி - கோழி வென்றி - தகர் வென்றி-யானை வென்றி - பூழி வென்றி - சிவல் வென்றி - கிளி வென்றி - பூவை வென்றி - குதிரை வென்றி - தேர் வென்றி - யாழி வென்றி-குது வென்றி - ஆடல் வென்றி சாடல் வென்றி - பிழி வென்றி - புலி வென்றி.

புறப்பொருள் தொகுப்பு

நாற்பா

வெட்சி கரந்தை வஞ்சி காஞ்சி
உட்குடை யுழிக்கு நொச்சி தும்பையென்
றித்திற மேழும் புறமென மொழிப
வாகை பாடன் பொதுவியற் றிணையெனம்
போகிய மூன்றும் புறப்புறமாகும்
கைக்கிளை பெருந்திணை ஆமிவ் விரண்டும்
ஏகம்புறம் ஆமென ஆதைந்தனர் புலவர்.

ஜயங்கிதனேர் பாடிய புறப்பொருள் மாலைக்கு ஈழத்துத் தொல்புரக் கிழார் புலவர் நாகலிங்கம் திவபாதசந்தரனூர் எழுதிய புறம் - புறப்புறம் - அகப்புறம் ஆகிய முப்பகுதிகளுக்குரிய ஆய்வுரை முற்றிற்று.

Moothyp

ஆராய்ச்சியாசிரியர்:
தொல்புரக்கிழார் - கணக்காபர்
புலவர் நா. சிவபாதசந்தரனூர் அவர்கள்
தமிழ்மாமணி, பொருணூல் விற்பனைர்

கைக்கிளை பெருந்திலை ஆயில் விரண்டும்
அகப்புறம் ஆமென அறைந்தனர் புலவர்

முன்றும் பகுதி,

அகப் புறம்,

இன்பியல்.

அகப் புற முகப்புரை

செந்தமிழ்: தொல்காப்பியம்

செந்தமிழ் என்பது இலக்கணத்தாற் சிறந்த தமிழாம். இந்தச் செவ்விய தமிழின் இலக்கணத்தைச் சான்றேர் மிகவிரைவாக ஏழுதி யுள்ளனர். அச்சான்றேரில் தலையாயவர் ஒல்காப் புகம் தொல்காப்பியரே. இவர் இயற்றிய நூற்பெயர் 'தொல்காப்பியன்' என்க. இந்தத் தொல்காப்பியத்தினுள் எழுத்து, சொல், பொருள் என்றிடும் மூன்று அதிகாரங்கள் உள்ளன. அவ்வதிகாரங்களில் பொருளுக்காரத்தின் இலக்கணமே செந்தமிழைச் செவ்விய தமிழாகக் கற்போரைக் கருத வைத்துள்ளது. அவ்வாறு பொருளைக் கருதிக் கற்றவர்கள், நம் முன் ஞேராகிய அக்காலத் தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நன்கு தெளிந்தார்கள். இல்லின் உள்ளும் அதன் வெளியினுள்ளும் ஆண் பெண் துணை நலமாய் ஒழுகிய ஒழுகலாறுகளை நன்கு கற்கக்கூடிய ஒரு தனி நூல் தொல்காப்பியமே என்பதையும் பலருக்கு அச்சமில் லாது அறைந்தனர் அந்தத் தெள்ளியர், இல்லின் உள் நிகழும் ஒழுக்கம் அகத்தினை. அதன் வெளியில் நிகழும் ஒழுக்கம் புறத்தினை. இரு பகுதிகளையும் நம் ஆய்வுப் பொருளுக்கேற்ப நோக்குவாம்.

அகத்தினையும் புறத்தினையும்

“அகத்தினை மருங்கின் அரிஸ்தப உணர்ந்தோர் புறத்தினை இலக்கணம் திறும்படக் கிளப்பின்”

ஙன்று தொல்காப்பியம் புறத்தினை வெட்சிப் பகுதியிற் கூறியுள்ளது. அகத்தினைகளை ஏழாக வகுத்து அவற்றுக்கினமான புறத்தினைகளையும் ஏழாகவே காட்டி நூற்பாக்களை அந்நால் நுவன்றுள்ளது.

புறப்பொருள் இலக்கண நூல்கள்

புறத்தினை இலக்கணம் பெரிதாய்ப் படிப்பதற்கு அதிக அளவில் அந்நால்கள் நம்மிடையே நிலைக்கவில்லை. தொல்காப்பியம் தவிர ஏஜைய, புற இலக்கண நூல்கள் எல்லாம் காலத்தாற் பிற்பட்டவையாம்.

மேலும்; பண்ணிரு படலம் தொல்காப்பியத்தோடு தொடர் புடையதென்பர். வெண்பாமாலையை அடியொற்றியே வீரசோழியம், சுவாமிநாதம் போன்றவையும் ஆக்தமானதன்க.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

தொல்காப்பியத்தை அடுத்துப் புறப்பொருள் பற்றி விரிவாக விளக்கும் நூலிச் சேரமரபு வழித்தோன்றலாகிய ஐயனுரிதனார் இயற்றி யுள்ளார். அவர் தொல்காப்பிய காலத்திற்கும் தம் காலத்திற்கு இடையே புதுவதான போராம் புறத்தினைச் செய்திகளைச் செவ்வி தாய்த் தெளித்து பழையமைக்கும் புதுமைக்கும் ஏற்ப, பல மலர்களை எடுத்து நாம் மாலை புணைவதுபோல ஐயனுரிதனாரும் புறப்பொருட் செய்திகளை ஒழுங்குபட ஒதியுள்ளார். அந்த ஒதல் முறையிலும் ஒர் ஒழுங்குண்டு. அது புறம், புறப்புறம், அகப்புறம் என்பதே அவ்வொழுங்கென்க. அவ்வொழுங்கில் நூற் கொஞ் என்ற பெயராலும், திணைக்கும் துறைக்கும் வேண்டிய வரலாற்றைப் புலப்படுத்த வெண்பா யாப் பில் வெண்பாவாலும் புறப்பொருள்மாலை வடிவெடுக்கச் செய்துள்ளார். ஐயனுரிதனார் இலக்கணப் புலவரோடு இலக்கியப் புலவராகவும் திகழ் வதை நாம் உணராமல் இருக்கமுடியாது.

அகப்புறம் இன்னதென்யது

புறப்பொருள் முற்பகுதியில் ஈற்றுப் பகுதி ‘அகப்புறம்’ என்க. அகம் புறம் என்றாலே அகப்புறம் ஆகியது எங்ஙனம் என்பதைக் காண்பாம். புறப்பொருள் மாலையில் முதற் தொடுத்த பகுதி மலர்கள் ஓயு திணையாம். இவ்வெழுமுதிணையைப் புறம் என்றுசுருங்கச் சொல்லிவிளக்கவே அந்தப் புறம் இயல்புமிகுதியாகையில் இயைந்ததே ‘புறப்புறம்’. இதில் பின்மொழிப் புறமே அவ் எழுதிணையின் புறமாகக் கொள்க. அவ்வாறு அப்புறத்தைக்கொண்டால், முன்மொழிப்புறம் சுட்டுவது எதுவோ அதுவே காஞ்சித்திணை, பாடாண்திணை என்பவைகளைத் தொல்காப்பியப் புறத்திணை அறிவுறுத்துகின்றது. இவைகளுக்குரிய அகம் எது? என்று எண்ணுகையிற் பெருந்திணை, கைக்கிளைத்திணை என்பவைகளை அகம் வகையாகக்கொள்ளவேண்டும். அகம் என்பதும் உரிப்பொருள் என்பதும் ஒன்றே. இத்தை ஜந்திணை என்றும் இயம்பலாம். இதற்குப் புறமானவையே கைக்கிளை, பெருந்திணை என்று முடிவுற்றதால் அவைகளை அகப்புறம் என்று எடுக்கலாம். இதில் அகம் என்பது லுள்ள ‘ம்’ புறத்திற்குப்புறம் புறப்புறம் என்பதுபோல அகத்திற்குப் புறம் அகப்புறமாகும் என்பதே தெளிவானமுறையாம்.

அகநோக்கில் அகம்

മുകப്പുരേ: ഉരിപ്പൊരുണ്ട് നിലങ്കൾ

மாந்தர் தான்வாழப் பிறந்த நிலவுலகத்தைப் புறத்தில் வைத்துப் புறப் பொருளாக எண்ணியிடபோது, அதுனை மீண்டும் அகத்தில் வைத்து அகப்பொருளாக எண்ணியுவதையே ‘அகநோக்கில் அகம்’ என்றேம். நிலதெற்றியில் அகத்திற் புறமான நிலத்தை அகத்தில் அகமாக ஆன்றேர் அமைத்த முறையைக் காண்பதே அகநோக்கில் அகம் என் பதன் இலக்கென்க. அகத்தில் நிலத்தை ஐம்புலன்கள் மூலம் அகப்படுத்துங்கால் விளங்குவது ஒழுக்கநிலங்களே. ஒழுக்க நிலங்களை உரிப்பொருள் நிலங்கள் என்றஞ்சு சொல்லலாம். இந்தநிலங்கள் ஐந்தென்பர். இவ்வெந்தும் அகத்திற் புறமாக நின்று அகத்தினையைத் தோற்றுவாய் செய்யும் அகத்திலை நிகழும் நிலங்களையே நாம் முன்னர் உரிப்பொருள் நிகழும் நிலங்கள் என்றோம். இவ்வாறு நாம் இயர்ப்புவதற்குக் காரணம் தினைகளின் பொருள்களைத் தொல்காப்பியர் விரிவுபடுத்துங்கால் உரிப்பொருளையே விரிவுபடுத்தி உரைத்த முறையாலென்க

நிலவியற்கையானது உள்ளது சிறத்தலாம் நியதியில் முசுற்கண் முதற்பொருளான பின்பே உரிப்பொருளாயிற்று என்பதை நாம் விளங்க வேண்டும். இந்த இனிய உரிப்பொருளுக்குரிய நிலங்களைப் 'பொழில் உலகம் என்றும் பெரியோர் குறிப்பிட்டுள்ளனர். உலகமாக உள்பட்ட பொழில் இடங்களிலே இயற்கைப் புணர்ச்சி இயலுவதற்கே சிறப் புண்டு என்க. புறத்தில் அகமாய் நின்ற பெருந்திணையிலங்கள் அகத்திற் புறமாய் அமைக்கயில் அவைகள் வகுக்கிளைத்திணை நிலங்களாயிற்று. அந்தக் கைக்கிளை நிலங்கள் அகத்தில் அகமாய்ப் பொருந்தி நிலைக்கையில் நடுவண் ஜஞ்சிணையாகிறது. இந்த ஆக்கப்பேற்றையே நாம் அகதோக் கில் அகம் என்றுதென்க.

பொருளுக்குறிய நிலம்: பெருந்தினை

பொருளுக்குறிய நிலம் முதல் நிலையிற் பெறந்திலையாகும். இடைநிலையிற் கைக்கிளைத்திலையாகும், இறுதிலையில் அன்பின் ஜந்திலையாகும் என்று வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதென்பதை நாம் தெளிந்துள்ளோம், அன்பின் ஜந்திலை நிலத்திற்கண் வாழும்மாந்தரில் சிலர் கைக்கிளைத் திலையிலும் பெருந்திலையிலும் வழுக்கி வாழ்வதுமண்டு. இதிலைத் தெளிந்த ஐயனரிதனர் தமது புறப்பொருளில் அகப்பறத்தை அமைத்தார். தொல்காப்பியருக்கும் இக்கருத்துண்டென்க.

இணப்பு மனம் விரிவு

இணப்பு மனம்: குடும்பத் தோற்றும்.

குடும்பத் தோற்றுவளர்முறையைப் பொதுவாக ஆராய்ந்து மேலைத்தேய விஞ்ஞானிகள் முதற் குடும்பமுறை பெற்றேர்களும் குழந்தைகளும் மனப்பதைக் தடுத்ததென்றும் இதன் பின்னர் இயன்ற சூடும்பத்திலே. உடன் பிறந்த ஆண்பெண் மனப்பதைத் தடுத்ததென்றும். இந்தத் தடுப்புக்களில் நிலைத்த குடும்பமே ஒரு குலத்துக்குள்மனப்பதைத்தடுத்து. ஒருகுலத்தை (கிளையை)ச் சேர்ந்தவர்கள் வேறுகுலத்தை (கிளையை)ச் சார்ந்தவர்களோடு மனத்து வாழ்ந்திட விட்டுக்கொடுத்து ஏதாரமாம் ஒருவன் ஒருத்தியோடும் - ஒருத்தி ஒருவனேடும் ஒருமன் தாய்வாடும் முறைக்கு வித்திடப்பட்ட தென்றும் அறைந்துள்ளார்கள். அவர்களின் கூற்றைத் தொல்காப்பியத்தில் நோக்கும் போது முதல் முறை நடுவண் ஐந்திணையோடும் ஓட்டாத பெருந்திணையாக நமது ஆய்வு நெறியிற் சேரும், இரண்டாவது குடும்ப முறை கைக்கிளைத் திணைக்குள் இயைந்து பொருந்தும். மூன்றாங் குடும்பமுறை அன்பின் ஐந்திணையாகவே அமையும். இவைகளில் இரண்டாம் குடும்ப முறையான கைக்கிளைத் திணையின் பல நிலையிற் கூட்டத்திருமண நிலைகழிந்தது அந்திகழிவிகுந்து இனிதான் குடும்ப முறையே இணப்புக் குடும்பமனம் எனக் இதனைச் சிறிது விரிப்பாம்.

இணமனக் குடும்பம்:

கூட்டுத் திருமணம் தாய் மட்டும் திட்டமாகத் தெரியச்செய்தது. இதன் விளைவாக இணப்பு மனத்தில் “தாய்” குழந்தையின் தெய்வமானான். இதனை ‘அன்ளையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்’ என்ற முதல் மாழி மெய்ப்பிக்கும். இம்மொழிக் கண் ஆய் என்பவள் தாயாகத் தலைப்படுகையில் அவளை முன்னிலைப்படுத்தும் முறைநேரிதே. ஆய் என்பவள் தாயாகத் தலைப்படும் நீர்மை பழந்தமிழ் நிலத்தின் இணப்பு மனச் செய்தியின் அறிகுறியின்றே; கூட்டத் திருமணம் பொதுவர் பொதுவியர் ஆகும் நிலைபெயர்ந்து. கூட்டத்துள்ள ஓர் ஆணும் ஒருபெண் னும் தத்தமக்குள்ளே வேட்கை மிகுந்து தமது கூட்டத்தார் அறியா மலை விட்டு விலகிப் புனர்வு உணர்வால் உந்தப்பட்டு இருவரும் ஒரு வராகவே ஒழுகுவதில் மனம் மிகுந்தன். அந்த வேட்கையுணவு வேறான்றலாம். வேறான்றுதும் போகலாம். இதற்கக் காரணம் இன்ப அன்பில் இறுக்கமில்லாததேயாம். இத்தகுவான் இணப்பு மனம் இயல் புடையதாக நாம் கொள்ளக்கூடாது; இதனுலேயே இணப்பு மனம் பிரிவுடையதாகவும் பிரிவிலாததாகவும் இருக்கும் என்றனர் சான்றேர். கூட்டத் திருமணத்தின் கடைசிக்கட்டமே இண மனக் குடும்பம் என பது இதுவரை நாம் கூறிய கருத்துக்களாற் தேறலாம்.

கைக்கிளைத் தோற்றும்:

நமது நுண்ணுடல் தனது கவசப் பொருளான பருவுடலோடு புறத்தில் பாடுறுதல் — பொருந்துதல் ..புறத்தில் அகம்’ எனப்படும். புறத்தில் அகம் பாடுறுதலால் அப்போது அந்த நிலமும் தனது பண்பைத் தோற்றுவிக்கிறது. அப்பண்பின் இயங்கலாற்றை ஆராய்ந்த தமிழான் ரேர் அதனைப் “பெருந்திணை” என்றனர். திணை பெருக்கம் அடைந் ததால் அதனைப் பெருந்திணை என்றனர்: அஃதாவது புறத்தில் அகம் பொருந்தினாலும் அந்த அகம் “திணை” என்ற திண்மைத் தன்மையிற் திகழாத்தால் அகத்தின் உண்மை பொருந்தாத — வேர் கொள்ளாத அக வாழ்க்கையே முதற்கண் உலகியலிற் பெரும்பான்மையாதற் பற்றிப் பெருந்திணையாயிற்று என்பதாம். இதனைத் தமிழ் நோக்கில் “கைநிலை” என்பர். நிலத்தின் பண்போ பண்புப் பொருளியக்கமாய்க் கைநிலை என்ற அவ் இயக்கமே வடிவமானது; மாந்து நூது புலநெறியிற் தோற்றுமானது அதனது புடைப்பெயர்ச்சி என்க. அதாவது புறநிலை எல்லையிற் அகநிலை மீண்டும் தனது அகநிலை எல்லைக்குள் ஏற்றம் பெறுவதே அப்புடைப்பெயர்ச்சியாம். இந்நிலையிணையே ‘அகத்திற்புறம்’ என்பர். நமது செந்தமிழ் இதனைக் “கைக்கோள்” என்று செப்பியுள்ளது. புறத்தில் அகமான நிலம் தனது நிலதெறியில் அகத்தின் புறமாகப் புகுகையில் என்ன ஒழுகலாற்றுக்கு உள்ள பண்பாய் இருந்ததோ அந்த நிலைப்பண்பே திணை இருப்பிலுங் திசம்வதாயிற்று. அகத்தின் புறவெல்லையிற் புலப்பட்ட நிலத்தின் ஒழுகலாற்றுப் பண்பு பெருந்திணைக் குரியது என்று முன்னர் துணியப்பட்டது. அப்பெருந்திணை நிலமே தன் நிலையிற் பெயர்ந்து பண்புப் பொருளாய் அகவெல்லையுள் நின்று நிலப்பண்பாய் இயங்குதலால் அந்நில நெறிநிலையே “ஒழுக்க நிலதெறி” யாகப் பரினம் பெற்றதோடு அந்தப் பெருந்திணைப் பண்பும் அவ்வாறு ஆங்கு அப்பரினத்திற்கும் உரியதாயிற்றென்க.

கைக்கிளைப் பரினம்

பெருந்திணைப் பண்பாக ஒழுக்கதெறியில் நிலம் நின்றாலும் ஒழுக்கதெறிப் பண்பியக்கம் அப்பெருந்திணைப் பண்பினைக் காலப்போக்கில் உள்ளது சிறத்தல் முறையாய் வளர்வடைந்து நிலைக்கையில் கைகோளானது கைக் கிளையாகக் கொள்ளப்பட்டது. அந்தக் கைக்கிளைகள் தனது கிளைத்தனத்தின் சமூக - பொருளியல் விருத்தியில் முனைந்திடும் போது வள்ளுமைக் கிளைகள் மென்மைக்கிளைகளைப் பொருமுகத்தில் வீழ்த்தித் தனது கிளைத்தனத்தின் கீழ் நிலைக்க வைத்தன. இந்தக் கைக் கிளைகளின் பொருதற் போக்கு கைக்கிளைகள் கூட்டுக் கைக்கிளைத் திணைத்திற்தில் விடுத்தது. இந்தக் கூட்டுக் கைக்கிளைத் திணையிலே உள்ள இளைஞர்கள் திணைத்திற்தலே உரிமை உற்றோம் அந்றேராய் மயங்கிக் கூட்டுக்குரிய உறவுநிலை இன்றியிருந்தார்கள் கிளையின் திணை உரிமை உடையோர் ‘‘வேல்’’ உடைய வராயும், அந்றேர் அஃதில்

லாதவராயும் வேற்றுமையுற இருந்தனர். கிளையிரிமைச் சின்னமாம் வேல் அற்றேர் பொருளியற் சுதந்திரமில்லாததால் அக்கைக்கிளை வினரால் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டனர். இவர்களே பெரும்பாலும் அக்கைக் கிளைத்திணையில் வினைவலராயும் அடியோராயும் அமைந்து வாழ்ந்தவர் என்க. மற்றைப்போர் கிளைத்தாக்குதலால் மண்ணில் மாண்டனர். வேல் என்ற கருவியைக் கிளை ரிமைச் சின்னமாகத் தாங்கி ய இளைஞரே அந்நிலத்தின் ஆட்சி உரிமையராய் மிகுந்ததால் அடியோரையும். விளை வில் ஜந்திணையாகத் திகழ்ந்தவர்கள் என்றும் இவர்கள் அல்லாத மற்றையோரைக் கைக்கிளைத்திணை பெருந்திணைக்கு உரிய மக்களாகத் திகழ்ந்தனர் என்றும் தொல்காப்பியர் தேர்ந்தார் என்ற தமிழ்ச்சூக வரலாற்று முறையில் நாம் கொள்ளவேண்டும். இந்தக் கூட்டுக் கலப்பு) கிளைத் தனப்போக்கினையே வடவர் வழக்கில் ‘புருசமேத யாகம்’ என்று வேத வழக்கில் அமைத்து வருணிக்கப்பட்டதெனக். இந்த இயல்புடைய தென் வரின் கைக்கிளைத்திணையரிலே வேல் தாங்கிய ஆண், பெண் கிளைஞரே தமது மனம் ஒத்த சில கிளைஞர் கூட்டத்தோடு கிளையின் நில விடங்களிற் சுயமாகத் திரிவர். இக்கூட்டமுறையே நமது தமிழில் ‘ஆயம் என்று கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆயத்தாரே முதற்கண் கூட்டத் திருமணம் புரிந்து, காலப்போக்கில் அக்கூட்டத் திருமணத்தைச் சார்ந்திருந்து இணைத் திருமணத்தில் இயைந்து இனித்திருந்தனர். இவ் உண்மையை ‘இணைவிழைச்சு’ என்ற புணர்தல் கருத்துச் சொல் மெய்ப்பிக்கும். அத்துடன் ‘இறையனார் களவியல்’ உரையில் இச்செய்தி குறிப்பாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளதும் ஒருக்.

கைக்கிளைப்பின் பரிமைம் (கைக்கிளைத்துணை)

தலைத்துவமான கைக்கிளைத்தினைகள் மேற்கொண்ட பண்பாட்டுப் பரிணமித்தல் பெருந்தினை நிலத்தைக் கைக்கிளைத் தினை நிலமாக மாற்றி நிலைக்கவே ‘காலம்’ என்ற முதற்பொருள் நிலப்பொருளில் நில விய பொற்பால் நிலத்தினைது ஒழுக்கநெறி மேலும் சிறந்த தால் அது பரிணமை என்பதில் ஐயமில்லை. இந்தச் சிறப்பியல்பே கைக்கிளைத்தினையர்க்கு அந்த நானிலம் பின்னர் இயல்பில் மிகுந்து ஜந்திமாகப் புலப்படுத்தியது. ஜந்திலக கைக்கிளைத்தினைப் பண்பு உரிப்பொருள் நிலமாய்ப்பு புலநெறியில் உருப்படும்போது ‘ஜந்தினை’ என்ற ஒழுக்கப் பண்பாட்டு இயல்பு நிலைக்கும்வகையிற் பாறிற்றதென்க. இதனால் கைக்கிளைத்தினையின் தனிநிலை தசர்ந்து வறிதான் கைக்கிளைத்தினை; ஏக் காலுற்றங்கள் என்க. இதுவே தொல்காப்பி: ர்கூறிய எழுதினைநூற்பாவலில் எழுதி கொட்டு ஏற்றதான் கைக்கிளைத்தினையே ஜந்தினையோடு ஒட்டும்போது தனது தினைத்திற்கிணை நீத்து வெறுமைக் கைக்கிளையாக அமைந்திடும். ஒட்டபோது தனது தினைத்திற்குன்றுடையதாய் எழுதிலையாகவே தொல்காப்பியரின் உள்ப்பாங்கின்படி நிலைக்கும்.

പെരുന്തിനേപ് പരിസ്ഥിതിക്കുടിശാ:

காட்டு நாட்டகத்துள் தமிழ் மக்கள் உறவுமுறையிற் தாய் தந்தை உடன்பிறந்தார் என்றிடும் முறையியல் அறியாது இனப்பெருக் கத்தில் மூழ்கியிருந்தனர். காலப்போக்கில் மனவிளக்கத்தால் முறை யுணர்வு அறிந்து அவ் அறிவின்படி வாழச்சிலர் கிளர்ந்தெழுந்தனர். அறிவுப்பெருக்கால் திண்மையரில் கிளர்ந்த குழுமம் பக்கங்களில் உள்ள காட்டு நாடுகளைக் கண்டு இருந்தனர். காலப்போக்கிற் திண்மையரான மக்கள் பெருக்கும் தாழ்வற்றது. பக்கம்பக்கமதாக் காட்டு நாட்டகத் திற் தங்குவோர் பல்கி னர். இதுவே கைக்கிளையாம். கை - பக்கம். கிளை - உறவு. பக்கம் பக்கமாக உறவு உள்ள குழுமமே கைக்கிளை என்க. பெருந்திணை - கைக்கிளையாதலே பரிணம் என்பது. ஒன்று பிறிதொன் ருதல் என்று அதனை உணர்க.

பெருந்திலை யாவது பண்பாக ஒழுக்கநெறிக்கண் நிலமாக நிலைத்தாலும் பண்பியக்கத்தில் அப்பெருந்திலை கைகோளாக அந்திலம் சிறந்தமையும் அவ்வாறு சிறந்தநிலம் பண்பியக்கத்தால் வடிவறும்போது அக்கைகோள் கைக்கிலைத்திலையாய்ப் பெருந்திலைப்படும். பெருந்திலையான கைக்கிலைத்திலைகள் வண்மையும் மென்மையும் உடையன. வண்மைக்கைக்கிலைத்தனம் தம் திலையின் வல்லாதிக்கம் பெருகியதால் மென்கிலையைத்தாக்கி வாகைத்தனத்தை நிலைப்படுத்தியது. வெவ்வேறுன் பொருதற்போக்கு கைக்கிலைத்திலையில் உரிமையுற்றோர் அற்றோர் என்ற பகுப்பு வழக்குடையதாயிற்று உரிமையுடையவர்கள் ‘வேல்’ என்ற கருவியைத் தம்கையிற்கொண்டுதிரிவர். கைக்கிலைத்திலையினவல்லாதிக்கின் கிளனம் ‘வேல்’ என்பது தெளிவு. இதனை இறையனார் களவியல் உரையே மெய்ப்பிக்கும். வேல்தாங்கும் உரிமைக்கிலைஞரே இன்பியலி லும் பொருளியலிலும் சுதந்திரம் உடையவராவர். உரிமையற்ற கிலைஞர்கள் அக்கிலைஞருக்குள் அடியோராயும், வினைவலராயும் பொருந்தி உரிமையுடையோருடன் இலைத்து நீளவாழ முயல்வார். வேல் கருவி யின் ஆற்றலால் அக்கிலையின் காட்டு நாட்டகம்முழுவதும் அச்சமின் றித் திரிவர். அவ்வாறு திரிபவர் ஆயத்தார் என்று புலவோர் புகன் றுள்ளனர். ஆயம் - கிலைக்கூட்டம், ஆயத்தன் - ஒருவனுக்குட்பட்ட வன். ஒருவனுக்குட்பட்டவனுயினும்முயற்சியாளன். முயற்சிப் ‘பொருள்’ ஆக்கமான ஆயத்தரே முதற்கண் கூட்டத் திருமணம்புரிந்து காலப் போக்கில் இணைப்பு மணத்தையும் தமமுட் கொண்டனர்.

കൈക്കിളിപ്പ് പരിഞ്ഞമും: കൈക്കിളിത്തിളി

கைக்கிளைப்பரினம் வேறு, கைக்கிளையின் பரினுமைவேறு. இயற் கையில் நின்றுந் திரிதல் கைக்கிளையின் பரினுமைமாம். இதனையே நாம்

கைக்கிளைத்தினை என்று சுட்டியதென்க. குறிஞ்சி சார்ந்த மூல்லைச் காட்டு நாட்டில் மட்டும் கூட்டமாய் வேலோடு வேங்கையர் போற் திரிந்தவர்களுக்கு நானிலம் ஜந்திலமாகப் புலப்படுத்தியதும், ஜந்திலத் துக்குரிய வேலவராம் கைக்கிளைத் தினையர் கூட்ட மணத்திலிருந்து பிரிவு இனைத்தினையராய் நிற்றலையே இயற்கையின் நின்றுந் திரிதல் என்று பரினுமாக சொன்னேம். பரினுமநிலை உரிப்பொருளாய் உருப்படுவதுமுண்டு. இந்த உரிப்பொருளே ஜந்தினையாயும், அன்பின் ஜந்தினையாயும் இயல்பில் மிகுகையில் அன்பின் ஜந்தினைக்கு ஒட்டியதாய் எழுதினைக்கு இறுவாயாகப் பெருந்தினை தொல்காப்பியராற் பேசப் பட்டதென்க.

“இன்பழுகு பொந்தங்கு அறங்கும் என்றங்கு
அன்பொடு புணர்ந்த ஜந்தினை மருங்கிற
காமக் கூட்டம் கானுங் காலை
மறையோர் தோத்து மன்றல் எட்டனுள்
துறையமை நல்யாழ்த் துணைமையோர் இயல்பே”

என்னுங் களவியல் நூற்பாவில், தமிழர் இல்லற வாழ்க்கையின் முற்பகுதியான களவியல் என்னுங் கைகோளை ஆரிய மணங்கள் எட்டனுள் ஒன்றுன கந்தருவத்திற்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுவத லீல ஓர்க் ஆரியமணம் எட்டனுள் பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம் எனவும்; மூல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல் எனவும்; அசரம், இராக்கதம், பேய் எனவும் பனிரண்டாம் என்றும்,

“முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக் குறிப்பே”
என்னும்நூற்பாவிற்கு,

இதற்கு முன்னின்ற அசரமும், இராக்கதமும், பைசாசமுங் கைக்கிளையென்றந்துச் சிறந்திலவேனும், கைக்கிளையெனச் சுட்டப்படும்” என்றும்,

“பின்னர் நான்கும் பெருந்தினை பெறுமே”
என்ற நூற்பாவிற்கு,

“பின்னர் நின்ற பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வதம் என்னும் நான்கினையும் பெருந்தினை தனக்கு இயல்பாகவே பெறுமெனவும் கூறப்படும் என்றவாறு. களவியல் நூற்பாவின்படி ஆசிரியர் தமிழர் கைகோளாகிய கற்புக்குரிய களவொழுக்கத்தை ஆரிய மணமாகிய கந்தருவத்தோடு ஒப்பிட்டுக் கூறின்ரேயன்றி, ஆரிய மணமுறைக்கு இலக்கணங் கூறிற்றிலர் என்று கற்றேர் தேறல் வேண்டும். மேலும்;

: முதலெடு புணர்ந்த யாழோர் மேன
தவலருஞ் சிறப்பின் ஜந்திலம் பெறுமே”
என்னும் நூற்பாவிற்கு,

மேற்கூறிய நடவுண் ஜந்தினையுந் தமக்கு முதலாக அவற்றேருடு பொருந்திவரும் கந்தருவ (இனைப்பு மண) மார்க்கம் ஜந்துமகெடவரும் சிறப்பொடு பொருந்திய ஜவகை நிலத்து பெறுதலின் அவை ஜந்தெனப்படும்” என்ற கோட்டபாட்டாற்போலும் மூல்லை, குறிஞ்சி, பாலை மருதம், நெய்தல்” அப்பன்னிரண்டுடன் ஒதலாயிற்று. இத்தகுவரை நேரியதாகுமா? என்பதைக் கற்றேர் நன்கு ஆய்தல் வேண்டும். ஆரிய மணமுறையைத் தமிழ்முறையொடு கலத்தலில் பெருவிருப்புடையோரின் பொய்யுரை என்பது எமதென்னைம். இதனை முன்னைய மூன்றுங் கைக்கிளைக்கு குறிப்பே”; பின்னர் நான்கும் பெருந்தினை பெறுமே” நாற்பா முறை பிறழக் கூறிய கூற்றே அதனைத் தெளிவிக்கும்.

களவியல்: முன்னையுபுணர்ச்சி.

களவின் இயற்கைத் தேர்வில் அமைந்த புணர்ச்சியே தெய்வப் புணர்ச்சியென்றும், முன்னையுபுணர்ச்சி என்றும் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதில் “முன்னையுபுணர்ச்சி” இனைக் குடும்பத்திற் தோன்றிய சொல் என்க. இவள் நலம் இவனைலே முன்னை எய்தப்பட்டமையாலும், இவன் நலம் இவளாளே முன்னை எய்தப்பட்டமையானும் என்று அத்தொடர்க்குக் கருத்துமையும். ணிக்கருத்தாற் கூட்டத்தை விட்டு ஆண் பெண் நீங்குதற்கு ‘ஊழை’ எண்ணாத எண்ணம் புலப்படுகிறது. களவியலில் இயற்கைத் தேர்வுக்கு அடித்தளம் “நலம்” என்க. இந்நலம் பொறியால் யாத்த நலமாம். “உருவு நிறுத்த காமவாயில்” என்று தொல்காப்பியர் கெளிவாக்குவதால் புற நலமே பெரிதும் அமைந்த தென்பதாம். அந்நலமும் பக்க உருநலமாக வடிவுறலால் இனைப்பு மணம் கைக்கிளைத் தினை வழியாகத் தமிழகத்தில் தலைப்பட்டதென்க. அந்தக் கைக்கிளையின் வழிமுறையோ ஆண்பாற் கைக்கிளை பெண்பாற் கைக்கிளைக் கூற்றுக்களாகப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையிற் கூறப்பட்டுள்ளன.

முன்னையுபுணர்ச்சி: மறையமை புணர்ச்சியாதல்

வெண்பாமாலைக் கைக்கிளைப்படலத்துக் கைக்கிளையின் கூற்று வகைத் திறனை உன்னுகையில் இனைக்குடும்பத்தின் முன்னையுபுணர்ச்சி ஒருதலைப் பக்கமானதென்பது தெளிவாம். இனைக்குடும்பமாதற்குக் கூட்டப்புணர்வை கொள்வார். இவன்பற்பனுரூபிரவர் கூர்வேல் இளைஞரோடு திரிதலன்றித் தனியனுக்கள் இவன். பெரியனுதலால்; இங்ஙனம் இல்லாதாரர். இவனும் இளைஞரின் ஈங்கித் தானேயாயும், இவனும் ஆயமாய கூட்டத்தில் நீங்கித் தானேயாய் இங்ஙனம் இனைவர். இந்தீர் மையான இனைக்களைச் சான்றேர் இவ்வாறு இயம்ப விரும்பாது , “மறை” என்றே கூறுதல் சாலப் பொருந்தும் என்பர். இதனை அக

நானுற்றில் அறுபத்திரண்டாம் பாட்டிலே, “பேயும் அறியா மறையமை புணர்ச்சி” என்றும் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் கண்களவு “மறை” என்றும், அம்மறையின் இயல்பு, ‘போயும் அறியா’ என்றுங் கூட்டிக்காட்டுவதிலிருந்து இனைக் குடும்பமாதற் முன்னுள்ள களவியல் முன்னுறு பெற்றியின் பேருல் விளைந்த குடும்ப முறைக்குப் பிழையன்று.

தனிக் கிளையின் ஆண் மக்களின் பெருக்க சுருக்கம் நிலைக்குத் தக்கவாறு பெண்மக்களைத் திளைத்தனம் ஏற்றுப் புணர்வுற்று வாழ்ந்தது. அப்போது அந்த வேற்றுப் பெண்ணுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளுக்கு அந்த கிளைத் தினையோர் பெற்றதாய் வைத்த பெயரோடு அப்பிள்ளைக்குரிய தான் அந்தக் கிளைப் பெயரையும் பின்னத்தே சுட்டி அழைக்கும் நிய தியையும் காலப்போக்கில் நிலைப்படுத்தல் கைவிடப்பட்டன. நிற்க;

தனிக்களவுக் குடும்பம் ; கூட்டத்திருமணம்.

தனிக்கைக்கிளையிற் கலந்த பெண் கிளையின் பொதுப்பெண்ணுக் கிருந்ததாலேயே அவருக்குப் பிறந்தபிள்ளை தாய்க்குரியதாகவே கிளைக்கு யுரிமையாக இருக்கும் இயல்பு இயன்ற தென்க. இந்த இயல்பு வளர்ச்சிப் பாட்டில் ஒருவன் பல பெண் களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த போதிலும் ஒருத்தியைக் குறித்தே அவளைத் தலையான இனைவளாக மனங்கொண்டிருந்தான்: அவரும் பொது முறையிற் பல ஆடவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த போதிலும் அவ் இனைவளையே தலையாய் ஆடவகை மனம் கொண்டிருந்தாள். இதனையே நாம் தனிக் களவு என்றோம். இந்த வழக்கம் நாளாடைவில் வலுப்பட்டுக் கூட்டமனத்திலிருந்து இனைக்குடும்பம் பிறந்த தென்பர் ஆய்வாளர்.

கூட்டத்திருமணம் : இனைமணம்.

கூட்டத்திலிருந்து பிறந்ததே இனைமணம், இந்த இனைமணம் பழந்தமிழர் மேற்கொண்ட உண்மையை “இனைவிழைச்சு” என்ற சொல்லே மெய்ப்பிக்கும். இந்த இனைமணம் பிரிவு இனைக்குடும்பம் பிரிவிலா இனைக் குடும்பம் என்ற இருதிறனுடையது. இதனை, ‘முதலொடு புணர்ந்த யாழோர் மேன, தாவலருஞ் சிறப்பின் ஜந்திலம் பெறுமே’ (தொலி: கள: 15) என்று தொல்காப்பியநூற்பா பிரிவு இனைக்குடும்பத்திற்கௌர் ஓர்வதோடு தனிக் கைக்கிளைத்தினையிற் தமுவிய கூட்டமணம் இனைமணமாகத் திசை திருப்பிய செய்தியையும் தெளி வாகச் சுட்டுவதாயும் அந்த தனிக் களவு வாழ்வும் கற்பு வாழ்வுக்குக் கால் கோள் உறுவதையும் தேர்க. கூட்ட மணம் இனைமணமான முறையை இன்னும் விரித்துக் கூறுவாம்.

ஒரு கிளையில் உள்ள இனைவனின் உருநலம் உரைநலம் எல்லாம் அவள் நெஞ்சமாய் அவள் நெஞ்சிற் தங்க, அந்தத் தங்கிய நெஞ்சம் தம் நெஞ்சிற் கொண்ட காமத்திற் கேற்ப வைத்துக் கொண்டு அவள் ஆயுங்கால்; அவ்வாறு ஆய்ந்த மறு சிறையில் - ஆயத்தில், பெண் அவ் ஆண்மகளைக் கலந்தனைதலுக்கு உரியவானுக்க வேண்டும் என்ற உருதி உற்று, அவ் உறுதியின் உந்தலால் வாய்விட்டுச் சொல்லுவாள். இந்திலை வழிநிலைக்காட்சியாகும். இக்காட்சியின் பயன் முன்னாறு புணர்ச்சியாய்த் தலைப்படுகதிக் கொள்ளும். இதுவே கூட்டமணம் மறைமுகமாக இனை மணத்துக் கியல்பாகிறது. இதனைத் தொல்காப்பியம்,

‘காமச் கூட்டம் தனிமையிற் பொலிதன்

தாமே தாவுவர் ஆதலும் உரித்தே’ (நூற்பா - 28)

என்ற நாற்பா மாலம் புலப்படுத்தியுள்ளது. காமக்கூட்டம் என்றது தலை முறைப் பெருந்தினையிலே துய்த்த காமத்தை, இளமைதீர் திறத்தாற் அடக்கமுடியாது சிறைப்பட்ட காமமாய்க்கூட்டமணத்தை அதாவது இந்தக் கூட்டத்தோர் குடும்பம் “துணங்கை ஆடல்” மூலம் பெறும் ஆண் மகளின் வாய்மையிலாப் போக்கைக் கண்டு அவனை அகற்றி மனம் இயாஸ்பாகவே கவரும் ஆண்மகனேடு ஆயம் அறியாது தனிமையான பொழியிடத்தே பொருந்தியிருந்து களவுப்புணர்வு பயிலு தலையே ‘தனிமையிற் பொலிதனின்’ என்றும் ‘பொலிதல்’ முறையோ இவனும் இனைவனில் நீங்கித் தானேயாய், இவரும் கிளையாய்த் தின் நின்று நீங்கித் தானேயாய் இங்குணம் இனைவிழைச்சில் இனைவர் என்பதாம், இங்கே “தாரேதாதுவராதல்” என்றதால் பாங்கன், பாங்கி என்றிடும் குடும்பத் தின்மைக்குரிய வாயில் நியமம் இல்லாத காலத் தமிழ் நிலத்துச் செய்தியாக நாம் இதனை நேரவேண்டும்.

கற்பியலில்: இனைவுறழ்வு. இனைவாழ்வு

உருவு நிறுத்தக் காமவாயிலால் உற்ற பிரிவிலா இனைக்குடும்பம் உடல் நலத்திற் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தது. அஞ்ஞான்று இருந்த குழந்தைகளுக்கும் தாய்க்கும் நோயும் வேறு நெருக்கடிகளும் ஏற்படா இயல்பிற் பெற்றோர்கள் தம் மக்களுக்குச் செய்தக் குடும்பக் கட்டுப் பாட்டினைஇனிக் காண்பாம்.

‘காதற்பரத்தை எல்லார்க்கும் உரித்தே’

என்ற இறையனர் களவிய நூற்பா நமக்கு அரண் செய்யும் இனைமணப்பின் இழிதகைமையை ஒருவன் இனிதுணர்ந்து தலை மகனுத் தலைப்படுகின்றன. இந்தத் தலைப்படு அவனுக்கு இன்பியலிலும் பொருளி யலிலும் ஏக போக உரிமை வழங்கிறது. இதனை இறையனர் களவியல் உரையிற், ‘‘குரவர்கள் இவன்றியாமையே உரிமை (இன்புரிமை) இது

எனவும் இவன் யானையும் குதிரையும் இவ்வெனவும், மற்றுமெல்லாம் இவற்கென்று வகுத்து வைத்துத் தாம் வழங்கித் துய்ப்ப என்பதென்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது காண்க. இந்தக் குறிப்பின்படி அந்தத் தலைவன் அவ் இன்பியல் பொருளியல் தம் வல்லான்மைச் செயற்ப்படுத்த முனை கிருன். இந்த முனைப்புக்கு இறுக்கம் வேண்டும். இந்த இறுக்கத்திற் தலை வன் ஈடுபடுகையிற் பெற்றேர்கள் இவனுக்கு ஏற்படுத்திய ஏற்பாடுகள் அவ்வறவிலே தலைமகளை எய்தாத முன்னே தலைமகளைப் பெற்றுத் தலைமைத்தலைவனுக் வேண்டும் உட்கோளைப் பெற்றேரால் பெறப்பட்ட இன்பியற் பெண்களாம் பரத்தையர்கள் ‘யாழும் குழலும் தண்ணுமையும் முழவும் இயம்புப்; அப் பரத்தியர் பிரிவு நிகழுமாறு, என்று அவ்வரை நமக்கு காட்டுகிறது. இந்த பிரிவால் இணைந்த பரத்தையரே காமக்கிழத்தியர் அல்லது இற்பரத்தையர் என்னும் பெயருடையதாய்த் தலைமகளேநுட இணைந்திருந்து வாழ்க்கை செலுத்திய வரலாறு

“காமக் கிழத்தி மனையோ ஸௌநிருவர்
ஏழு கிளவி சொல்லிய எதிரும்” (தொல: கற: 5)

தொல்காப்பியர் வாக்கும் மேலும் அரண்டும்.

புறநானூற்றில் இதற்கொரு செய்தி கிடைத்துள்ளது. வையாவி நாட்டை பெரும் பேகன் என்ற வேந்தன் ஆட்சி புரிந்தான். அவன் நல்லார்ப் பரத்தையோடு பூண்ட புறத் தொழுக்கம் வலுப்பட்டால் தன் தலைமகளாம் கண்ணகியைக் கைவிட்டான். அக்கண்ணகியார் பொருட்டு பாடி புலவோர்ப்பலர்பரிசில் முறையாக நின்ற செய்தியே அச் செய்தி என்க.

இறுவரை:

இனைக் குடும்பத்தால் மரு மக் கள் தாபாம் உண்டாயிற்று. “தாயத்தின் அடையை” (தொ பொ: 25) என்பதால் தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்னே கமிழ் நாட்டில் அச்சொல் வழக்கில் உள்ளது. இனைப்பு மணவினாவால் ‘வரைவின் மகனர்’ மலிந்தனர். இது பெண் சமூக நிலையாம் இனி, ஆண் சமூக நிலையில் ஆண் ‘பெண் வழிச்சேறல் ஆகவும் அமைந்து வாழ்ந்தது மன்று. இவ்வாருடை நிலையில் ஆண்களுக்குக் பெண்களும் சிறுபான்மையாகவே தமிழ் நிலத்தில் வாழ்ந்தார்களென்க. ஆனால்

“கிழவன் கேட்புலம் படின் இழைஷனிந்து
புன்றலை மடப்பிடி பரிசி லாகப்
பெண்டிருந் தம்பதம் கொடுக்கும் வன்புகழ்க்
கண்ணரக் கோன் .....

(புறம் 151)

என்றதும்,

நின்னாயந் துறைநார்க்கும் நீந்நயருந் துறைநார்க்கும்
பன்மான் கந்பிலின் கிளைமுத லோர்க்கும்
என்னேஞ்சு சூழாது நியும் எல்லோருக்கும்
கொடுமீதி மனைகிழ் வோயே

(புறம் 193)

என்றதும் ஆண் அகத்தில் இல்லாத நேரத்திலும் வீட்டிலுள்ள பொருட்களை எடுத்துத் தன்விருப்பம்போலக் கொடுக்கும் நிலைமை இருந்ததும் காணலாம். இஃது எல்லாம் ஒருவன் ஒருத்தி வாழ்வின் பண்பும் பயனுமாக நாம் தேறல் வேண்டும்.

பிரிவிலா இணைமணக் குடும்பத்தில் நிலை பெற்ற பழந்தமிழர் பிரியேன், பிரிந்தால் தரியேன் என்ற கோட்பாட்டில் களவு வழிக்கற் பில் நிலைப்பதற்குச் சந்தாயத்தில் பல இன்னல்கள் இருந்தன. இதனை. “போரவைக் கோப்பெருந்த்திகளி பாடல் புறநானாறு என்பத்து முன்றும் பாடல் அவ் இன்னல்களைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. அப்புறப் பாடல்:-

“அடிப்போன் தொடுக்கும்ன் மையன்றி காளைக்கென்
தொடிகழித் திடுரல்யான் யாயங் சுவலே
அடுதோன் முயங்க லலைநா ணுவாலே
என்போற் பெருவிநுப் புறுக வென்றும்
ஒருபாற் படாசு தாகி
இருபாற் பட்டவிம் மைய லூரே” (புற நா: 83)

இப்பாடல் கைக்கிளைத் திணையாம். துறை: பழிச்சுதல் இதனைப் பெருங்கோழி நாய்கள் மகளாகிய நக்கண்ணையார் பாடியது ‘அடியின் கண் புணைந்த வீரக்கழலினையும் மைபோன்ற கருந்தாடியி யுமுடைய இனையோன் பொருட்டு எனது கைவளை என்னைக் கைவிடுதலால், யான் யாயை அஞ்குவேன், அவன் பகையைக் கொட்டலுந் தோளைத் தமுகு தற்கு அவையின்கண் உள்ளாரை உன்னி நானுவேன், எந்நாளும் யாயேயாதல் அவையே யாதல் ஒரு கூற்றிற் பட்டாதாகியாயும் - (தாயும்) அவையுமாகி இரு கூற்றிற் பட்ட ஓம் மயக்கத்தையுடைய ஊர் என்னைப் போல் மிக்க நடுக்க முறுவதாக என்றவாறு, இதனை இன்னும் விளக்க மாக இயம்பின் ஒருவனேநு ஒருத்தி கொள்ளும் வேதனைக் குரல் நன்கு நமக்கும் கேட்கிறன்றே’ யாயில்லையா யின் வளை கழலுதற் கஞ் ச வேண்டா, அவையில் உள்ள உயர்வோர் இல்லையாயின் முயங்குதற் சஞ்சவேண்டாம் என்று சுருக்கமாக அக்கருத்தை உணர்க, சான்றேர் ஒருத்தியை ஒருவற்குத் திருமணத்தால் கூட்டிவைக்க வேண்டியவர்கள் அவ்வாருற்றுதுவிடலாம் நாமே நமது மனத்தைத்திருப்பிழுயவின் நாண் இழந்து வாழ்வதா? என்பதாகியமையவில் மிகுதல் பெரும் இரங்கவுக்க

குரியதாகும். அவளது புறத்தோடு அகம் அமைதலால் இதனை அகப்புறம் என்றும் இயம்பலாம் இதன்கண் கையணற் காளையின் நிலை உயர்ந்தோர் நிலை அவள் நிலை எல்லாம் தொகுத்து இப்புறப்பாடலை எண்ணை வேண்டும் என்க. அன்பின் ஐந்தினை வாழ்வு எளிதானதோன்றன்று. இப்புறப்பாடல் பெண்பாற் கைக்கிளைக் கூற்றுக்கூற கொள்ள வேண்டும். ஆழூர்மல்லவன் புரியும் மற்போரைப் பலதடைவை கண்ணுற்றதாய் அவள்காமம் ஒருதலைக் காமமாயிற்று. இவ் உண்மையைப் புறம் எண்பத்தைந்தாம் பாடல் விளக்கும். இவளின் கைக்கிளைத்தலைவன் பெயர். கோப்பெருநற்கிள்ளியாம்

இப்பாடல் உருபு நிறுத்த காமவாயில் புலனுகிறது. ஐந்தினைக்கும் அன்பின் ஐந்தினைக்கும் இடையில் தமிழகத்தின் நிலை பெறப்படுகிறது. இனைக்குடும்ப முதிர்வில் இனைப்பெண் அச்சம் நாணம் உடையவளாய் ஒழுகிய பெற்றியும் விளக்கமாகிறது. “ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப” தொல்காப்பிய நூற்பா உண்மையும் ஒம்பக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இவ்வாறு இயம்பியஅகப்புற இறுப்புரையை நல்லோர் மேலும் சிந்திப்பாராக.

கைக்கிளைப் படலம்

கைக்கிளை ப்படலம்

(ஆண்பாற் சுற்று)

நூற்பா

காட்சி யையந் துளீவே யுட்கோள்
பயந்தோர்ப் பறிச்ச னலம் பார்ட்டல்
நயப்புற றிரங்கல் புனரா விரக்கம்
வெளிப்பட விரத்த லெனவில் வொன்பதும்
ஆண்பாற் சூற்றுக் கைக்கிளை ஶாகும்.

என் - னின் ஆண்பாற் சூற்றுக் கைக்கிளை யாமாறு உணர்த்
துதல் நுதலிற்று.

இ-ள்: காட்சி முதலாக வெளிப்படவிருத்தல் ஈருகச் சொல்லப்பட்ட
ஓன்பதும் ஆண்பாற் சூற்றுக் கைக்கிளையாம்.

அவற்றுள்:-

காட்சி

கரும்பிவர் பூம்பொழிற் கடர்வேற் காளை
கருந்தடம் கண்ணியைக் கண்ணுநயந் தன்று,

இ - ள் வண்டு பரக்கும் பூவினையுடைய சோலையிடத்து ஒளிவேற்
காளை. சுறுத்த பெருத்த கண்ணினையுடையாளைக் கண்டு விரும்பியது
எ - று.

(மருட்பா)

வ - று. கருந்தடங்கண் வண்டாகச் செவ்வாய் தளிரா
அரும்பிவர் மென்றுலை தொத்தாப் பெரும்பணைத்தோட்
பெண்டகைப் பொலிந்த பூங்கொடி
கண்டேங் கண்டாலும் களித்தவெங் கண்ணே.

காண்டலூம் களித்த எம் கண்ணே காம வாயிலாக
உருவமும் ஓன்றும் அமைதலில் கண்கள் வண்டுகளாகவும், சிவந்தவாய்
தளிராகவும், அரும்பை ஒத்த மெல்லிய மூலை பூங்கொத்தாகவும்,
பெரிய தோள் மூங்கிலாகவும் மலிந்த பூங்கொடி என்று வியத்து காட்சி
தீப் பெண் இங்கே சுட்டப்பட்டுள்ளது. சுடர்வேற்காளை கைக்கிளைத்தினை
உரிமையுடைய ஆடவனுதயின் கிழை உரிமைச்சின்னமாம் வேல் வியந்து
சுட்டப்பட்டதும், கருந்தடங் கண்ணி என்று அவளின் வடிவ உருவில்
கண் சிறப்புற வியந்து சுட்டப்பட்டதும், நோக்கின், உருவு நிறுத்த காம
வாயிற் பெண்ணின் புறவழகு ஆனாற் பெரிதும் கவரப்பட்டதாமென்க.
ஞெதால் இக்காட்சி, ஆண்பாற் கைக்கிளைக்குரியதாயிற்று என்று ந்

கொள்க. காட்சிக்குரிய பெண் வெறுமனே பெரிதுப் உருவநலம் புறத் தாற் சிறந்ததுபோல உரைக்கப்பட்டதொழிய அகத்தாற் சிறக்காத வள் ஆதலின் 'பெண்தகை பொலிந்த' என்றார். எனவே காட்சிப் பெண் காமஞ்சாலா இளையமேயோள் என்பது பெற்றும். 'காண்ட லும் களித்த எம் கண்ணே' என்று உள் உடலான மனம் குறியாது வெளியுடலான உடம்பு உருவின் கண் குறித்தமையின் உள்ளத்தில் அசைவு அமையாத காட்சி என்பதும் பெற்றும். இதிலிருந்து அன்பின் ஜங்கிளைக்கு அமையாத கைக்கிளைத்தினைக்கு அமைந்த காட்சியாகவே இதனை நாம் கொள்ள வேண்டும். எனவே இஃது அகப்புறமாயிற்று. அதாவது இணைக்கும்பக் காட்சியாய் அமையும் என்க

இனி; "சுரும்பிவர் பூம்பொழில்" என்றதில் பூம்பொழில் "அரும்பிவர்" என்றதால் காட்சி நிகழும் இடம் கு றி ஞ் சி சார்ந்த மூல்லை நிலம் என்பது பெற்றும். இதனால் காட்சித் தினையன் பொருதலீல் வாகைபெற்ற கைக்கிளைத்தினையனாகும் என்பதற்கு ஒரு குறிப்பாயிற்று இன்னும்" சுடர்வேற் காளை என்றதால் காட்சித் தலைவன் திரிந்த வள் னிலமாகிய மூல்லைக்குரிய, பாலைத் தலைவன் என்பதும் பெற்றும். தலை மக்கள் பெயரில் காளை என்பது பாலை நிலத்துக்குரியதென்றும் காண்க. பாலை மூல்லையிலும் திரிந்த நிலப்பகுதியில் வாழும் பாலை மக்களான மறவர் குல ஆண்மக்களையே காளை என்ற சொல் குறிக்கும். இதிலும் இக்காளை திரியா மூல்லை நில மக்களின் தலைவர்களால் மறத் தலை மைக்கு ஏற்றுக்கொண்ட வீரமறவுதலைவின் அவன். 'சுடர்வேற்காளை' என்பபட்டதென்க. 'கருந்தடங் கண்ணி' என்றதால் காட்சிப்பெண் திரியாக குறிஞ்சிப் பெண் என்பதும் பெற்றும். குறிஞ்சிப் பெண்ணே அதிக மாகக கண் இமைத்தல் இன்றி இருப்பள்ளங்க. பாலை நிலத்தலை வனுக்கும், குறிஞ்சி நிலப் பெண்ணுக்கும் கட்சி நிகழ்ந்ததாலின் அகமாகாது அகப்புறமாயிற்று. இதனாலேயே 'நயப்புற்றிரங்கல். புணரா இரக்கம். வெளிப்பட இருத்தல் போன்றவை கைக்கிளைத்தினையில் ஆண்பால் கைக்கிளைக் கூற்றில் பெருந்தின என்க. தலைவியைக் கண்ட தெனாலு 'கண்ட நயந்தது' என்று காட்சிப்பொருளாக அவளோப் புகழ் தந்ததால் ஜங்கிளையாகாத ஜந்திலமாயிற்றென்க

ஐயம்

கொளு: கண்ணவில் தோளான் கண்டபின் அவளை
இன்னெளன் ருணரான் ஐயமுற் றன்று.

இ - ஸ் உலக்கல் சீலிக்கப்பட்ட தோளினையுடையான் தரிசித்த பின் அவளை இன்னதன்மையளென்று அறியான் ஐயப்பட்டது எ.று.

கைக்கிளைப் படலம்

வ - று: தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொல் தாழ்தளிர் காமருவும் வானேர்கள் காதலிகொல் - தேமொழி மையமர் உண்கள் மடந்தைகள் ஐயம் ஒழியா தாழுமென நெஞ்சே.

ஐயம் - ஓன்றில் துணிவு பெற்று பலதலையாய உணர்வு. இவள் திருமகளோ, வானவர் மகளோ என்றும் மடந்தையிடத்து என நெஞ்சம் ஐயப்பாடு நீங்காமல் அழுந்தா நின்றது என்று தலைவன் நிலைகொள்ள ஐயமாம். "கல்நவில் தோளான்" என்று ஐயத்திற்கு உரிய தலைவன் சுட்டியதால் குறிஞ்சிசார்ந்த பாலைநிலத்தவனென்க, ஏனெளில்; ஈட்டி. வில் என்பன வற்றை மிகுதியாக உணவுப் பொருள் நோக்கிற திரிந்த குறிஞ்சிநிலைப் பாலைமக்கள் எய்யும் வாய்ப்புப் பெரிதாய் அமைதலால் அவர்களின் தோள் 'கல்' என்று சொல்லும் அளவுக்குத் திண்மைதிறனில் மிகுதியாயிற்று. "தாமரைமேல் வைகிய தையல்கொல்" என்றதால் முல்லை சார்ந்த மருதநிலம் என்ற வேற்றுநிலம் பெற்றும். "தாழ்தளி ரின் காமருவும் வானேர்கள் காதலி கொல்" என்றதால் முல்லைசார்ந்த உயர் குறிஞ்சி நிலவிடம் பெற்றும். இவ்விரு நிலங்களும் காலத்தாற் றிரியாக நிலவங்கள் என்க. திரிந்த நிலத்து முல்லைப் பாலையானாலும் காளைகண்டதால் ஐயம் திரியா நிலத்திற்கானது நேரிதே.

துணி வு.

கொளு: மாநிலத் தியலு மாத ராமெனத் தூமலர்க் கோதையைத் துணிந்துரைத் தன்று.

இ - ஸ்: பெரிய பூமியிடத்து நடக்கும் காதலினையுடையார் இவரெனச் சொல்லித் தூய்தான் பூமாலையுடையாளைத் தெளித்து சொல் [லியது. எ - று

வ - று திருநுதல் வேரநும்புந் தேங்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவதியுந் தோயும் - அபிரந்த
போகித முண்ணு மிழமக்கும்
ஆகும் மறநிவள் அகலிடத் தணங்கே.

"தாமலர்க் கோதை" என்று காட்சியிற் கண்டு நயந்து பெண் னிடத்து இன்னவள் என்று உணராத தலைவன் துணிவின் முனைப்பில் மாநிலத்தியலும் மாதராம் என்பதை உணர்த்துகிறுன். இதனால் இவள் பிரிவிலா இணைக்கும்பத்திற்குரிய பரத்தமைபற்றுத ஒருமைத்தனத் தவன் என்பது பெற்றும். பிரிவு இணைக்கும்பம் பிரிவிலா இணைக்கும்ப மாய் மறுமலர்ச்சி பெறும் பெண்ணைப் பெற்றியள் இத்தலைவி என்பதை மேலும் குறிப்பிட விரும்பிய புலவர் அவளை மாநிலத்தியலும் மாதராமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பொருப்பைச் சார்ந்த நிலவு த்தி ற்கும் இடையே அமைந்த தட்ப வெப்ப இடையீட்டின் ஏற்றத்

தாழ்வால் அவ்வப்பகுதிகளின் மக்களின் அமைந்த உடல்இயற் கூறுகளின் வேற்றுமையான வெளிப்பாடுகளைப் பெண்ணை என்பதை ஓரளவு அறிவுடைய தலைமக்கள் முடிவாக்கலாம். புவியிற் காரணியத்தையே “துணிவு” என்ற துறைப்பகுதியாற் தமிழான்றேர் வரலாறுச் செய்யுட்பகுதியிற் புலப்படுத்தியுள்ளனர் என்க. அஃதாவது நுதல் வியர்வை முகிழ்தல், மாலை வாடுதல், கால்களில் மண் படிதல், கண்ணிமைகள் அடிக்கடி இமைத்தல் ஆகிய இவைகள் நிலத்தின் பெளதிகத் தாக்கங்கள் என்க. இதில் வியர்தல், மலர்வாடல் என்ப காலப்பொருள் ஒட்டியது. மண் படிதல் கண் இமைத்தல் நிலப்பொருள் ஒட்டியது என்று தெளிக் குணிவுக்குரிய ஏதுக்களைத் தொல்காப்பியமும்.

வண்டே இழையே வள்ளி பூவே
கண்ணே அலமரஸ் இழைப்பே அச்சம் என்று
அன்னவை பிறவும் ஆங்கவன் நிகழு
நின்றவை களையும் கருவு என்பு”

— தொல்: பொரு: கள: 4

என்று எடுத்துக் காட்டுவதையும் ஒர்க.

உட்கோள்

கொரு: இனரார் கோதையென் நெஞ்சத் திருந்தும்
உனரள் என்னையென் உட்கேளன் டன்று.

இ - ன: கொத்து நிறைந்த மாலையினையுடையாள் என் மனத்திலே இருந்தும் என்னை அறியாளைன உள்ளத்திலே தலைவன் கைக்கொண்டது. எ - று.

வ - று கவ்வை பெருகக் கருத்தென் மஷத்திருந்தும்
செவ்வாய்ப் பெருந்தோள்சிருந்தலாள் - அவ்வாயில்
அஞ்சொல் மஶிரிபெய் தவியாள
நெஞ்சம் பொத்து நிறைக்கும் நெஞ்சுபோ.

உள் + கோள் கா உட்கோள், உள் - உள்ளமாம். கே ள் - கொள் ஞகை. எனவே உள்ளத்தாற் குறித்துக் கொள்ளப்பட்டது எது? அதுவே கொள்கையாம் என்பது சொற்பொருளாகும். உள்ளத்தாற் குறித்துக் கொள்ளப்பட்டதெதது? தலைவி தன் நெஞ்சத்திருந்தும் தன்னை அறிந்தில்லை” எனக் கருதியதாம். அஃதாவது தனது ஒருமை நெறியினை ஓர்ந்து பதித்தவள் எனது ஒருமை நெறியினை ஓர்ந்து மதியாதுதன் இயல்பை மிகுதியாய் வியந்து எண்ணி யளாவள் என்ற கருத்து குறிப்பெச்சமாம். இஃது இனைக்குடும்பத்தின் குண இயல்புகளில் ஒன்றும், மடம் என்ற குணம் சிறக்காத இயல்பும் இதனாற் பெறப்படு

கிறது. இதனை, ‘‘நெஞ்சம் பொத்து நிறை கடும் நெஞ்சுப்பு, அவ்வாயில் அஞ்சொல் மாரிபெய்து அவியாள்’’ என்பதால் அறியலாம். இஃது தலைவி ஓமம் சாலா இடும்பை எய்தியதைச் சுட்டாநின்றது. ‘செவ் வாய்ப் பெருந்தோள் திருந்தலாள்’ என்பது உருவ நிறுத்த காமவாயில் பெற்றார். ‘மனத்திருந்தும்’ என்பது ஆண் அவாயிய பெண்மையாதவின் ஆண்பாற் கைக்கிளையாயிற்று. இக் கைக்கிளையும் கவ்வை பெருகக் கரந்து’ என்றதால் அக மாகாது அகப்புறமாயிற்று.

பயந்தோர்ப் பழிச்சல்.

கொரு: இவட்டியந் தெடுத்தோர் வாழியர் நெடிதென
அவட்டியந் தோரை ஆனது புகழ்ந்தனறு.

இ - று: இவளைப் பெற்றெடுத்தோர் பெரிதும் வாழ்வாரக வெனச் சொல்லி அவளைப் பெற்றேரை அமையாது புகழ்ந்தது எ-று.

வ - று கல்லருவி ஆடிக் கருங்களிறு காரதிரும்
மஸ்லலஞ் சாரல் மயிலனன — சில்லைப்
பலவொலி கூந்தலீப் பயந்தோர்
நிலவரை மலிய நீடுவா மியரே.

பயத்தோர் - பெற்றேர். பழிச்சல் - புகழ்தல். எனவே பெற்றேரைப் புகழ்தல் “பயந்தோர் பழிச்சலாம். பழிச்சலாவது: ‘நிலவரை மலிய நீடுவாயிலிரோ என்பது. சில்லைப்ப் பலவொலி கூந்தலீ’ என்றது உட்கோருக்குரியதாய்ப் பழிச்சலுக்கு நிமித்தமான கண்டபெண்ணைக் குறித்தது. இதிற் சில்லை என்றதால் காமக் குறிப்பு சிறக் காத உடல்வளர்ச்சி பெற்றவள் என்பதாம். பலவொலி கூந்தல் என்று ஆகு பெயராக்கிக் காமம் புணர்புக்குரிய மெய் வளப்பம் உடைவள் என்பதும் பெற்றார் அவளின் அந்த மெய்யின் மென்மைத்தன்மை மயில் போன்றதாதவின் ‘‘மயிலனன’’ என்றுள் தலைவன். அஃது இனைவில் மெய்யுறும் காய்ப்பால் பெற்ற தென்க. இவள் மலைநிலைப் பெண் என்பார் ‘கல்லருவி ஆடிக் கருங்களிறு கார்அதிரும் மஸ்லலஞ் சாரல் மயில் அன்ன’ என்றிடும் இத் தொடரில் களிறு கார்பே பால் அதிர்ந்தாலும் சாரல் மயில் அதிலே மயங்காது தனக்குரியதான இயல்புத்தன்மையில் இருந்தமை போலத் தலைவியும் தலைவன் குறிப்புக்கு குறிப்புக்குறிப்பு நிகழ்த்தாமல் தன்னியல்புக்குரியதான காட்சியில் நினருள் என்றுணர்க. இப் பயந்தோர் பழிச்சல் உருவ நிறுத்த காமவாயிலுக்குரியவளாகப் பெற்றேர் பயந்தமை குறித்துக் காமம் அகமுகப்படாமல் புறநிலைப் பட்டமை அகப்புறமாம்.

நலம் பாராட்டல்.

கொனு: அழிப்பர் எவ்வங் கூர ஆயிழை
பழிதீர் நன்னலம் பாராட் டின்று,

இ - ள்: மிக்குநடக்கும் விதனஞ் சிறக்க, தெரிந்த ஆபரணத்தினை யுடையாள் தன்குற்றந் தீர்ந்த அழகிய நலத்தைக் கொண்டா [டியது. எ - று.

வ - று அம்மென் கிளாவி கிளிபயில் ஆயிழை
கோம்மை 'வரிமுலை கோங்கரும்ப - இம்மலை
நறும்பூஞ் காஸ் ஆங்கன்
சூறுஞ்சுளை ரலர்ந்தன தடம்பெருங் கண்ணே.

நலம் - அழகு. ஈண்டு காட்சிப்பட்ட பெண்ணின் வடிவ அழகைக் குறிப்பதாகும். அந்த நலம், அழகு இலக்கணத்திற்குரிய எவ்விதமான சிறு குற்றமுமில்லாத சிறந்த வடிவம் காத லி ன் அந்த நலம், "பழிதீர் நன்னலம்", எனப்பட்ட தென்க. இந் நலத்திலே தன்னகத்தை ஆழப் புதைதவள் ஆதவின் தன்னழகு விஞ்சவே பிறர்நலத்தை விரைந்து கணிக்கும் கண்ணியத்தை இழந்தவளாகிறாள். சுடர் வேற் காளை, மிக்கு நடக்கும் காமத் துன்பம் மேலும் பெருகா நின்றவன் ஆயினான் என்பார் "அழிப்படர் எவ்வம் கூர ஆயிழை", என்றார். பெண் தன்னழகு. பண்டு என்பனவற்றில் தலைவை மறந்தது தன்னைத்தானே வியந்து அவைகளில் மூழ்குதல் அடங்காமை என்ற குற்றத்தின் பாற்படும், படவே காமம் ஒத்தாகாது ஒருபக்கம் சாய்ந்து கைக்கிளைத்தினையாய்விடும் என்க பாராட்டல் - கொண்டாடல் எங்க. அதாவது புறத்தொடர்புடன் இயைத்துச் சொல்லுதலாம். சொல்லுக்கு - கிளிமொழி; மூலைக்குக் கோங்கரும்பு; கண்ணுக்கு - குவலை என்று இங்கனம் தலைவியைக் கண்ட இடச்சுழலோடு கொண்டு உரைத்தலாம். இவ்வாறு கொண்டு ரைக்குபோது கிளாவி - கிளிபயில்: மூலை - கோங்கு அரும்ப! களை - கண்ணரும்ப என்று ஒப்பின்மையாக - உவமையிலும் உவமேயாம் (பொருள்) சிறந்ததாகக் கூறல் பாராட்டலாகும். இது நலம் பாராட்ட வின் விளைவென்க.

நயப் புற்றிரங்கல்.

கொனு: கொய்தழை கூல்குல் கூட்டம் வேண்டி
எய்துதல் அருமையின் இறப்பப் புகழ்ந்தன்று

இ - ள்: கொய்தழையான் அணிந்த அல்குலையுடையாள் தன்டனைச்சி
யை விரும்பிப் பொருந்துதற்கு அருமையான் மிகவும் [புகழ்ந்தது எ - று.

வ - று: பெருமட நோக்கிற் சிறுநுதற் செவ்வாய்க் கருமழைக்கண் வெண்முறுவற் பேதை - திருமூலை புல்லும் பொறியி லேனுமை நில்லா தோடுமென் நிறையி ணஞ்சே.

நயப்பு - விரும்புதல் - சேர்க்கைக்கு விரும்பி இரங்கலாம்: விரும்பி ய சேர்க்கையினாலே இரங்குதலைக் கொள்ள நுதல் என்றவாறு. இரங்கல் ஈண்டு அருமையை இறப்பப் புகழ்ந்தலாம். விரும்புதல் சேர்க்கையாம் "அல்குல் கூட்டம் வேண்டி எய்துதல்" என்க. உட்கோளில் நெஞ்சம் பொத்தி நிறை உடையனியை கைக்கிளைத் தினைத் தலைவன் நயப்புற்று அல்குல் கூட்டம் பெருமை நோக்கி இரங்கல் உடையனைய் மிகுதலின் அவன் நிறையில்நெஞ்சனையை நிலைப்பட்டான். ஒருகால் நிறையுடையனையும் மறுகால் நிறையிலனுயினும் நிற்றலால் இக் கைக்கிளை ஐந்றிலப்பற்றிய இணைக்குமுபச் செய்திக்குரிய தென்பது புலப்படுகின்றது. பெருமட நோக்கிற் சிறுநுதற் செவ்வாய்க் கருமழைக்கண் வெண்முறுவற் பேதை என்று முரணனி தோன்ற உருவுறுத் தல் பெறுதலால் கைக்கிளைத்தினைக் காமவாயில் ஒத்த காமமன்று என்பது தெளிவாகின்றது. 'திருமூலை புல்லும் பொறியிலேன் உழைநில்லது ஒடும் என்னிறையில் நெஞ்சு' என்பது இரங்கல் உரையாம். தலைவியின் புணர்ச்சியின்பத்தைப் பெரிதும் விரும்பி தலைவன் செல்லெதிர் பெருமையால் அவளைப் பெரிதும் புகழ்ந்து நயப்புற்று இன்புருது இரங்கல் உறுதலால் குறிஞ்சியும் நெங்தலும் தம்முன் மயங்கியவாரும். இது மிக்க காமத்து மாருகாது இயன்றதிறன் இயம்பியவாரும்.

புணராஇரக்கம்.

கொனு: உணரா எவ்வம் பொருக ஓளியிழைப்
புணரா இரக்கமொடி புலம்புதர வைகின்று

இ - ள்: பிற ரறியாத துக்கம்பிகச் சுடர்விடும் ஆபரணத்தையுடையாளை மணவாத விதனத்தோடே தனிமையற்ற தங்கியது எ - று

வ - ள்: இணரார் ந றுங்கோதை எவ்வளையாள் கூட்டம்
புணராமற் பூஸ் கரவும் - உணராது
தன்டா விழுப்படர் நலியவும்
உண்டால் என்னுயிர் ஓம்புதற் கரிதே.

தலைவி தன்னை அறிந்திலள் எனக் கருதிய கைக்கிளைத்தலைவன் எவ்வகையிலேனும் கிளைமகளைத் தனக்குரிய இன்ப இணைமகளாக்க வேண்டும் என உட்கோளால் உள்ளறுதி கொண்டு தலைவியின் தாய் தந்தையரை வாழ்த்தியும், அத்தலைவி அழகினைப் பாராட்டியும், பார்க்குருன். இவைகளில் தலைவியின் சொல்லெதிர் பெருமையாற் புணர்ச்சி

யின்பத்திலே பெரிதும் அவாக் கொண்டு இயல்பு மிகுந்த புகழ்ச் சிக்கோ மேலும் புச்சிக்கிருன், புகன்றும் கிளைகள் தம் இதயத்தைத் தளர்த்தினால் இல்லை. இதனால் பேதை முலைபுல்லும் பொறியிலேன் என்று இரங்குதல் கொண்டான். இவ்வாறு வேட்கையால் இரங்கியவன் ஈண்டு புணர்ச்சி பெறுமையால் உண்டான இரக்கத்திற் தாழ்க்கிருன் என்க. அஃதாவது என்னுடைய உயிர் “என் உயிர் பூசல் தரவும், படார் நலியவும் இப்பொழுது பெரிதும் மெலிந்து சிறிதே உளதாகின் றது. இனி அவ்வியிர் உளதாம்படி பாதுகாத்தல் எனக்கியலாத தொன்றும்” இதில் “பூசல் தரவும்” என்றது கிளாஞ்கள் இவளின் இனைவிழைச்சு இனிதுருது தனிமைப்பட்டதை இழிவுபடுதலாம். இப்பழிப்புரையானது களவொழுக்கத் தின்பாற்படாது அமைதலால் வெளிப் படையாகவேனும் இனைகளை இயையும் இனைக்குடும்பச் செய்கைத் தோற்றமாகவே குறிப்பாய் அமைதல் காண்க. இது “தேறுதலொழிந்த காமத்து மிகாத்திறம்” கூறியதாயிற்று.

வெளிப்பட இரத்தல்

கொருஞ்: அந்தமை அல்குல் அணிநலம் புணரா
வெந்துயர் பெருக வெளிப்பட இரந்தன்று;

இ - ஸ்: அழகிய தழையனிந்த அல்குலினையுடையாள்தன் நல்ல நலத்தைக் கூடாத வெய்ய வருத்தம் மிகத் தோன்ற இரந்தது எ - று.

வ-று: உரவொலி முந்நீர் உலாய்திமிரந்தன்ன
காவருங் காமங் கணற்று - இரவெதிர
முள்ளொயி றிலங்கு முகிழ்நகை
வெள்வளை நல்காள் விடுமென் கமிடே

கிளைமகளின் கூட்டம் கூடாமையால் துயர்மிக்கு அவளை வெளிப்பட இரந்தது வெளிப்பட இரத்தலாம். வெளிப்படலாவது: புணரா வெந்துயரை, புலப்படுத்துவதென்க. இஃது ஏற மடற்றிறமாகும். தலைவியை நேரே வெளிப்பட இரத்தல் செய்யாது நாண்ததால் ஏறிய மடற்றிறன் உண்டு. இஃது அவ்வாறின்றி நானம் அழியப் பெருகும் புணராத வெந்துயரால் மடலேருது வெளிப்பட இரத்தல் புரிதலாம். பெருந்தினையாக இருந்த ஆதித் தமிழ்மக்கள் அத்தினைநிலையைக் கடந்து கைக்கிளைத்தினைக்கு வந்தபோது கூட்ட மனைக் குடும்பமாகவே இருந்தனர். இம்மனைக் குடும்பம் உருவாகும்போது ஆண் பெண்ணைப்பெறும் பெற்றியில் இறுதி நிலையாக வெளிப்பட இரத்தல் புரியும். இதனாற் கைக்கிளைத்தினைக் காலத்துத் தமிழ்மக்களின் இன்பியற் கோட்பாட்டில் பெண்ணைத்தின் இறுக்கம் புலங்கும். அவன் இரத்தலாவது

யான் காமம் கனற்றலாலே இவளை இரத்தற்றெழுபிலை மேற்கொள்ளா ந்றபவும், வெள்வளையாள் அருளாள் ஆகவின், என்னுடைய உயிர் இவ்யாக்கையை விட்டுப்போதல் உறுதியானது’ என்பதாம். ‘‘முள் கொயிறு இலங்கு முகிழ்நகை வெள்வளை நல்காள்’’ என்பதிலிருந்து இனைமகள் வாழ்க்கைத் துணைமகளாக மாறும் குடும்பத் தோற்ற வளர்ச்சியின் திருப்பத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. புணரா வெந்துயர்ப் பெருக்கத்தைப் புலவர் “உரவொலி முந்நீர் உலாய் நிமிர்ந்தனன்”, என்று அணிப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். வெளிப்பாடல் - கரவு அரு காமம் கனற்ற’ என்பது சுாட்டும். இரத்தல்: இரவு எதிர என்பதா னும் அதன் பயனை ‘‘வெல்வளை நல்காள்’’ என்று அவள் திறனூடும். ‘‘விடுமென் உயிர்’’ என்று அவன் திறனூடும் புலவர் பருத்துக் காட்டியுள்ளார். இதில் பெண்நிலை கட்டுடையதாயும், ஆண்நிலை கட்டற்ற தாயும் தமிழ் நிலம் பெற்றதன் சிறப்பைத் தெரிவிக்கவே ஆண்பாற்றுறுக் கைக்கிளையை ஐயனுரிதனார் முதற்கண் எடுத்தார்.

ஆண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை முற்றிற்று.

(பெண்பாற் கூற்று)

நாற்பா.

காண்ட நயத்தல் உட்கோள் மெலிதல்
மெலிவொடு வைகல் காண்டல் வஙித்தல்
பக்குனி வுரைத்தல் இருந்து பருவரல்
கனவின் அரற்றல் நெஞ்சொடு மெலிதல்
பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளை யாகும்.

என்னையெனின், பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையாமாறு உணர்த் துதல் நுதலிற்று. அஃதாவது தன்பாற் காதல் கொள்ளாத தலைவன் ஒரு வளைத் தலைவி விரும்பி கூறுதல்.

இ - ஸ் காண்டல் முதலாக நெஞ்சொடு மெலிதல் ஈருகச் சொல் லப்பட்ட பத்தும் பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளையாமே அவற்றுள்:-

காண்டல்

கொருஞ்: தோம்பாய் தெரியல் விடலையைத் திருநாதற் காம்பேர் தோழி கண்டுசோந் தன்று,

இ - ஸ் மதப்பெருமியும் மாலையினையுடைய தலைவனை அழகிய நுதலினையும் மூங்கில் போன்ற தோனினையும் உடையாள் நோக்கி மெலிந்தது எ - று.

வ - ரு கடைநின்று காமம் நலியக் கலங்கி
இடைநின்ற ஹாஸர் தூற்றப் - புடைநின்ற
எற்கண் டிலனந் நெடுந்தகை
தற்கண்ட ஸென்யரன் கண்டவறே.

பெண்பாற் கைக்கிளோத்தினையில் காண்டாலுக்குரிய தலைவன் “தேம்பாய் தெரியல் விடலை” என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது எனவே, “விடலை” பாலைநிலத் தலைமக்கள் பெயர்களில் ஒன்று. பாலை நிலத் திலும் குறிஞ்சி திரிந் நிலப்பகுதிக்கே உரிய எயினர் குலமக்களின் தலைமக்களின் தலைமக்கனுக்கே அப்பெயர் உரியதாகும். இவ்விடலை, திரியா குறிஞ்சித் தலைமக்களால் மறவியலுக் கேற்றதாறு ஒழுகியவள் ஆதலின் “தேம்பாய் தெரியல்” என்று மாலை ருறிக்கப்பட்ட தென்க. மூல்லைப் பாலைக்குக் ‘‘காளை’’ என்பவனும் அவரின் குடியிருமச் சின் னம் ‘‘வேல்’’ என்பது ம் குறிஞ்சிப்பாலைக்கு ‘‘விடலை’’ என்பவனும் அவனின் குடியிருமச் சின்னம் ‘‘மாலை’’ என்பதும் நாகரிகச் செய்தி யாக நாம் உண்ணலாம். திருநுதல் காம்பேர் தோளி என்பது காண்டலைப் புரிந்த கைக்கிளோத்தினைப் பெண் என்க. இவள் காம்பேர் தேளி என்று குறிஞ்சிக் கருப் பொருளின் காம்பு மூங்கில் சட்டிய குறிப்பால் திரியா நிலப்பெண் என்பது பெற்றாம். எனவே பெண்பாற் கூற்று காட்டல் ஒருநிலத்துச் செய்தி என்ன என்க. குறிஞ்சிப்பாலைத் தலைவன் குறிஞ்சிப் பெண்கண்டு காமுற்று மெலிந்தது காண்டல் என்க. காண்டல் என்பது காட்சியைக் குறிக்காது காட்சியால் ஏற்பட்ட விளைவால். சோர் தல்குறித்தாகும். அல்தாவது அந்நெடுந்தகை என்னைக் கண்டிலன் யான் அவனைக் கண்டேன், யான் கண்டவாறு இஃது என்பதே காண்டற் பொருளாம். கடைநின்று காமம் நலியக் கலங்கி இடைநின்ற ஊரவர் தூற்ற என்பது காண்டலைப் புரிந்த கைக்கிளோப்பெண் னைன் நிலை விளங்கப்பட்டுள்ளது. இதில் கடைநின்று காமம் நலிய், என்றதால் கிளோத்தினை இனையே என்பதும் பெற்றாம். விடலை, நெடுந்தகைக்குரியவன் என்பதைப் புலவர் “புடை நின்றனற் கண்டிலன்” என்பதால் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கண்டால் என்றது கருதியது என்ற பொருள்மேல் நின்றதென்க. ஊர் என்றது பெருந்தினையிலிருந்து பக்கமாய்ப் பிரிந்து நின்ற நிலத்தின் நிலைத்த இடத்தைக் குறித் தென்க. தேம்பாய் தெரியல் விடலை என்ற அடையாற்றலால் இன்ப மிகுதிக்கு இயல்பாகவே அவ்விடலை அமைத்தவன் என்பது பெற்றாம். பாலை நிலத்தில் காளைவளிமைத் தனத்தில் வல்லவன். விடலை அவ்வளிமைத் தனத்தை விடாது பின்தொடர்ந்து எடுத்தகரும் முற்றுறச் செய்வதில் வல்லவன் ஆதலின் அப்பெயர் பெற்றான்.

நயத்தல்.

கொளு கள்ளவில் திளிதோட் காளையைக் கண்ட நன்றுதல் அரிவை நயப்புரத் தன்று.

இ - ள்: உலக்கல் பழகிய தின்னைய தோளையுடைய தலைவனைக் கண்ட நல்ல நுதலினையுடைய மடந்தையினது ஆசைப் பாட்டைச் சொல்லியது. எ-று

வ - ரு கள்ளவில் தோளானைக் காண்டலும் கார்க்குவளை அன்னவென் கண்ணுக்கு அழுதமாம் - என்ன மலைமலிந்தன்ன மார்பம் முலைமலிந் தாழுஷ் முயங்குங் காலே.

நயத்தல் - விரும்புதல்: இங்கு காமலிருப்பம் என்க. சாண்டலில் காணப்பட்டவன் விடலை. ஆனால் அவன் காமலிருப்பில் காளையாகவே காணப்படுகிறான். இதுவே நயத்தல் தோற்றமாகும், வெறுமனே காண்டல் புரிந்தவிடலை காமலிருப்போடு காண்டல் கொண்டபோது காளையாகக் காணப்படுகின்றான். இது நயத்தலின் விளைவால் ஏற்பட்ட மயக்கம். உள்ளதை உள்ளவாறு நயத்தல் உருமல் மயங்கி நயத்தல் புரியும் அவள் வாயால் பருகும் அழுதத்தைக் கண்ணாற் கண்டு பருகின்றான். பருகிக் ‘‘கார்க்குவளை அன்னவென் கண்ணுக்கு அழுதமாம்’’ என்று மயக்க நயப்பில் மறுகி விழைக்கின்றான். கண்ணால் சேம்மையிற் நின்ற திண்டி நயக்கும்போது அழுதமாய் இனித்தவன், மேலும் அண்மையானும் அவன் அமைந்து அவனின் மலைமலிந்தன்ன மார்பத்தை என்முலை விரும்பி முறைமுறையாகத் தழுவுமிடத்து எத்தகைய இன்பம் உண்டாகுமோ? யான் அறிகின்றிலேன் என்று நயத்தலில் ஆற்றுமை புலப்படச் சொல்லப்பட்டுள்ளது விரைந்து வாயாற் சொல்லும் மயக்க நிலையிற் கண்ணால் தடுமாறி நயப்புறுதலும் இனைக்குடும்பச் செயலால் கைக்கிளோத்தினையாம்.

உட்கோள்.

கொளு: வண்டமர் குஞ்சி மைந்தனை நயந்த ஓண்டொடி அரிவை உட்கோள் என்று

இ - ள் சுரும்பு மேவும் மயிரினையுடைய தலைவனை விரும்பிய ஒள்ளியல் ஶௌயினையுடைய தலைவி உட்கொண்டது எ-று

வ - ரு உள்ளம் உருக ஒளிவளையும் கைநில்லா கள்ளவிழ் தாரானுங் கைக்கிளையான் - எள்ளிச் சிறுபுன் மாலை தலைவரின் உறுதுயர் அவலத் துயலோ அரிதே.

தலைவியின் உட்கோளில் “வண்டமர் குஞ்சிமைந்தன்” ஆகத் தலைவன் அமைகின்றான் இதனால் இவன் பன்மனைவியர் பாங்குடைய னைப் பிகு இன்பின் என்பது பெற்றார். நயத்தலில் மிகுஞ்சு கைக் கிழைத்திணைப் பெண்ணாலும் ‘‘நயந்த ஒண்டொடி அரிவை’’ என்பதும் கெற்றார். உட்கோளில் ‘‘வலையும் நில்லா’’ என்பதால் தன்நிலையும் புலப் படுத்தப்பட்டதாம். இனிமாலைவரின் உயல் அரிது என்பது தன்நிலை இயல்பு மிகுதி சுட்டியவாறும். உள்ளாம் உருக ஒளிவளையும் கைநில்லா’’ என்பதால் உள்ளாறுபுனர்ச்சிமிகு இயலும் ‘‘கள்ளவிழ்தாரானும் கைக் கிளையான் என்பதால் மெய்யுற்று புனர்ச்சிமிகா இயலும் ஆன உட்கோள் முன்பு இயலில் பெறல் கான்க. இதனால் இணைக்குடும்பச் செய்தி பாலைநிலமையது என்பது பெற்றார். ‘‘என்னிச் சிறுபுன்மாலை தலைவன்’’ என்றதும் தலைவிதன் மன்றிலையை மாலையாம் சிறுபொழுதல் ஏற்றித் தன்சிற்றினப்பத்தை இன்றும் சிறுமைப்படுத்தினால் எனக. இவ்வாறு இணைவாழ்வின் திண்மையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார் புலவர் எனக.

மெலிதல்.

கொனு: ஒன்றூர் கூறும் உறுப்பு நானி
மென்றோர் அரிவை மெலிவொடு வைகின்று.

இ-ன்: பெருந்தாதார் சொல்லும் மிக்க அலருக்கு நானி மெத்தென்ற தோளினையுடை தலைவி வாட்டத்துடனே தங்கியது. எ-று

வ-று குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்கண்
அரும்பிய வெண்முத் துகுப்பக் – குரும்புடைத்தோட்
காதல்செய் காமய் கனற்ற
ஏதி லாளற் கிழந்தனென் எழிலே

இணைமணம் காவு மணமாகாதாதவின் கைக்கிளையில் உள்ளார் இணைவிழைவுறுதலில் ஏதம் ஏற்படின் அதனை எடுத்துப் பலறியப் பகவராதவின் “ஒன்றூர்கூறும் உறுப்பு” என்றார். “நானி என்றதால் பிரிவிலா இணைமகள் என்பது பெற்றார். ‘‘நானி அரிவை மெலிவொடு வைகின்று என்பதால் கற்புத்தனத்தவர் என்பதும் மேலும் பெற்றார். மெலிவு - பழிநானி வருந்துதல் ‘‘குரும்பை வரிமுலைமேற் கோல நெடுங்கண் அரும்பிய வெண்முத்து உகுப்பு’’ என்பதால் மெலிதல் இயல்பு கூறப்பட்டுள்ளது. குரும்புடைத் தோள்காதல் செய்ய காமம் கனற்ற என்பது உருவு நிறுத்த காமவாயில் பெற்றார் ‘‘எதி லாளன்’’ என்பதால் பன்மனைவியர்க்குரியவன் இல்லத்தவன் என்பது பெற்றார். ‘‘இழந்தன என் எழிலே என்றதால் அன்பின் திணையாகாது அன்பின் இணை ஆயிற்று எனக. ‘‘குரும்புடைத் தோள், இழந்தன என் எழிலே என்ற தொடர்கள் இணைவிழைச்சுக் குரியற் தென்பதும் வெளியழகே என்பதும் விதக்கப்பட்டதாம்.

மெலிவொடு வைகல்.

கொனு: மணிவளை நெகிழி மாண்நலந் தொலைய அனியிழம் மெலிவன் ஆற்றல் கூறின்று.

இ-ள் மாணிக்கத் தொடி கழலப் பெரிய அழகு கெட அழகிய ஆபரணத்திணையுடையாள் து தளர்ச்சியின் வலிமையைச் சொல் வியது] எ-று,

வ-று பிறைபுரை வானுதல் பீரரும்ப மென்தோள்
இறைபுளை எல்லை யேக - நிறைபுணையா
யரம் நெடுங்கடல் நீந்துவேன்
காம ஒள்ளெரி கனன்றகஞ் சடுமே.

அலர்நானி வருந்திய தலைவி மேலும் காமம் மிக வருத்தத்தங்கியது. மெலிவொடு வைகல் மெலிவொடு என்பது மணிவளை நெகிழில் மாண்நலத் தொலையல் என்பன சுட்டுவதாகும். மாண்நலந் தொலைதலை செய்யுளில் பிறைபுரை வானுதல் பீரரும்பல் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது பாலைநீர்மையைால் பி ரி வு உணர்ச்சி உள்ளத்தைத் தொட்டது என்பதும் அதனால் பசலை தோற்றும் என்பதும், அப்பசலையும் முதன் முதல் நெற்றியிலேயே அமையும் என்பதும், இதனால் அறியக்கிடக்கின்றது. இஃது அகமெலிவைப் புலப்படுத்தியவாறும். புற மெலிவை செய்யுளில் ‘‘மென்தோள் இறைபுளை எவ்வளை யேக’’ என்று கூறப்பட்டுள்ளது யாம நெடுங்கடல் நிறைபுணையா நீந்துவேன் என்பது வைகல் இயல்பாம். ‘‘காம ஒள்ளெரி கனன்று அகம் சடும்’’ என்பதுவைகல் இயல்பு மிகுதி குறித்தவாறும் கடல் நீந்துவேன் திச்சடும் என்று நயம் படத்தலைவி கூறும்கூற்று இணைக்குடும்பம் தனிக்குடும்பமாக்கமாறு தலைவர் ஏற்படும் நெருக்கல் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. பீர் – இருமடியாகுபெயர். அகம் – நெஞ்சு.

காண்டல் வலித்தல்,

கொனு: மைவரை நாடனை மடந்தை பின்னரும்
கைவளை சோரக் காண்டல் வலித்தல் ரு.

இ-ள்: மேகத்தைப் பொருந்தின மலைநாடனை மடவாள் இரண்டா வதும் கையில் வலைசோர்க்கையாலே காணவேண்டுமென்றலை நிச்சயித்தது. எ-று

வேட்டை எய்தி விழைவாழிதல் பொய்போலும்
மீட்டும் மிடைமனிப் பூணைக் – காட்டென் று
மாமை பொன்னிறும் பச்பத்
தூமலர் நெடுங்கண் துயிஸ்துறந் தனவே.

காண்டவில் - தேம்பாய் தெரியல் விடலை எனப்பட்டவன் காண்டல் வலித்தலில் மைவரை நாடன் என்று துறிக்கப்படுதலில் இருந்து கைக்கிளைத்தினைப் பெண்பாவில் ஆண்தகைமையாக்கு நாளுக்கு நாள் மிகுந்துசிறித்தல் பெறும் நிலைநமக்கு விளக்கமாகிறது வாரும். தனிமணக் கோட்டப்பட்டுக்கு இனைமகன் வலித்தல் பெறுவதையே காண்டல் வலித்தல் குறிப்பாய்ச் சுட்டுகிற தென்க. இதனை 'வேட்டவை எய்தி விழைவொழி தல் பொய்போலும்' என்ற தலைவியின் கருத்துறை மேலும் எடுத்துக்காட்டும் என்க. ஆனாலும் பெண்பாற்கைக்கிளைத்தினையில் 'ஆண்றிலை' புறப்புற மாய் அமைவதை 'மிடைமணிப் பூணை' என்று வெளியிருவை மேலும் மிகுத்துக் காட்டிக் கூறியதலாற் தெளியலாம். பெண்ணிலை அகப்புறமாய் அமைவதை கைவளைசோரல், மாமைபொன்னிறமாக மாறல் நெடுங்கண் துயில் துறந்தல் என்பவைகள் எடுத்துக்காட்டும். மீட்டும் காட்டு என்று மாமையும் நெடுங்கண்ணும் முறையே உள்ளும் புறமுமாகத் தலைவியை நெருங்கியதால் மாமை பொன்னிறமாகப் பசப்பலும் கண் துயில் துறந்ததுவும் ஏற்பட்டது எனவே காமநலிவே, வலித்தலுக்குக் காரணம் என்று வலித்தல் திறன் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

பகல்முனிவுரத்தல்

கொளு: புரிவனை நெகிழிப் புலப்பொடு நின்றேன்
பருவரஸ் உள்ளமொடு பகல்முனி வுரத்தன்று

இ - ஸ் முறுக்குவளை சோரத் தனிமையுடனே நின்ற தலைவி துயர் மிகக் உள்ளத்தோடே பகற் பொழுதை வெறுத்தபடியைச் சொல்லியது எ - று.

தன்கண் அவியவாய் நின்றேற்குத் தார்விடலை
வன்கண்ணன் நல்கான் எனவாடும் - என்கண்
இடரினும் பெரிதால் எவ்வம்
படரினும் பெரிதாற் பாவியிப் பகலே.

கைவளைசோரத் தலைவி மீண்டும் தலைவனைக் காண உறுதி கொண்டபோது நெஞ்சில் மேலும் துண்பம் மிகுதலால் பகற்பொழுதை வெறுத்த தன்மையைச் சொல்லியது பகல் முனிவு உரைத்தல் . ன.க. முனிவு - வெறுப்பு, காமநலிவு, கண்டல் வலித்தலிலும் பார்க்கப் பகல் முனிவுரத்தலில் மிகுந்தது என்பர் 'வளைசோர்தலை நெகிழி' என்றார். சோரல் - தளர்தல்: நெகிழிதல் - கழுன்று விழுதல் புலம்பு - தனிமை பருவரஸ் - துண்பம் தன்னுள்ளத்திலிருந்து விடுதல் முடியாத ஆண்தகையானும் அமைதவின் அவளை 'விடலை' என்றார். அதனை இனைமணத் துச்சு உரிய இனியனும் முன் இருந்தவனை தலின் 'தார்விடலை' என்றார். பெண்பாற் கைக்கிளையிற் பெண்ணிலை தன்கண் அளியாய் நின்

கேர்க்கு என்பதாலும், ஆண்ணிலை தார்விடலை வன்கண்ணன் நல்கான் என்பதாலும் அறியலாம். பகலில் அகத்துங்பம் அமைந்த தார்விடலை வன்கண்ணன் நல்கான் என்ற காமத் துண்பம் குறைந்தும் புறத்துங்பமாம் எவ்வம் பெரிது என்ற மானக்கேட்டால் வரும் துண்பம் பெரி தாம் 'என்பார் 'என்கண் இடரினும் பெரிதால் எவ்வம்' என்றார். தன் பாவத்தினைப் பகல் கேல்திரேற்றகால் 'பாவிஇப்பகல்' என்றார். நினைத்து வருந்தும் வருத்தம் பெருமைப்பட்டுப் பெரிதாதவின் படரினும் பெரி தால்' என்றார். பகலை வெறுத்தற்கு காரணம் தன் கண் அளிவாய் அமைந்ததற்கேற்பத் தார்விடலை தன்தாரை நல்காமையாகும். தன் நெஞ்சம் 'ஞஞேடு சேர இனைபெருது பின் சென்று நிற்றலானே தனக் குற்ற மானமயிதலாம் தாழ்வைப் பொருது வருந்தும் வருத்தம் பெரி தாதவின் அப்பகல் பாவியாயிற்று என்றும். அப்பெரிதான எவ்வநிலை வினும் இன்பாவ இயலுக்கு எதிரான பகல் நீள்தாயிற்று என்பாள் 'படரினும் பெரிதாற் பகலே' என்றார்.

இரவு நீடு பருவரஸ்

கொளு: புலப்பொடு வைகும் பூங்குழை கங்குற் கலங்கினேன் பெரிதெங்க கசிந்துரைத் தன்று

இ-ள்: தனிமையுடனே தங்கும் பொலிந்த குழையினை யடையாள் இரவின்கண் மனம் மயங்கினேன் பெரிதெங்கசொல்லி நெகிழிந்து சொல்லியது எ - று.

வ-று: பெண்மேல் நலிவு விழையென்னும் பேதுறீஇ வின்மேல் இயங்கும் மதிவிலக்கி - மண்மேல் நினக்கே செய்பகை எவன்கொல் எனக்கே நெடியை வாழியர் இரவே.

பகலுக்கு இரவு இனைப்பொருளாதவின் இருளில் அவன் நிலை கூறவந்த ஆசியர் அவன் நிலையையும் ஈண்டு அனுமதித்து 'புலம்பொடு வைகும் பூங்குழை', என்றார். பெண்பாற் கைக்கிளைப் பெண் அத்தலை வனேடு இனையற்று மங்கலம் உற்றாளாதவின் 'பூங்குழை' எனப்பட்டாள் அந்த இனைமகன் பிரிந்து சென்றபின் ஒருநாள் காண்டல் உற்றதால் இனைவிழைச்சு பெரிதாக அவளை மீண்டும் இனைவனை இயைக்கமுடியாமையால் பகலை வெறுத்துரைத்துப் புலம்புகொண்டாளாதவின் 'புலம்பொடு வைகும் பூங்குழை' என்றார் . 'பெண்மேல் நலிவுபிழையென்னும்' இரவு நீடு இயல்பாகும். 'பேதுறீஇ வின்மேல் இயங்கும் மதி விலக்கி எனக்கே நெடியை' என்பது இரவு நீடு இயல்புமிகுதியாம் 'இரவே வாழியர் மண்மேல் நினக்கே செய்பகை எவன்கொல்' என்பது இரவு நீடுதலால் வரும் பருவரலால் பற்றிய கசிந்துரையென்க. இதில் 'இரவே' வாழியர் என்பதில் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. செய்பகை

வினைத்தொகை. முன்காலத்தில் யாது பகை செய்யாத பெற்றியளாகிய எனக்கு இக்காலத்தில் நினைக்கு நீ பகையாயிருத்தல் எவ் ஏது பற்றி வினவுவல் போல உன்னை “வாழியர்” எனது வேறு எவ்வாறு வினவுவது என்று பருவரவின் இயல்பு மிகுதியை இலக்கணம் இனையப்புலவர் விளங்கவைத்துள்ளார்.

கனவின் அரற்றல்.

கொஞ்: ஒண்தொடி மடந்தை உருகெழு கங்குலிற் கண்டவன் கரப்பக் கனவின் அரற்றின்று

இ - ஸ்: ஓள்ளிய வளையினையுடைய தலைவி அஞ்சதல் பொருந்திய இரவுப்பொழுதிடத்துக் கண்ட தலைவன் ஒளிப்பக் கனவின் கண் வாய்விட்டுப் புலம்பியது. **எ - று**

வ - று: அயர் வொடு நின்றேன் அரும்படர்நோய் தீர நயம்வரும் பள்ளிமேல் நல்கிக் - கயவா நனவிடைத் தமியேன் வைகக் கனவிடைத் தோன்றிக் கரத்தஸ்நீ கோடிதே.

விழிப்பாகிய நனவு பகல் இரவு என்று இரண்டாகப் படுத்துத் துன்பத்துக்கு வருந்தல் என்பதை விளங்கிய ஆசிரியர் கனவாகிய செப் பன்த்தால் அத்துன்பத் தோற்றம் விளக்கிறார். கனவிற் ரேன்றிய கணவன் மறைந்தமையால் தலைவி அரற்றியது கனவின் அரற்றல் என்பது கருத்தது. பகற்கனவு நீக்குவார் உருகெழு கங்குலிற் கண்டவன் என்றார். அரற்றலுக்குரிய நிமித்தம் கூறுவார். கனவிற் கண்டவன் கரப்பு, என்றார். கனவின் அரற்றல் “கீழ்மகனே” அயர்வொடு நின்றேன் அரும்படர் தீர படுக்கையிடத்தே கனவிடத்தே தோன்றித் தண்ணி செய்து நீளிய நனவினிடத்தே யான் தனித்தவளாய் இருக்கும்படி நீ மறைந்து போவது கொடுஞ் செயலாய் இருந்தது என்றவாறு. இதன்கண் கனவின் போற்றத்திலும் மறைவிலும் இணைவனின் நிலை அரற்றலின் பொருளாய் முடிந்ததென்க.

இதுவுமது.

கொஞ்: பெய்வனை அவனைடு பேணிய உங்குல உங்குவென்வ ரினை உரைப்பினும் அதுவே

இ - ஸ்: இட்டவளையினையையாள் தலைவனைடு விரும்பிய இரவுப் பொழுதுவரின் பிழைப்பனேணச் சொல்லினும் அத்துறையாகும் **எ - று**

வ - று: தோடவிழ்தார் யானும் தொடர அவனுமென் பாடகச் சீறுதியின் மேற்பணிய - நஷ்டமா வைகிய கங்குல் தலைவரின் உய்குவன் உலகத் தளியேன் யானே.

கனவின் அரற்றல் “கனவு என்பது கனவில் நிகழ்ந்த நிகழ்வைக் குறித்தது. இதுவுமது என்பதில் கனவு என்பது கனவு நிகழும் இராக்கால அரற்றலாம். குறித்த அரற்றலில்: முன்னது கனவின் நிகழ்ச்சியால் அரற்றலாம். பின்னது. கனவு நிகழ்தற்குரிய காலத்தின் இயல்பைக் குறித்து அரற்றலாம். அரற்றலாவது: விரும்பப்பட்ட அவ் இரவுவில் அத்தலைவனைடு இணையின் யான் பிழைப்பேன்” என்பதாம். கங்குல்வரின் கனவு தோன்றும். கனவுகோன்றினால் கணவன் காணப்படவான் ஆதலின் கனவை அவள் ‘பேணியகங்குல்’ என்றாள். கங்குலாம் கனவும் உடன் வருதலின்றேற்றும் கனவின் அவன்விரைந்த நிலைபற்றியதை “அவ வெனைடு பேணியகங்குல் “எனப்பட்டது. விரைந்து அவனைக்காட்டும் கனவுக்குரிய இரவின் இயலை” யானும் அவனுடைய இதழ் விரிந்த மாலையின் செல்வியிழந்தமை பற்றி ஊடி வின வாநி றப; அவனும் (தலைவனும்) என்னுடைய பாடகம் அணிந்த சிறிய அடிமேலே வணங்கல் நாடகமாம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கவித்தெகை 128-ஆம் செய்யுள்காட்டும். இனி ‘யான் உலகத்து அளியேன்’ என்றது அவ் இரவு இயல்பு மிகுதியாம். இதுவே கனவின் இரவின் அரற்றலாகும். இக் கனவு அரற்றலில் இணைவிழைச்சலின் இயல்பு மிகுத்து விளக்கப் பட்டுள தென்க. இக் கருத்தைத் திருவள்ளுவரும்;

“நனவினால் நல்காதவரைக் கணவினுற் காண்டவின் உண்டென் உயிர்” — குறள்: 2 3

என்று கூறியும் உள்ளார். அழுகையில்லாமல் பல சொல்லித்தனது குறை கூறுதல். அதாவது தன்குறையைப் பலவாறு எடுத்துக் கூறல் அரற்று எனத் தெளிக் கீணவிழைச்சில் இனிதாகத் தலைவன் இருப்புறின் இரவு நீதித்தலை விரும்பலாம். இரவு பருப்பமாகல் - பருவராம் இங்கே இரவு களமாகிறது.

நெஞ்சொடு மெலிதால்

கொஞ்: அஞ்சொல் வஞ்சி அல்லிருட் சௌலீடு நெஞ்சொடு புகன்று நிலையுரத் தன்று.

இ - ஸ்: அழகிய சொல்லினையுடைய வஞ்சிக்கொம்பை ஒப்பாள் இரவுப்பொழுது இருளின்கட் செல்வான் வேண்டி மனத் தோடு விரும்பிய நிலையைச் சொல்லியது எ - று.

வ - ரு: மல்லாடு தோளான் அளியவாய் மாவிருட்கள் கெல்லாம் ஓழிக செல்வென்பாய் — நில்லாய் புனையிழை ஶிழந்த பூசல் நூபைபினு நினைத்தோ வஸ்ரியென் நெஞ்சே.

அங்கொல் வஞ்சி என்றதால் வாய்வரும் சொல் இனியதாயினது போல நெஞ்சம் இனியதாகாமை பற்றிப் பெண்பாற் கைக்கிளைத்திணைப் பெண்ணை பெண்நீர்மை அறிவுறுத்தப்பட்டது. தீவ்வாறே ஒருகால் தனக்கு இணைவனுகவும் மறுகால் இணைவனுகாமையுமாய் அமைந்த தலைவனுதவின் “மல்லா^{டி} தோளன்” என்று அக்கிளையின் ஆணின ஆண்நீர்மை குறித்தவாறு காண்க.

கனவிற் கலங்கும் கன்னிக்கு நெஞ்சம் அறிவுறும் போது அவ் அறிவு நெஞ்சொடு மெலிதல் நிலையினையே இத்துறை கூறுகிறது. மெலியு - வலியின்மை. தனக்கு அறிவுறுத்தியதால் நெஞ்சை “வாழி” என்றார்கள் தலைவி. ‘மல்லாடு தோளான் அளியவாய் மாவிருட்கண் செல் லாம் ஒழிக செலவென்பாய்’ என்பது தலைவி கூறிய நெஞ்சம் கிளந்த மொழியாகம். இவ்வாறு கிளந்த நெஞ்சம் கிளந்த வண்ணம் நேராய் நிலையுறவில்லை என்பதைன் ‘நில்லாய்’ என்ற சொல்க்காட்டும். இதனால் நெஞ்சின் மெலிதலாகிய திண்மை இன்மை பெறல் காண்க. இவ் வாறு திண்மையின்மையாகிய மெலிதலுடை நெஞ்சமொடு புனையிழை இழந்த பூசல் நினையினு நினைதியோ என்று கேட்டு மெலிகின்றார்கள் தலைவி. இதனையே நெஞ்சொடு மெலிதல் என்க. மல்லாடு அளியவாய் மாவிருட்கண் செல்லாம் ஒழி க வென்பாய்’ என்பது நெஞ்ச நிலையாம். ‘‘நில்லாய்’’ நெஞ்சின் இயல்பாம். புனையிழை இழைக்க பூசல் நினையினும் நினைதியோ’’ என்பது நெஞ்ச இயல்பு மிகுதியாம் பூசல் - காமத்துங்பத்தைக் குறித்தது. புனையிழை யிழந்ததன் பூசல் என்றது உடல் மிகுதியாக இளைத்தலைக் குறித்தது. இஃது இரவு நிகழ் வதாவின் அகம் புனையாயிற்று.

இதுவுமது.

கொளு: வரிவணை நெகிழ்த்தோன் முன்கேல வலித்தேங் அரிவையா அறிகென உரைப்பினும் அதுவே.

இ - ள்: அழகியவளையை நெகிழிப்பண்ணிடுவதே முன்னேபோவேலை கத்துணர்த்தேன், அரிவையரெல்லாம் இதனை அறிகவெனச் சொல்லினும் முன்பு சொன்ன துறையேயாம் எ - று

வ - ரு: நல்வணை ஏக நல்ந்தொலைவு காட்டிய
செல்லல் வலித்தேனச் செம்மஸ்முன் - பில்லாத
வம்ப உரையொடு மயங்கிய
அம்பற் பெண்டியநும் அதைகளம் அல்லோ.

தலைவன் பாற் செல்லத் துணிந்தேன் அலர் தூற்றும் பெண்டிர் இதனையும் அறிக என்று தலைவி கூறுவது நெஞ்சொடு மெலிதலாகும். வரிவளை நெகிழ்ந்தோன்' என்ற தால் பாலை நீர்மையனாய் இனைக்கன் விருப்பினன் என்பது பெற்றும். முன்செலவலித்தேன் அரிவையர் 'அறிக என்றது நெஞ்சொடு மெலிதலை அகத்தளவு வைக்காது புறத்தளவு புலப்படுத்தியவாரும். நெஞ்சொடு புகனற நிலை அகவளவு மெலிதலாம் அரிவையர் 'அறிக்' என்பது புறத்தளவு அவ்மெலிதலைப் புலப்படுத்தி வாரும் இவ்வாறு நெஞ்சொடு மெலிதலின் இரு கொஞ்சகளின் வகைப் பொருளைத் தெளிக். 'அரிவையர் அறிக்' என்றதால் இல்லாத பழியை யும் உள்ளபழிபோல் தூற்றும் மசளிரென்க. இப்பழியையும் இனைத்து இயம்புக என்பதே தலைவியின் வலித்தல் என்க. இத்துறை நெஞ்சொடு மெலிதலின் இயம்பு மிகுதியைக் குறித்தது என்க. வரிவளை நெகிழ்த் தோன் முன்செல வலித்தேன் என்பதற்கு ஏது கூறுவாள் நல்வளை ஏக நலந்தொலைவு காட்டிய' என்றார். அரிவையர் திறனைச் செய்யுளில் இல்லாத வம்பு உரையோடு மயங்கிய அம்பற் பெண்டிர் என்று விரித்துக் காட்டப் பட்டுளைது. "எம் அலர் அறைக்" என்பது மெலிதலில் மிகுந்த வன்புறையாம். இது பகற்பால் படுதலின் புறப் புணையாயிற்று. புறத்துப் புணை - அம்பற் பெண்டிர் என்க.

**ஆண்பாற் கூற்றுப் பெண்பாற் கூற்றுக் கைக்கிளைப்
பட்டு இருபத்தொன்றும் முடிந்தன.**

புறநானூறு 144 பாடல் கண்ணியாரைக் கைதுறந் தொழுகும் பேகனுடைய புறத்தொழுக்கத்தைக் கேள்வியுற்ற அக்கண்ணியார் பொருட்டு அவள்பாற் போந்து பண்ணென்றுவன் கூறிய பாடலீக் கண்ணியார் கூற்று முடியுமான்தே தாம் தொடையற்று விரைந்து பொந்தமையும் முடியுங்காறும் இருந்து கேட்டற்குத் தாம் மனங் கொள்ளாமையும் பேகன் அறியப் புலப்படுத்தற்கு இதனைக் கைக்கிளை வாகைப் பாடான் பட்டென்பர் நச்சினார்க்கிளியர் என்று ஓன்றை சு. துரைசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் விளக்கவுறரயிற் காட்டியதால் நாம் இப்பாடற் பொருளைப் - பெண்பாற் கூற்றில் அமைந்துள்ளோம்.

ஐயனுரீதனுர் பாடிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலையின்
கைக்கீலைப் படலம்
அழுத்துத் தொல்புரக் கிழார்
புலவர். நா. சிவபாது சுந்தரனுர் எழுதிய
ஆராப்பகி முறைற்று.

பெருந்தினைப் படலம்

பெருந்திணைப் படலம்

அகம் அறிந்த முறை,

அகம் என்று மாந்தர் அகத்திற் பட்ட பொருளை அன்று; அப் பொருளின் நின்று நிலைத்து இயங்கும் ஒழுகலாற்றைக் குறித்தது அஃதாவது, ஒழுக்கறிலுத்திற் பண்பாடாய்ச் செம்மை பெற்ற ஐந்திலத்து ஐந்தொழுக்கங்களாக மறுநிலை பெற்று நி ற் கு ம் தி ற் ஜை க் குறித்த தென்க. எனவே இன்ப் எண்ணத்தின் வகைகளை அல்லது அசப்பொருட் குரிய திணைகளைப் பழந்தமிழ்ப் புலவோர் ஆராய்ந்தறிந்த ஒழுங்கைக் காண்பதே அகம் அறிந்த முறையாம்.

நிலம், நிலப்பண்பு, நிலப்பண்பாடு என்ற மண்ணுலகை ஆயும் நெறி முறையில் மண்ணுலகின் இறுவாயாக நிலப்பண்பாடு முற்கண் கூட்டுக் கைக்கிளைத் திணையாகப் பாடுற்று; இந்தப் பாடுற்ற திணையானது புறத் தில் அகமாய் முற்பட்டமையால், ஒழுக்கத்திற்குரிய நிலத்தில் ஒழுக்க நெறியாய் அவ்வாறு பாடுறும் போது அவ்வொழுக்க நிலத்திலும்பிய திணையின் இயல் பெருகிடும் என்பதாம். இதனாலே பெருந்திணைப் பொருள் உலகியல் வழக்குக் குரியதாயிற்று. உலகியல் வழக்காக அவ் அரும்பிய பெருந்திணை இருந்தாலும், புலவனரி வழக்கில் அதனைத் திணைநிலைப் பொருளாகப் புலவோர் ஓம்பவிள்ளை. ஒழுக்கநிலம் காலப் போக்கில் அப் பெருந்திணையோடு பொருந்தாது போகவே அந்திலப்பண்பு உள்ளது சிற்காது தன் நிலமாம் புறநில எல்லையை நீத்து அகவொழுக்க நிலத்தில் வளர்ச்சிப் பண்பாட்டுக்குரிய பாங்கில் பகுப்புற்ற தென்க. இஃது அகத்திற் புறமாகும். ஒழுக்க நெறியானது இவ்வாறு நிலத்திற் பெருந்திணையும் நிலப்பண்பிற்கைக்கிளைத் திணையாயும் பொருந்தலால் நிலமும் நிலப்பண்பும் ஒத்ததாய்ப் பொருந்ததாயிற்றும் என்பது தேற்றம். எனவே ஒழுக்க நிலப்பண்பாடு ஒழுக்க நிலத்தை ஒரு நிலமாக ஒண்மை பெறச் செய்யாது ஐந்து நிலமாகக் கிளைத்து ஒழுகுதலால் நில நெறிக்கு நிலப்பண்பாடென இறுவாயாக நின்றது. இதனாலேயே பழந்தமிழ்ப் புலவோர் தமது புலநெறியான ஒழுக்க நெறிக்கு அந்த ஐந்திலத்திணையே அடித்தளமாக்கிக் கொண்டனர் இன்னும் நிலவொழுக்க நெறியில் அமையும் நேர் எண்ணமாம் நிலப்பண்பு ஐந்திலப்பண்பாடாகச் சிறந்ததா வேயே ஐந்திலத்தையே ஜயமின்றித் தேர்ந்தனர். எனவே ஒழுக்க நிலப் பண்பாடு நிலநிலை யொழுக்கம் என்றால் உரிப்பொருள் நெறியை நமக் குப் புகட்டுகிறது. ஒழுக்க நிலம் எனப்படும் போது ஒழுக்கம் நிலத்தில் மறைந்து விடுகிறது. நிலவொழுக்கம் எவ்படும் போது நிலம் ஒழுக்கத்தில் மறைந்து விடுகிறது. முன்னதை நிலம் ஒட்டிய வாழ்வு என்றும் பின்னதை நிலம் ஒட்டா வாழ்வு என்றும் சொல்லலாம். நிலம் ஒட்டிய

வாழ்வு என்றால் ஒழுக்கமும் நிலமும் இணைபெற்று இணையே கைகோள் என்ற நிலையைக் குறிப்பதாம் நிலம் ஒட்டா வாழ்வு என்றால் ஒழுக்கம் நிலத்தில் இணைபெறுது அதன் துணை பெற்றுத் துணையின்ப வொழுக்கம் தரும் திணையே கைகோள் என்ற நிலையைக் குறிப்பதாம்.

ஒழுக்க நில வெண்ணத்தில் நிலப்பண்பாடு அகத்தில் அகமாய் ஐந்திலம் பெற்றதுபோல நிலவொழுக்க எண்ணத்திலும் ஐந்திலம் அகத்தில் அகமாய் அமையும் பெற்றியை இனிநாம் காணுதல் வேண்டும். ஒழுக்க நிலத்தில் ஐந்து நிலமான நிலப்பண்பாடு அதன் இறுதி நிலையாக நின்றதால் அஃது மீண்டும் மறுதலைப்பட்டு நிலவொழுக்கத்தில் நின்ற நிலப்பண்பை அடைய வேண்டும். அவ்வாறு நிலமானது அடையுங்கால் அந்திலம் அகத்திற் புறமான நிலையைப் பெறுகின்றது ஒழுக்க நிலப்பண்பாடும் மறுபகக்க கிளையாய்க் கிளைத்தலும் பெறும். அப்போது அஃது ஒழுக்க நிலத்தை விடுத்து நிலமற்ற ஒழுக்கக் கைக் கிளையாகவே அமைகிறது, அஃதாவது ஐந்தொழுக்கத்தையே நிலமாகக் கொண்டு கைக்கிளை இயங்கும் என்பதாம் நிலவொழுக்கத்தில் நிலத்தை நிலம் என்ற பொருளாகக் கொள்ளாது ‘நிலவிடம்’ என்ற இடப் பொருளாகக் கருத வேண்டும் அஃதாவது ஐந்து நிலம் ஐந்திணையாக இயலுவுதற்கு ஐந்து நிலத்தின் ஒருபகுக நிலவிடத்துக்கு-குறிஞ்சியிலே முதற்கண் ஆண் பெண்களின் இயற்கை கப் புணர்ச்சியாகிய களவு உறவு கிளைத்துத் தோன்றும். இவ்வாறு ஐந்திலத்தில் ஒரு பகுதி நிலமான குறிஞ்சியிடத்துக் குறித்தொழுகும் களவுப்புணர்ச்சி மற்றுப் பகுதிலமாம் மூல்லை மருதம் நெய்தால் இடத்து மாந்தரும் பற்றும் நிலைமையில் அந்திலங்களின் நிலப்பண்பு பாடுற்றுச் சிறக்கும். அதனால் குறிஞ்சியிடப் பண்பாடுகொண்ட ஐந்தில மாந்தர் உலக நிலையாக மிகவே ஐந்திலம் உலக நிலப் பண்பாக உருப்பெற்றதென்க. குறிஞ்சி என்றது புணர்தலாம். ஒருதலைப் பெற்ற ஐந்திலத்துப் பண்பையே நாம் தனிக்கைக் கிளைத்திணை என்றாலும். இஃதே ஏழுவகைத் திணையில் ஒன்றூயும் அதன் முதலாயும் அமைந்ததென்று ஓர்தல் வேண்டும். இக்கருத்தைத் தொல் காப்பியர்;

“முதலோடு புணர்ந்த .....

..... ஐந்திலம் பெறுமே” (தொல்: கள: 15,

என்ற நூற்பாபகுதி வெளிப்பதெத்துமென்க. தனிக் கைக்கிளைத்திணையாய் அகத்திற் புறமான நிலவொழுக்கம் உருப்பட்டு மாந்தருக்கு நேர் எண்ணத்தை நேர்விக்கும். அப்போது அக்குறிஞ்சியிடத்தின் அழகாற்றலால் குறிஞ்சியின்பமாகிய களவுப் புணர்ச்சி என்ற வேறெறன்னம் கைகோளாக ஐந்திலமாந்தரிடத்துத் தோன்றும். தோன்றுவே அகத்திற் புறமான ஒழுக்க நிலவிடத்தை இடப்பெருளாக எடுக்காது இடப்பண்பாகவே அகமுகப்படுத்தி அகத்தில் அகமாக அகத்திணை ஏழுவண் நடு

வனதாக அதை அவர்கள் கொள்வார்கள். எனவே ஐந்திலத் தனிக் கைக்கிளைத் தினை ஐந்திலவிடப் பண்பாக மாறி ஐந்தினையாகிறது. இந்திலையிற் தனிக் கைக்கிளைத் தினையின் தனி நிலையும் மறைதல் உற்று ஐந்தினைக்குரிய கைக்கிளைத் தினையாகின்றது. அகத்தில் அகம் என்ற ஐந்தினையை இன்னும் விளக்கமாகக்கூறின் “அகத்தில்” என்றது ஒழுக்க நிலத்தின் நெறியில் இறுவாஸாக நின்றிடவே, நிலப் பண்பாடாக மாறும் நிலைமையில் நிலையுற்ற ஐந்தினை என்ற அகப்பொருள் என்பதாம். இந்த ஐந்திலப் பொருளில் புனர்தல், பிரிதல் முதலான ஐந்தொழுக்கம் கைக்கிளைத் தினையாகக் கைகோள் பெறும்போது, அவகப்பொருளான ஐந்திலவிடத்தில் ஒன்றாது அவ்வகப்பொருட் பண்பில் மட்டும் ஒன்றி நிலைத்த பொருளாகுவதே “அகம்” என்பதாம். ஐந்திலப்பொருளில் புனர்தல், பிரிதல் என்ற ஐந்தொழுக்கம் அந்திலத்தோடு ஒட்டி கைகோள் பெறும்போது “அகப்புற ஐந்தினை” என்றும்; நிலத்தோடு ஒட்டாது கைகோள் பெறும்போது “அகப்புற ஐந்தினை” என்றும் புலதெறி யில் நினைக்கப்பட்டது. அகப்புற ஐந்தினையில் தனிநிலையுற்ற கைக்கிளைத் தினை எழுத்தினைக்கு முதலாய் அமையும். இதையே ஐயனுரிதனார் கூறிய கைக்கிளைப் பெருந்தினைப்பாடலங்களாகும். நிலம் ஒட்டாது நிலப் பண்பில் ஒழுக்கம் ஒட்டும்போது இக்கைக்கிளைத் தினையும் தனித்திறன் இழந்து வெறுங்கைக்கிளையாய் ஐந்தினையை ஒட்டி அதன் முறையாக அமையும் என்க. இத்தகு கருத்து விளக்க மூலத்தினை எல்லாம் உட்கொண்டு நமது தொல்காப்பியர் அகத்தினையிலில் எடுத்த எடுப்பிலேயே;

“கைக்கிளை முதலாய் பெருந்தினை யிறுவாப் முற்படக் கொந்த எழுதினை யென்ப”

“அவற்றுள்;

நடுவன் ஐந்தினை நடுவன் தொழியப் படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே” தொல்:அகத்:1 2

என்று நாற்பா யாத்துக் கூறியுள்ளார்.

நிலவொழுக்கத்திற்குரிய நேர் எண்ணத்தின் மூலக் காட்சிப் பொருள் ஐந்திலமாகும். இந்த ஐந்திலத்தில் நேர்பட்ட நிலவிடம் குறிஞ்சி நிலப் பகுதியாம். இந்தப் பகுபட்ட குறிஞ்சி நெறியாகிய நில நேர் எண்ணத்தில் இருந்து விளைந்த பெருவிருப்பே, ஐந்தீலம் முழுவதும் செறிந்த உயிர்கள் குறிஞ்சி நெறி இன்பிற் பெருகி மிகுதற்குக் காரணமாம். இதற்கு நிலவொழுக்கத்தின் நிலைப்பான உரிப்பொருள் நிலத்திற்குக் குறிஞ்சியின்பம் கிளைத்து நிலவொழுக்கப் பொருளாய் மூல்கை நெறியின்பமாய் முகிழ்த்தலைப்பெறும். குறிஞ்சியின்பநெறி கிளைத்தல் பெறுது மூல்கையின்பம் உற்ற நிலையினையே ‘‘இனையே கைகோள்’’ என்று ஆன்றேர் கூறியுள்ளார். இதை நிலவொழுக்க நிலத் தில் புனர்தல், பிரிதல், இருத்தல் முதலான உரிப்பொருள்கள் தனிமைப்

படாது இயைந்து நெறிப்படும் நெறியே ‘‘இனை’’ என்று இன்னேரு திறனுகவும் நாம் கூறியிடலாம். நிலவொழுக்க நிலத்தில் ஐந்து இனையொழுக்கம் காலப் போக்கிற செறிந்து செறிந்து முதிர்ந்து தினைமைப் படுதலால் இனையொழுக்க அந்திலத்தில் நிலையுருது நிலப்பண்பாக நிலைபெயர்ந்து காலப்போக்கில் ஐந்து தினையாக நிலைக்கும். இதையே இன்பியற் புலவோர் ‘‘தினையே கைகோள்’’ எனத் திரும்ப உரைத் துள்ளனர். இதுவே, இனை - ‘‘தினை’’ யாக மறுமலர்ச்சி பெற்றதின் தென்க. நிலவொழுக்க நெறியின் நிலப்பண்பாக நின்ற ஐந்தினையே ‘‘அக ஐந்தினை’’ என்று சுட்டப்படும். நிற்க; புற ஐந்தினையில், வெட்சி - கரந்தை என்றும், வஞ்சி - காஞ்சி என்றும், நொச்சி - உழினை என்றும், துய்பை என்றும் இனையாகத் தேர்ந்த தினைகளே ஐயனுரி தனார் கருத்திற் கொண்ட புறப்பொருளின் ‘‘புறம்’’ என்க. இங்கு புறமென்றது புறத் தினைக்குரிய பொருளையாம். புறத் தினையெனது புறப் பொருள் என்று யென்னையேனில்; இனைத் தினையாகப் புறத் தைக் கொண்டதால் இக் கருத்து ஐயனுரிதனார் கொண்டதால் அன்றே வெட்சி முதலானவற்றைத் தினையெனது ‘‘படலம்’’ என்று. ஐயனுரிதனார் கொண்ட புறப்பொருளில் வெட்சி - குறிஞ்சி, கரந்தை - மூல்லை சார்ந்த குறிஞ்சி எனவும்; வஞ்சி - மூல்லை, காஞ்சி - குறிஞ்சி சார்ந்த மூல்லை எனவும்; உழினை - மருதம், நொச்சி - மூல்லை சார்ந்த மருதம் எனவும்; துய்பை - நெய்தல் எனவும் தினையும், தினை சார்ந்த இலையும் இன நிலையாகப் பொருந்துதல் காணக. இந்த இனையான நிலைத் தினைப் புறப் பொருளை முதலாக வைத்து அகநிலைக் கருத்துக்களை ‘‘அகப்புறம்’’ என்று கைக்கிளை, பெருந்தினைப் படலங்களைக் கூறியும்; புறநிலைக் கருத்துக்களைப் ‘‘புறப் புறம்’’ என்று வாகை, பாடாண், பொதுவியல் பாடல்களைக் கூறியும் சேர்க்குலச் சார்புவழித்தோன்றல் தம் நூலை நிறைவு செய்துள்ளார். தனிநிலை தகர்ந்து வீழ்ந்த கைக்கிளைத் தினையையே இனையைக்குரிய கைக்கிளைத் தினையாம். இத் தினையை ஒட்டிய இயல்பு மிகுதியான ஒழுகலாறுகளே பெருந்தினையாம். இப் பெருந்தினையைப் பற்றிச் சிறப்பாக இனி ஆராய்வாம்.

பெருந்தினை

உலக வழக்கு எனப்படும் ஒழுக்க நிலத்திற் புறத்தில் அகமாக முதலாய் விளங்கும் பெருந்தினைப் பெற்றி ஒன்று; புலதெறி வழக்காக விளங்கும் நிலவொழுக்கத்திற் புறத்தில் அகமாயும். அகத்திற் புறமாயும் விளங்கும். இறுவாய் கொண்ட இரண்டு பெருந்தினைப் பெற்றி கூடார்கள். இன்னேன்று உலகவழக்கில் கண்ட பெருந்தினை இயல்புகளையே புலனெறி வழக்கிலும் தொல்காப்பியர் ‘பெருந்தினைக் குறிப்பே’ என்று கூறியுள்ளார்.

‘‘ஏறிய மடற்றிறம் இளமை தீர்த்திறம்
தெறுதல் ஓழிந்த காமத்து மிகுதிறம்
மிகக் காமத்து பிடலொடு தொகைகு
செப்பிய நான்கும் பெருந்திணைக் குறிப்பே’’

என்பது அந்நாற்பாவாகும். பெருந்தொல்:அகத்:150 திணைக் குறிப் பாகக் கூறிய அத்திணைக் கூறுபாடுகளும் வெளிப்படையாக அமையின் உலகியற் பெருந்திணையாம். இந்த உலகியற் பெருந்திணையை எதிர் மறையாகக் கூறியதாற் கைக்கிளைத்திணைக்குரிய ஜிலைத்திணை என்பர். ஜியனுரிதனூர், இஸ்மூரணர் போன்ற தமிழ்ச் சான்றேரின் உள்ளமும் இஃதென்க. பெருந்திணை ஜங்கிலத்திற்கு உரியது என்றும்: பெருந் திணைக்குறிப்பு’’ ஜந்திணைக்குரியதென்றும் வேற்றுமை கண்டுகொள்க. ஜந்திலத்திற்குரிய பெருந்திணை பெரிதும் சிறப்புமாகக் குறிஞ்சி நிலத்தி லேயே முதன்மைபெற்றதென்க. எனவே பெருந்திணை குறிஞ்சி நிலப் புணர்ச்சி என்று பெயர்பெற்றதென்க. குறிஞ்சி நிலப்புணர்ச்சி முதற் கண் அன்பின்றிக் கூடிவாழும் காடுறை வாழ்க்கையாகியது. இத் திணையே உளம்பொருந்தா வாழ்க்கை உலகியலிற் பெரும்பான்மையாகக் காணப்படுதலால் பெருந்திணை என்று உலகியற் புணர்ச்சி பெயர்பெற்ற தென்க இதிணைப் புலனென்றி வழக்கிலும்;

‘‘காமந் சான்ற் கடைக்கோட் காலை
ஏமன்ற சான்ற மக்களொடு துவன்றி
ஏறுப்புரி சுற்றுமொடு கீழவனும் கீழுத்தியும்
இந்தது பயிறுல் இறந்த கன பயனே’’

-தொல்:கற்:51

என்று தொல்காப்பியர் உளப்பாங்குக்கேற்ப இறந்ததன் பயனும் அக ஜந்திணைப்பேறு தனது நடுவணது நீலையை நீத்துப் பெருமைக்குரிய தாய்ப் பெருகிய நிலைப்பாட்டுப் பெருந்திணையாகும் நீர்மையறு என்ற கருத் தூப்பெற. எழுதிணைக்கு இறுவாயாக வைத்து இயம்பினர் என்கவே அஃதாவது அக ஜந்திணை மாந்தர் உலகமருள் நிலை நீத்து, அதன் அருள்திலைக்கு அருட்சியற்று ஒழுகும் ஒழுக்கநிலையே பெருந்திணை என்பதாம். ஜியனுரிதனூர் கொண்ட பெருந்திணையோ “அகப்பறும்” என்று அவரே கூறியதால் அகத்தில் அகமாக அமையும் அகஜந்திணைக்குப் புறத்தே அமைந்த அகப்பற ஜந்திணையாக அமையும் என்பதே தேற்றமாம். அகப்பற ஜந்திணை என்றது, இணைநிலைத்திணையை என்க பாலை நிலத்தை யும் திணைக்குரிய நிலமாகக்கொண்டு இயலும் ஜந்திணையே அகப்பற ஜந்திணை என்க. பாலையை நிலமாகக்கொள்ளாது ஒழுக்கமாகக் கொண்டு இயலும் ஜந்திணையே அக ஜந்திணையாம். முன்னது “இணை” என்றும், பின்னது “திணை” என்றும் புலழுமையோர் வேறு காட்டுவர் ஆனால் இவ்விரண்டும் “உரிப்பொருள்” திறனைது என்பதும் உண்மையாம்.

ஜியனுரிதனூர் புறப்புறமாகக்கொண்ட வாகை, பாடாண், பொது வியல் என்ற மூன்றினுக்கும் வாகைப்பாலை எனவும், பாடாண்-கைக் கிளை எனவும் அமையும். ஆனால் பெருந்திணைக்குப் புறப்புறப்பொருள் இணைவு இல்லை; தொல்காப்பியர் உளப்பாக்கில் இதன்கண் அமைவேண்டிய காஞ்சித் திணையை ஜியனுரிதனூர் வஞ்சிக்குரிய இணைத்திணையாகத்தேர்ந்து இனங்கொண்டதாற் பெருந்திணை இணைவற்றுப் பொதுவாயிற் ரெனலாம். எனவே இதிணை அவர் அமைத்த பொதுவியலோடு நேராக் கலாம். அவ்வாறு நேராக்கும்போது வெட்சித்திணையின் சார்புத்திணை யோடே அவ்வாறு அமையவே இஃது உலகியலுக்குரிய பெருந்திணையாகின்றது ஆனால் நிலமில்லாத காஞ்சித்திணையை வஞ்சிக்கு இணையாக எதிரூன்றும் திணையாக நிலங்கண்டதால் அந்திலம் மருதஞ்சார்ந்த மூல்லையாயிற்று. மூல்லையின் எல்லை நிலமாம் மருதத்தோடு இணைநிலமாகவே அக்காஞ்சிக்குரிய பெருந்திணையையும் அந்த இணை நிலங்களுக்கும் உரியவை என்பதும் தாமே அமையும். இதிணையே நாம் உலகியலுக்குரிய பெருந்திணை என்றேம். மூல்லைச்செய்தியும். மருதச் செய்தியும் ஜியனுரிதனூர் கொண்ட பெருந்திணைப்படலத்தில் அமைதல் வேண்டும் மூல்லைச்செய்தி - மூல்லை சார்ந்த குறிஞ்சியாகவும் மருதச் செய்தி - மருதஞ்சார்ந்த மூல்லையாகவும் நாம் ஜியனுரிதனூர் உள்ள கொண்டு ஓர்தல் வேண்டும். மூல்லைசார்ந்த குறிஞ்சி எனவே பாலைக் கட்குறிஞ்சியும், மருதஞ்சார்ந்த மூல்லை எனவே பாலைக்கட்குறிஞ்சியும் நெய்தலும் பெருந்திணைப்பெற்றிகளாக அமையும். இவைகளைப் பெண்பாற் பெருந்திணையிலும், இருபாற் பெருந்திணையிலும் உய்த்துணர்தல் வேண்டும். பாலைக்கட்குறிஞ்சியைப் பெண்பாற் கூற்றுப் பகுதியிலும், பாலைக்கட்குறிஞ்சியும் நெய்தலும் இருபாற் கூற்றுப்பகுதியிலும் வெரும் பாலும் அமைவதை ஆன்றேர் உணர்வர் என்க,

பெருந்திணையாவது; மடமாக் கூறுதலோடமையாது மடலேறுதலும், தலைவி தலைவனுக்கு இளையளாகாது ஒத்தபருவத்தினால் ஆதலும், மெய்ப்பாட்டில் நிகழும் ஏழாம் அவதி முதலாகவரும் அறிவழி குணம் உடையவளாதலும், காம மிகுதியாலே வழியிடை எதிர்ப்பட்டுழி வலிந்து புணர்தலும் ஆகியவை அன்புநெறியிற் தவறிய காமக்காமம் என்க. இதிணைத் தொல்காப்பியம் தொல், போருளதிகாரத்து ஜம்பத் தொராவது நூற்பாவால் நாம் தேறலாம். கைக்கிளை ஒருதலைக்காமம்; பெருந்திணை-பொருந்தாக் காமம்; இவற்றினத் தொல்காப்பியனூர் அகத்திணையோடு அமைக்க ஜியனுரிதனூர் மட்டு இதிணை அகப்புறம் என்ற மூன்றும் பகுதியுட் சேர்த்துள்ளார். அவற்றுள்:-

பெருந்தினை

(பெண்பாற் சூற்று)

தூற்பா

வேட்க்கமுந் துறுத்தல் பின்னிலை முயற்சி
 பிரிவிடை அராற்று வரவெதிர்ந் திருத்தல்
 வாரானமைக் கழிதல் இரவுத்தலைச் சேறுவு
 தில்லவை நகுதல் புலவியுட் புலம்பல்
 பொழுதுகண் டிரங்கல் பரததையை ஏசல்
 கண்டுகள் சிவத்தல் காதலிற் வளித்தல்
 கொண்டகம் புதுதல் கூட்டத்துக் குழுமதல்
 ஊட்டலுள் நெகிழ்தல் உரைகேட்டு நயத்தல்
 பாடகச் சீற்றி பணிந்தபின் இரங்கல்
 பள்ளியிழைத் தெரட்டல் செல்கெண விடுத்தலேன
 ஒன்பதிற் நிரப்பியோ டொன்றும் உள்படப்
 பெண்பாற் கூற்றுப் பெருந்திணைப் பால்

என்னெல், பெருந்தி ணக்குரிய பெண்பாற் கிளவியாமாறு உணர்த்தல் நூதவிற்று.

இ - ஸ் வேட்கை முந்துறதல் முதலாகச் செல்கைவிருத்தல் ஈருகச் சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பதும் பெருந்தினைக் குரிய பெண்பாற்களைவியாம் என்றவாறு,

இந்தப் பெண்பாற் கிளவியில் பெண்ணின் உருவும், திருவும் சிறப்புறுதலும் இத்தகு சிறப்பினை இனைவு இனிமைப்படாததால் பெரும்கவலை கொள்ளலும் கர்குங்காற் கேர்க்க.

வேட்கை முந்தூறுக்கல்

கொரு: கையொளிர் வெலவன் கடவுக் காமம்
மொய்வளைத் தோளி முந்துற மொழின் நன்று.

இ - ள்: கையிடத்தே வினங்கும் வேவினையுடையவன் செலுத்த வேட்கையைச் செறிந்த தொடியாற் சிறந்த தோளினையுடையாள் தலைவன் முன்னே சொல்லிய எ - ரு,

வ - றி: எழுதெழில் மார்யம் எனக்குறித் தாகென்று அழுதமுது வைகலும் ஆற்றேன் – தொழுதிரப்பஸ் வல்லியம் அன்ன வயவேலோய் வாழ்கின அல்லியந்தார் நல்கல் அறும்.

வேட்கை முந்துறுத்தல் என்பதில் வேட்கை என்பது விருப்பமாம். முந்து - முற்பட்டு. உறுத்தல் - செலுத்துதல், எனவே விருப்பத்தை வியப்புக்குரிய தலைவனிடம் முற்பட்டு செலுத்துதல் எனப்படும், அஃதாவது, தலைவன் வேட்கையை விளம்புவதற்கு முன்னமே தலைவி அவனிடம் தனது விருப்பத்தைச் செல்லுதல் என்பதாம், “கையொளிர் வேலவன்” முல்லை சார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்துக்குரியவன் என்க, இதனைச் செய்யுளில் “வல்லியம் அன்ன வயவேலோய்” என்பதாலும் உணர்க, “வேலவன் கடவுக் காமாம் முந்துற மொழிந்தனறு” என்றதாற் பெருந்தினையாயிற்று. கடவுதல் - தூண்டுதல், ஆண்மகன் நிலை பெண்ணின் காமத்தைப் பெருகத் தூண்டுதல் அனாந்தாலும், அதன்கண் தன் மனத்தைச் செலுத்தாது அடக்கமுடிடமையாகப் பெண் தனது அறிவால் அமைதல் வேண்டும், அவ்வாறு “ஆறியிருந்தலைச்” செய்யாது விரைவுற்று வேட்கையைக் காட்டிக் கொள்ளுதல், பெண்ணின் பொருந்தாக் காமவொழுக்கமாகவே பெருந்தினையாயிற்று என்க, ‘புலியை ஒத்த வலிமையும் வேலையுடைய தலைவனே! நாடோறும் சுாமப் பினியைப் பொரோனுகிச் சந்தனம், குங்குமச் சேற்றில் வரியழகு பெறும் நினது மார்பு எனக்கே உரியதாகுக’ என்பது வேட்கை யாம்.’ ‘முந்துறுத்தல்’ - என்பது அழுதமுது நின்னைப் பணிந்து வேண்டிக் கொள்ளா நின்றேன். ‘ஆதலால் நீ என்னை எய்தி வாழ்வாயாக’ என்பதாம். ‘உறுத்தல்’ என்பது ‘நினது அல்லியந்தாரை எனக்கு நல்கல் அறம்’ என்றறிவுறுத்தலாற் தேர்க. பெருந்தினைக்குரியஆண் பெண் பாலாரைக் காண்டல் - எதிர்ப்படல் ஆகவுன்னுக. இதனை இன்னும் விளக்கிக்கூறிற் தனது மனத்து வேட்கை மாற்றி இருவரும் எதிர்ப் பட்டபோது தலைவன் தன் வேட்கையை விளம்புவதற்கு முன்னர் தலைவி தம் வேட்கையைப் புலப்படக் கூறல் என்க. புணர் ச்சிக்கு உடன்படாமை இதனாற் பெறப்படும். முந்துறுத்தலில் ஒரு வகையான மறுத் துரைத்தல் ராருந்துதல் பெற்றும் இந்திலையாக இயம்பல் அகப்பற மாம்.

പിൻ്നിലെ മധ്യവർഷ

கொளு: முன்விழந்த நலனைச் செய்தின்னிலை மலைந்தன்று

இ-ன்: தலைவி முன்பு தோற்ற தன் அழகை நட்சி இரத்து நில்கிறவை மேற்கொண்டது எனும்.

வ-று: மற்கொண்ட திண்டோன் மறவேள நெடுந்தகை
தற்கண்டு மாமைத் தங்கயிழந்த - எற்காணப்
பெய்க்காலி யானைப் பினரெருத்திற் கண்டுயான்
கைதொழுதேன் தூண்கண் டிலன்.

பின்னிலை என்பது பின்-நில்-ஐ என்று பகுக்கப்படும். பின்-பின் னுதல். பின்னுதல் - தழுவுதல் நில்-நிற்றல், ஐ - தலைவன், முயறல் - முயறுதல். எனவே 'தழுவுதலுக்குரிய நிலையாய்த் தலைவனிடம் முயன்று பொருந்துதல்' என்று நூற்பாக கருத்துறும். பின்னிலை - இரண்டு வேண்டும் நிலை. முயறல் - முயறுதல். என வே இரந்து வேண்டும் நிலைக்குத் தன்மனத்தைச் சித்தமாக்கல் என்றுந் தெளிக. பின்னிலைக்கு ஏது கூறினார், "முன்னிழந்த நலன்சைஇ" என்று இதனால் முன்னர் கூட்டமணம் புரிந்து முற்றுயக்கைவிட்ட திறத்தாலென்க இதைச் செய்யுளில், "நெடுந்தகை தற்கண்டு மாமைத் தகையிழந்த ஏற்காண" என்றங் காட்டப்பட்டுளது; "யான்கை தொழுதேன்" என்பது பின்னிலை "தான் கண்டிலன்" என அவள் கூறியது முயறலாம். இங்கு கண்டிலன் என்றதால் முயறல் பொருந்தமையாற் பொருந்தாக்காமமாக கீப் பெருந்தினையாயிற்று. 'மற் கொண்ட மறவேல் நெடுந்தகை என்றதால் மற்போரில் வாகைபெற்ற பாடாண் தகைமைக்குரிய தலைவன் என்பது புலனுகிறது. மல்-தோனோடு தோன்பொருந்தப் பினைந்து செய்கின்ற போர்த் தொழில் என்க

பிரிவிடை அரற்றல்.

கொனு: இறைவனை நெகிழி இன்னு திரங்கிப் பிறநுதல் மடந்தை பிரிவிடை ஆற்றின்று.

இ-ன்: முன்கையில் தொடி சோர வெறுத்து வருந்தி இம்மதி போன்ற நுதலினையுடைய மடவான் தலைமகன் பிரிந்த விடத்து ஆற்றியது. ஏ-று.

வ-று: ஒடுக் கோல்வளையும் ஊரும் அலரறைக் கோடவிழ் தாழை துறைகமழுக் — கோடுடையும் பூங்கானற் சேர்ப்பன் புலம்புகொள் மாஸ்மாலை நீங்காலென்ன தெஞ்சுகத்துள் நின்று

தலைவன் பிரிவன்னபதுந் தெரிந்தும்வருந்தாத தலைவி வேதனையற்று ஆறியிருந்தாள் என்பதால் பெண்ணீர்மையிற் தலையன்பு தலைப்பட்டுச் சிறந்தமை புலனுகின்றது. இதிது பிரிவிலா இனைமைப் பண்புக்குரிய பண்பாடென்க. "இறைவளை நெகிழி" என்றதால் பிரிவுநிலையும், "இன்னு திரங்கி ஆற்றின்று" -அரற்றலுக் கைமையும். இத்துறை நெய்தல்சார்ந்த குறிஞ்சி நிலப்பக்கப் பாலைச் செய்தியாகும் "தோடவிழ் தாழை துறை கமழுக் கோடுடையும் பூங்கானற் சேர்ப்பன்" என்ற தால் நெய்தல் நிலத்து இனைவன் இயல்பும் பெற்றியும் பெற்றும். "புலம் கொள் மாஸ்மாலை நீங்கான் என்னெஞ்சுகத்துள் நின்று என்பதும் ஆனால் கோல் வளையும் ஒடுக. ஊரும் அலர் அறைக" என்பதும் அரற்றலாம். இதில் பெருந்தினையாறின் "உட்கோள்" பொருந்தாதாயிற்று. மாலை - குறிஞ்

சிக்குரிய சிறு பொழுதாதவின் இனைமைப்பெண் குறிஞ்சி நிலத்தவள் என்பதாயிற்று. அரற்றலில் குறிஞ்சியுள் பாலை அண்டிய தெய்தல் மயங்கியதாயிற்று இனைமையும் பிரிவிலாதாயிற்று. வலித்தல் உற்ற மை "மாஸ்மாலை நீங்காலென் நெஞ்சுகத்துள் நின்று" என்பது தெளிவுபடும். தலைவன் பிரிந்தவிடத்து அாற்றில் அரத்திற்கு உரியதாதலால் அகப் புறமாய்ப் பெருந்தினையாயிற்று.

வரவெதிர்ந் திருத்தல்

கொனு: முகைப்புரை முறை மூன்றையிற் றிவிவை வகைப்போனை வளமைனை வரவெதிர்ந் தன்று.

இ-ன்: மூல்லையரும் பன்ன நகையாற் சிறந்த கூரிய பல்வினை யுடைய மடவள் பல கூறுபடக் கைசெய்த செல்வமைனை யிடத்தே தலைவன் வருதலை ஏற்றிருந்தது

வ-று: காம நெடுங்கடல் நீந்துங்காற் கைப்போனந்த பூமலி சேக்கைப் புணைவேண்டி - நீமலிந்து செல்வாய் சிலம்பன் வருதற்குச் சிந்தியாய் எல்லாக நெஞ்சும் எத்ர.

தலைவி தன்மனையிடத்தே; தலைவன் வருகையை ஏற்றது வரவை திர்ந்திருத்தலாம் நெஞ்சே! காமக் கடல் ரீந்துங்கால் புளை வேண்டின சிலம்பன் எதிர் செல்லுக! நீயக்கம் நீங்கி தெளிவு பெறும் பொருட்டுத் தலைவன் வருதற்கு நினைக்க என்பது இத்துறைவரலாற்றுப் பொருளாகும். தலைவன் பிரிந்த விடத்து இரங்கி வெறுத்து ஆற்றியிருந்தவள் காமத்துன்பத்தினின்று சிறிது உய்தற்கு உபாயம் உணர்த்தியவாருக இல்லை அமைகிறது. பெய்களியானைப் பின்செருத்திற் கண்டு கைதொழுங்கால் அவன் என்னைக் காணுதவனைய இருந்தாலும் என்னெஞ்சுகத்துறின்று நீங்கான் என்றவள்; தனது செல்வமிக்க மஜையிடத்தே தலைவன் வருகையை ஏற்றது இனைமை இனிமையை வெளிப்படுத்தியவாரும், "சிலம்பன்" என்றதால் குறிஞ்சி சார்ந்த குறிஞ்சிப்பக்க நிலச்செய்தி யாம். இச் சிலம்பனைப் "பூமலி சேர்க்கைப் புணைவேண்டி" என்றதால் அவன் "புணைவன்" என்று நாம் பிறிதொருவகையாக உன்னலாம், குறிஞ்சிக் காலத்துப் பெருந்தினைத் தலைமகனைப் "புணைவன்" என்றும், மூல்லைக் காலத்துக் கைக்களைத் தினைத் தலைவனை 'இனைவன்' என்றும். மருதகாலத்து ஜந்தினைத் தலைமகனைத் 'துணைவன்' என்றும் ஆன்றேர் தெர்ந்துள்ளனர் இங்கு இனைமைப் பெண் தன் நெஞ்சைப் பிரிதலும் இருத்தலுமாகப் பாகுபடுத்தி இனைவறும் முகத்தால் பாலை நீர் கையான பெருந்தினையாய்க் கொள்க கொஞ்சில் 'முகைப்புரை முறைவுல் பூன்செயிற்றரிவை' என்பதால் இனைவிழைச்சில் அவன் முழுகித் தினைக்கும் வீறினள் என்பதும் பெறும். தலைவனின் அகம் அறியாது

தனது செல்வளம் புறத்தை நோக்கித் தலைவிதன் அகத்தை அழியவிடல் அகப்புறத்தோடு பெருந்திணையும் பெறல் காண்க:

வாராமைக்கு அழிதல்.

கொரு: நெடுவேங்த தோளி நிமித்தம் வேறுபட வடிவோல் அண்ணல் வாராமைக் கழிந்தனரு.

இ - ள்: உயர்ந்த மூங்கிலன்ன தோளினால் சொகினவிகற்பத்தாலே வடித்த வேலினையுடைய தலைவன் வாராதொழிய அதற்கு அழிந்தது.

வ - று: நூடங்குவி ஆர்த்திழியும் நோக்கருஞ் சாரல் இடங்கழி மாஸ்மாலை எல்லைத் - தடம்பெருங்கண் தாரார மார்பன் தமியேன் உயிர்தளர் வாரான்கொல் ஆடும் வலம்

வரவு எதிர்ந்திருத்தலைக் கொண்டவளாகிய தலைவி தீ நிமித்தங்கண்டதால் தலைவன் வாரான் எனக்கருதி நெஞ்சு வருந்தியது வாரா மைக்கு அழிதல் என்பதாம். அழிதல் - நெஞ்சழிதல். நிமித்தம் வேறு படலாவது, 'தடம் பெருங்கண் வலம் ஆடுதல்' என்பதால் மகளிர்க்கு வலக்கண் துடித்தல் தீ நிமித்தமாகக் கொள்ள பெற்றும். பல்வகை யாக அணி செய்யப்பட்ட தனது செல்வம் மிக்க மனையிடத்தே தலை வனது வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தவள், தீநிமித்தத்தால் அது நிகழாதென்பதைத் துணிந்து நெஞ்சழிகிறார்கள். அவ்வாறு அழிந்தவள் தன்வள மனையகத்தினுக்கு வாராதவனையினும், அசையும் மலையருவி ஆர்த்திழியும் நோக்குதற்காரிய இம்மஸைப்பக்கத்தே, மயக்கத்தைத் தரும் மாலைப் பொழுதனவிலாவது வாரானே என்று புறத்தளவாது இலையை இனிது சிறக்க அவாவறுதலின் பயனாக இதனை நேர்தல் வேண்டும். தலைவன் வாழ்க்கைத்து துணைவனாகது இணைவனுக்கேவே இலங்கினங்கள் என்பதை 'தாரார மார்பன்' என்று அவன் சுட்டப்பட்டதாற் தேர்க 'தமியேன் உயிர்தளர வாரான் கொல்' என்பது அழிதல் இயல்பு மிகுதி குறித்தது. நூடங்கருவி ஆர்த்திழியும் நோக்குஞ்சாரல் என்றதால் நிலமுதற்பொருஞும் மாலை மலரும் இலை விழைச்சுநோய் புலப்படுத்த 'மாஸ்மாலை' என்ற கால முதற்பொருஞும் ஈண்டுரைக்கப்பட்டிருத்தலும் ஓர்க். தலைவன் தலைவியிடத்தே வாராமைக்குக்காரணம் பிரிவு இணைவு மனத்தாலும் புறத்தொழுக்கத்தாலும் எனக். அழிதல் அவனின் மடம் என்ற இயல்பு சிறக்காததால் எனக்.

இரவுத்தலைச் சேறல்

கொரு: காண்டல் வேட்கைப்பாடு கலையிழந் நடுநாள் மாண்டசாயல் மனையிறந் தன்று.

இ - ள்: தலைவனைக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசையோடு செறிந்த இரண்யுடையயாமத்து மாட்சிமைப்பட்ட மென்மையாள் தன் இல்லினின்றும் இறந்தது என்று.

வ - று பணையாய் அறைமுழுங்கும் பாயருவி நாடன் பிணையார மார்பா பிணையத் - துணையாய்க் கழிகாமம் உய்ப்பக் கலையிழுட்கண் செல்கேள் வறிகாண மின்னுக வான்

நிமித்த வேறுபாட்டால் வளமணைக்கு வடிவேல் அண்ணல் வாரான் என்பதைத் தெளிந்த மென்மையுடைய தலைவி. அவன் வாரானுயினும் யாம் அவிடைம் செல்வோம் எனத்துணைந்து தன்மணையினின்றும் இருள் நெறியிற் சென்றது இரவுத்தலைச் சேறல் என்பதாம். தலைவன் வாரா மைக்கு அழிதல் உற்றவள் அதிலிருந்து ஆறுவதற்குக் 'கழிகாமம் உய்ப்பக் கலையிழுட்கண் செல்கேள்' என்று ஆற்றமை ஆறுவதற் கொன்றைப் பற்றுவதாயிற்று அவ்வாறு பற்றியவள் அஃது இடை யூறின்றி இனிதுறுதற்கு 'வழிகாலை மின்னுக வான்' என்று வேண்டுகின்றார்கள் என்று இரவுத்தலைச் சேறல் தெளிதல் வேண்டும் பணையாய் அறைமுழுங்கும் பாயருவி நாடன் என்பது மூலஸை சார்ந்த குறிஞ்சிநில இணைவன் என்பது பெற்றும். முழுங்குதற்குரியதல்லாத அறை (பாறை) பணையாய் முழுங்குதல் பாய் அருவியாலென்க. இலையள் மாண்டசாயலுடையவளாயிழுந்தும் மனையிறந்து செலக்குரியவள் அல்லவாயினும் யாம் இருள் நெறி சென்றது நாடன் ஏதிலாளனுய் இருந்ததைக் காட்டும். இத்துறை வாராமைக்கு அழிதலைன் இயல்பு மிகுதி சுட்டுகிற தெள்க. இத்துறை இரவுத்தலை தலைவன் இருப்பிடம் சேறல் தலைவனின் புறக்கணித்தலின் கொடுமையாலென்க. அத்துடன் தேறுதலோழிந்த காமத்து மிகுதிறம் வெளிப்படலால் பெருந்திணையாம்.

இல்லவை நகுதல்.

கொரு: இல்லவை சொல்லி இலக்கியிற நரிவை நல்வய லூர்ஜை நகையிழுத தன்று.

இ - ள்: உள்ளன வல்லாத வற்றை உரைத்து விவங்கும் பல்லிலை யுடைய மடவாள் அழிய பழனஞ் சூழ்ந்த ஊர்ஜை நகையைப் பெருக்கியது. எ - று.

வ - ரு: முற்று முலையார் முயங்க இதழ் குழைந்த
நற்றுர் அகலம் நகைதரவின் - நற்றுர்
கலவேம் என்னேர்ந்துங் காஞ்சிநல் லூர
புலவேம் பொறுத்தல் அரிது.

தலைவி தலைவன் செய்யாதனவற்றைச் செய்ததாகக் கூறி நகைத் தல் இல்லவை நகுதலாம். தலைவி தானே சொல்லித் தானே நகுதல் இஃதென்க. இது வாராமைக்கு அழிதலால் விளைந்த விளைவின் பயன் என்னாம். இல்லவை நகுதலுக் கேற்பத் தலைவியை புலவர் “இலங்கெயிற் ரறிவை” என்றார். நல்வயல் ஊரன் என்றதால் மருதநில இணைவன் என்பது பெற்றார். இவன் செய்யுளிற் ‘காஞ்சி நல்லூர்’ என்று விளீக்கப்படுதலாலும் இத்துறை மூல்கை சார்ந்த மருதச் செய்தி யாக உண்ணலாம். “நற்றர் கலவேம் என் நேர்ந்தும்” இணைவன் அதில் தளர்ந்து “புலவேம் பொறுத்தல் அரிது” என்று சொல்லும் அளவுக்குக் கற்பில். நிலையாமை கொள்ள நின்றவன் ஆதலின் “காஞ்சிநல்லூர்” எனப்பட்டான் என்க. முற்றுமுலையார்” என்றது பரத்தயராம். இதில் அவர்களில் இளமைச் செவ்வி மிகுதி தோன்றல் காணக. மாலை நகைதராது ஆனால் மாலை சார்ந்த மார்பு நகை தருதலின் என்றது இல்லவையாம். கலவேம் என்னேர்ந்தும் புலவேம் “என்றதால் ஊடல் நிலையாமை உற்ற தென்க. இங்கு ஊடிக் கூட்டுறவுல் வேண்டு மிடத்து அஃதமையாது கூடியூடல் உற உண்ணியது பெருந்தினைக்காமம் பல் மனமுடையது என்பதை காட்டுகிறது. இதிலிருந்து வரும் பெண் ஏற்று. முன்னுரைத்த துறைப் பொருள்களிலுள்ள சற்று சிறப்புடையதைக் கற் போர் உணர்ந்து அகப்புறத்தின் அமைப்பைத் தேர்க.

புலவியுட் புலம்பஸ்.

கொரு: அழகிய தொடியினையடைய மடவாள் தலைவன் மார்பின் மாலையை அறுத்து ஊடலாற்றுளாய்த் தலிமையற்றது

இ - ஸ்: நல்லீரா மடந்தை நற்றர் பரிந்தும் புலவி ஆற்றுள் புலம்புற் றன்று. எ - ரு.

வ - ரு: ஒங்கிய வேலான பணியவும் ஒள்ளிழை தாங்காள் வரைமார்பின் தார்பரிந் - தாங்கே அரும்படர் மூழ்கி அமைமென்தோன் வாட நெடும்பெருங்கண் நீந்தின நீர்

புலவி - ஊடலின் முன்னிகழ்வது, புலம்பஸ் - தனித்துறைதல். வேலான் ஊடல் தனிதல் வேண்டிப் பணியவும் ஒள்ளிழை தாங்காளாய்த் தார்பரிந்து, படர் மூழ்கித் தோன்வாட கண்கள் நீர் நீந்தின என்க. இதில் வேலான் பணியவும் ஒள்ளிழை தாங்காளாய்த் தார்பரிந்

தது என்பது புலவியாம். படர் மூழ்கித் தோன்வாட அவளது கண்கள் நீரில் நீந்தின என்பது புலம்பலாம். ஆங்கே என்பது புலவியுள் என்பதில் உள்ள “உள்” என்பதேனுடு அமையும். புலவியுட் புலம்பல் என்பது மருதத்துள் நெய்தல் மயங்கியவாரும். இதை ஊடலுன் இரங்கல் என்றாஞ் சொல்லலாம். ‘இங்கிய வேலான் பணியவும்’ என்பது புலவி இயல்பு. ஒள்ளிழை தாங்காள் வரைமார்பின் தார்பரிந்து என்பது புலவி இயல்பு மிகுதி. அங்கனமே அரும்படர் மூழ்கி அமை மென்தோன் வாட என்பது புலம்பல் இயல்பு. நெடும் பெருங்கண் நீந்தின நீர் என்பது புலம்பலின் இயல்பு மிகுதியாம். புலியுட் புணர்தல் நிகழாது புலத்தல் நிகழ்ந்ததாற் பெருந்தினையாயிற்று. புலம் + இ - புலவி. புலம் என்பது புல + அம் என்றும் பகுக்கப்படும். புல் - புல லுதல். அம் - அழகு. எவே புல்லுதற்கு அழகு தருவது எதுவோ அதுவே புலவியாம். அஃது இங்கு பெண்ணிடம் அமையாததால் தாழ்ந்த இங்பமாயிற்று. இதனுலேயே பெருந்தினையோடு அகப்படி மாயிற்று.

பொழுதுகண்டு இரங்கள்.

கொரு: நிற்றல் அற்றுள் நெடிதுபரித் தலமதுந் தொற்றுக்கொடு அமிகை பொழுதுகண் டிரங்கின்று.

இ - ஸ்: உயிர்நிற்றலைப் பொருளாய் நெட்டுயிர்பாக் கொண்டு சுழலும் போன்றை செய்த வலையினையுடைய தலைவி மாஸ் ப் பொழுதைக் கண்டு வருந்தியது எ - ரு.

வ - ரு: இதையே இறந்தன எல்லை உணகன் உறையே பொழிச்சும் ஓவா - நிவாதையர் பருகாப் பகல்சரந்த பையுள்கூர் மாலை உருகா உயங்கும் உயிர்.

பொழுது என்ற து மூல்கைக்குரிய சிறுபொழுதாகிய மாலைப் பொழுதை ஈண்டு குறித்தது. இரங்கல் - நெய்தல் நிலக்குரிய உரியாம். எனவே பொழுது கண்டு இரங்கல் மூல்கையுள் நெய்தல் மயங்கிய வாரும். மூல்கையால் மூல்கை கற்பு பிறவாது நெய்தல் பிறந்து மயங்கியமையால் பெருந்தினையாயிற்று. இதையைப் புலவியுட் புலம்பல் என்ற முன்னுறையின் இயல்பு மிகுதியாகக் கொள்ளலாம். புலவர் பொழுதின் திறத்தை நிறையைப்பருகாப் பகல்கரந்தபையுள் கூர் மாலை என்று மிக அழகுறக் கூறியுள்ளார். இது பொழுது இயல்பாம். பொழுதாகிய மாலையின் ஆற்றலில் கூர்மை “உருகா உயங்கும் உயிர்” என்பதாற் பெற்றார். இதுவே பொழுது இயல்பு மிகுதியாகம். பொழுது இயல்பு மிகுதியின் விளைவுகளைப் புலவர் எல்லை இறை இறந்தன; உண்கண் உறையே பொழிச்சும் ஓவா என்றங் கூறியுள்ளார். வலை கழலுதல் புறவிளை; இரங்கல் இயல்பாயமையும் கண் உறை பொழுதில் - அருவீலை; இரங்கலின் இயல்பு மிகுதியாயும் அமையும் எனக்

பரத்தை ஏசல்

கொனு: அவிவை லூர்னே டப்புவிழ வமரும் பணிமொழி அரிவை பரத்தையை ஏசின்று.

இ - ஸ்: அழகிய பழனத்தையுடைய ஊரனுடனே நீர்விளையாட்டு விரும்பும் மெல்லிய சொல்லினையுடைய தலை மகள் பரத்தையைப் புல்லற் கூறியது எ - று.

வ - று: யாழுயங்கு மென்முலையால் யாணர் வயலூரான் தேழுயங்கு பைந்தார் திரைமுயங்க - யாழுயங்க எவ்வையர் சேரி இரவும் இமை பொருந்தாக கவ்வை கருதிற் கடை.

பரத்தைமை - அயல்மை, பரத்தையர் - அயல்மையர். இவர்கள் களவொழுக்கம் ஒழுகி மணஞ்செய்துகொண்டு கற்பொழுக்கம் நடத்தும் தலைவியர்ஸ்லாத் பிறமகளிர்களாம். அஃதாவது, களவொழுக்கம் ஒழு காமலும் மணஞ்செய்துகொள்ளாமலும் காமத்திற்காகக் காளையருடன் கூடிவாழும் பெண்டிராம். இவர்களைப் புலவோர் காமக்கிழத்தியர். காதற் பரத்தையர், சேரிப் பரத்தையர் என்று மூவகையாகச் சொல்வர். இவர்களிற் சேரிப்பரத்தையரையே ஈண்டு பரத்தையர் என்றது. இதனே ‘‘எவ்வையர் சேரி’’ என்பதலால் தேறுக. ‘‘யாம் உயங்கும் மென்முலையாற் தேழுயங்கு பைந்தார் திரைமுயங்க யாழுயங்க’’ என்பது ‘‘அவிவை லூர்லைடு அப்பு (நீர்) விழவறுவதைக் குறித்தது. ‘‘பணிமொழி அரிவை’’ என்பது காமத்திற்காக மணைவி நிலையில் இருக்கும் இற்பரத்தையைச் சுட்டும். இவர்கள் பத்தொன்பது வயதிற்கும் இருபத்தைந்து வயதிற்கும் இடைப்பட்ட வயதுடையவர்கள். இந்த இன்பப் பெண்டிர் பொருட் பெண்டிரை ஏசுதல் பரத்தைமை ஏசலாம். ‘‘எவ்வையர் சேரி இரவும் இமை பொருந்தாக் கவ்வை கருதிற் கடை’’ என்பது ஏசல் உரையாம் ‘‘யாணர் வயலூரான்’’ என்பதால் மருத நிலச் செல்வத்தால் குறைவுபடாது மேன்மேலும் பெருகும் செல்வமுடையன் என்பது குறித்தது. ‘‘திரைமுயங்க யாழுயங்க’’ என்பது நீராம் அப்பு விழவுச் செயல் ஆடவியற் குறித்தது.

கண்டு கண்சிவத்தல்.

கொனு: உறுவரை மார்பன் ஓள்ளினர் நனுந்தார் கறுவோடு மயங்கிக் கண்சிவந் தன்று.

இ-ஸ்: பெரிய மலை போன்ற அகலத்தினையுடையவனது ஓள்ளிய தொத்தினையுடைய கமழு மாலையை முனிவுடனே கலங்கித் தலைவி கோடித்தது. எ - று

வ-று: கூடிய கொண்கள் குறுகக் கொடிமா'பின் ஆடிய சாந்தின் அணிதொடர்ந்து - வாடிய தார்க்குவளை கண்டு தரியா இவள்முகத்த கார்க்குவளை காலுங் கண்ஸ்.

“கண்டு” என்பது பரத்தையர் சேரியினின்றும் வந்த தலைவனது மாலையைத் தலைவி காண்டலைக் குறித்தது. இது, ‘‘கொடி மார்பின் ஆடிய சாந்தின் அணிதொடர்ந்து வாடிய தார்க்குவளை கண்டு’’ என்று செய்யுள் விரித்துக் காட்டும். இங்கு ‘‘கொடி’’ என்றது பரத்தையைக் குறித்தது. கொண்கன் - நெய்தல் நில இனைவன் என்க. இவள் ‘‘கூடிய கொண்கன்’’ என்பதனால் கொண்டுதலைகழிதலால் மணந்த இரங்கலுக்கு உரிய இனைவனாகிறான். கண்சிவத்தல் என்பதை, ‘‘தரியா இவள் முகத்த கார்க்குவளை காலுங்கனல்’’ என்பது காட்டும்: இதில் கண்சிவத்தல் - ‘‘இவள்’’ என்றது இல்லக் கிழத்தியைக் குறித்தது. கண்சிவத்தல் - வெகுளியாலென்க: அவ்வெகுளியால் அவ்வறுப்பு சிவப்பு நிறம் பெறுதல் என்பது பெற்றார். கறுவோடு கண்சிவத்தலாற் பெருந்தினையாயிற்று. இலைவன், உறுவரை மார்பன், கொண்கன் என்று சுட்டப்பட்டிருப்பதால் இது குறிஞ்சி சார்ந்த நெய்தல் நிலச் செய்தியாகக் கொள்ளலாம்.

காதலிற் களித்தல்

கொனு: மைவரை நாடன் மார்பகம் பொருந்திக் கைவிடல் அறியாக் காதலிற் களித்தல்று.

இ-ஸ்: மேகம் பொருந்தின மலைநாடனுடைய மார்பிடத்தேக்மேனி நீங்குதலறியாத அன்பினால் மகிழ்ந்தது. எ - று

வ-று: காதல் பெருக்க களிசெய்ய அக்களியாற் கோதையும் காந்தாள் கலந்தாள் கலந்து கடைக்கண்ணாற் கங்குல் புலந்தாள் புலரியம்போது

மாதர், காதற் பெருகிக் களிசெய்ய அக்களியாற் கோதையும் தாரும் இடைகுழையக் கலந்தாள்’’ என்பது ‘‘காதலின் கூர்மையைக் காட்டும். ‘‘புலரியம் போது கடைக்கண்ணாற் கங்குல் புலந்தாள்’’ என்பது ‘‘களித்தலுறுதலாம்; எனவே இங்கு பெண்ணின் அகத்திற்குத்தகப் புறமாகியபொழுது அமையாதுபோதலால் பெருந்தினைப் பெண்பாலாகிற்று. காதல் - கதுவிய காமத்துப் புணர்தலைக் குறித்ததாம் களித்தல் - கங்குல் புலர்தலால் அமைவறும். களி-இனிய மகிழ்வு. காதலிற் களித்தலுக்கேற்ப இனைவன் ‘‘மாதர்’’ என்று சுட்டப்பட்டுளதும் ஓர்க. ‘‘காதற் பெருகிக் களிசெய்ய’’ என்பது களித்தல் இயல்பாம். ‘‘அக்களியாற் கோதையும் தாரும் இடைகுழையக் கலந்து

தூள்’ என்பது களித்தல் இயல்பு மிகுதியாம். ‘‘க வந் து புலரியம் போதிற் கடைக்கண்ணுற் கங்குல் புலந்தாள்’’ என்பது களித்தல் மிக இயல்பின் பீடு நிலையாம்.

கொண்டகம் புகுதல்

கொளு; காதற் பெருக்க கணவனைக் கண்ணுற்றுக்

கோதையாறு பினித்துக் கொண்டகம் புக்கன்று.

இ-ன்: அண்புமிக்க கொழுந்தனைக் கண்டு மாலையாற் கட்டி அகத்திலே

வ - து: கண்டு களித்துக் கயலுண்கண் நீர்மல்கக்
கொண்டகம் புக்காள் கொடியன்னுள் - வண்டினாம்
காலையாழ் செய்யுங் கருவரை நாடனை
மொலையான் மரப்பம் பிணித்து .

தலைவி காம மிகுதியாலே தலைவனைக் கண்டு தன் இல்லினுட் கொண்டு புக்கது கொண்டகம் புகுதல் என்க. அயல்மை நீர்மையனும் நின்ற தலைவனைத்தன்னில்லின் கண் வராது போயினாக, அவனை அவள் கண்டு கண்ணீர் மல்கி மாலையால் மார்பகம் பிணித்து இல்லின்கண் கொணர்ந்தாள் இவ்வாறு வன்முறையாகப் பெண், ஆணை அழைத்து அகம் புகுந்து அகம் மகிழ்தல் அன்பின் பெருமைக்கு அமையாதாதவின் பெருந்திணையாயிற்று. கருவரை நாடன் என்றதால் குறிஞ்சியாம் நில முதற் பொருஞும், வண்டினம் காலையாழ் பெய்யும் என்றதால் மருத நிலக் காலமுதற் பொருஞும் அமைகின்றன. இதனால் காலமும் நிலமும் ஒவ்வாத நீர்மை பெறலால் நாடன் பிரிவு இலைவன் என்பதும் பெற மும்பாக கொண்டு புக நேர்ந்த தென்க. இத்துறை பிரிவு இணைக்குடும்பச் செய்தியாம்.

கூட்டத்துக் குழுதுல்.

சொன்ன: பெய்தார் அகலம் பிரிதூஸ் அற்றுக்கை

கொட்டமை அல்குல் கூட்டத்துக் குழுமந்தனர்.

இ - ஸ் இட்ட மாலையினையுடைய அகலத்தை நீங்குதல் பொருத பறித்த தழையாற் சிறந்த அல்குவினை யுடையாள் புனர்ச்சி பிடித்து நெகிழ்ந்தது ஏ - று.

வ - ரு: மயங்கி மகிழ்பெருக மாஸ்வரை மார்பில் தயங்கு யுனலூரன் தண்தார் - முயங்கியும் பேதை புலங்பய் பிரிதியோ நீயென்னும் கோதைக்குழ் கொட்ட பிற் குழைந்து,

ஊடவுள் நெகிழ்தல்.

கொஞ்: நன் விருங் மாலை நடின்கஞர் நலிய
ஒன்வஜைக் தோளி ஊட்டலுள நெகிழ்ந்தன்று

இ - ள: செறிந்த இருணையடைய மாலைக்காலத்துத் துளங்கா நின்ற துயரம் நெருக்க ஒள்ளிய தொடியாற் சிறந்த தோளினை யடையாள் வழக்க ட்டிடத்துக் குழுமங்கது எ - றி

வ - ரு; கெரின்றி ஊடத் தெரிந்துநக் கேள்வர்
பிரின்றி நல்கின்றும் பேறைய - திரிவின்றித்
துஞ்சேம் என்மொற்றி தூங்கிக்குள் மாஸ்மாலை
நெஞ்சே உடையை நினை

“நெஞ்சே! யாம் ஊடக் கேள்வர் நல்கினும் பேணுயாம் இருந்தனை” என்பதால் இணைவளின் புறம் ஒன்றியும் அகம் ஒன்றுமையும் பெற்றது. தெரிவின்றி ஊட என்பது ஊடல் இயல்பாம். தெரிந்துநங் கேள்வர் பிரிவின்றி நல்கினும் பேணுய என்பது ஊடல் இயல்பு மிகு தியாம். திரிவு இன்றித் துஞ்சேம் என மொழிதி நெகிழ்தல் இயல்பாம். நெஞ்சே நிறையுடைய என்பது நெகிழ்தல் இயல்பு மிகுதியாம். “தூங்கிருள் மால்மாலே” நள்ளிருள் மாலை என்ற தொடர்கள் பெண் கொண்ட காலத்தைக் குறித்தன. ஊடல் விடியலுக்குரியது. அது முஸ்லைக்குரிய மாலையில் நிகழ்ந்தது புற ஐந்திணையாம் அல்லது அகப்புறமாம். நெஞ்சம் ஊடலோடு நெகிழ்தல் அடைதல் பெருந் திணையாம். ஊடலுள் என்றது. தலைவி தலைவனேடு கூடக் கருதவும். தலைவனேடு தன் நெஞ்ச ஊடியது பெருந்திணையை மேலும் பெருந்தலைப் படுத்தலாகும்.

உரைகேட்டு நயத்தல்.

கொஞ்: துயரோடு வைகிய சூழ்வனைத் தோனி உயர்வரை நாடன் உரைகேட்டு நயந்தனரு.

இ - ள்: துன்பத்தோடு தங்கிய சூழ்ந்த தொடியினையுடைய தோனி உயர்ந்தமலை நாடன் றன் வார்த்தையைக் கேட்டு விரும்பியது எ - று.

வ - று: ஆழ விடுமோ அலரோடு வைகினும் தாழ் குரல் ஏனல் தலைக்கொண்ட - நூழில் விரையாற் கமழும் விழுல்மலை நாடன் உரையால் தளிர்க்கும் உயிர்

நாடன் உரைகேட்டல் மாத்திரையால் உயிர்க்கும் என் உயிர் என்னைத் துயரத்தில் அபுந்த விடாது. அவனது உரையே என்னேயக்கும் மருந்தாம் என அதனை மேலும் மிகுத்து நயந்த படியாம். ‘மலை நாடன் உரையால் தளிர்க்கும் உயிர்’ என்பது நயத்தல் இயல்பு. ‘அலரோடு வைகினும் ஆழ விடுமோ’ என்பது நயத்தல் இயல்பு மிகுதியாம். தாழ்க்குரல் ஏனல் தலைக் கொண்ட நூழில் விரையாற் கமழும் விறல்மலை நாடன் என்றது தலைவன் தனக்கென இல்லக்கிழத் தியை உடையனையிருந்தும் அவனோடு அன்பின் ஒழுக்கத்தைப் பெறுது தாழவிடுத்து இற்பரத்தையோடு இணங்கும் இன்ப அன்பினாலேய மிகுந்து நிலைத்து வாழும் இயல்பினன் என்றவாராம். இவ்வாரான இனைமகன் ஒருகால் காமத்துந்பத்தில் அபுந்தியிருந்த தலைவியின்மையிடமான புறமலையில் இருந்தபோது வந்த மற்றையோரிடம் உரையாடுகிறுன். அப்போது அவன் அவன் குரலை மட்டிட்டு மகிழ்கிறுன். இதுவே உரைகேட்டு நயத்தல் என்க. இது பிரிவிலா இனைக்குடும்பச் செய்தியாக இக்குடும்பத்தின் பெண்ணின் கற்பு ஒருமை வலியுடையதாலுங் காண்க.

பாடகச்சீற்றி பணிந்தபின் இரங்கல்.

கொஞ்: கோயிர் வெற்பன் கூப்பிய கையொடி பாடகச் சீற்றி பணிந்தபின் இரங்கின்று

இ - ள்: குவடு நீண்ட மலையினை யுடையவன் குவித்த கையுடனே பாடகம் அணிந்த சிற்றிடியிலே வணங்கிய பின்பு நெஞ்சு நெகிழ்ந்தது. எ - று

வ - று: அணிவரும் பூஞ்சிலம் பார்க்குர் அடிமேல் மனிவசை மார்பன் மயங்கிர் - பணியவும் வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய் இறுவரை நீற கென்றி வாழியர் நி.

‘மார்பன் நமது அடிமேற் பணியவும், இரங்காமல் இன்னுஞ் சிறிது போழ்து ஊடிநிற்பேன் என்கின்றனை; நெஞ்சே! நீ வாழியர் என்பது செய்யுட் பொருளாம் பாடகம் - ஒருவகைக் காலனி. சீற்டி-சிறியஅடி. பணிதல் - கூப்பியகையுடனே வணங்குதல். பாடகச்சீற்றி யை ‘அணிவரும் பூஞ்சிலம்பார்க்கும் அடி’ என்று வரலாறு கூறும். ‘வணங்காய் சிறுவரை நிற்கென்றி’ என்பது ஊடல் இயல்பு மிகுந்த வாரூம். ‘வாழியர் நீ’ என்பதும் இரங்கல் குறித்த உரையாம். மயங்கிப் பணியவும் வற்கென்ற நெஞ்சம் வணங்காய்’ என்றது தலைவியின் கற்பெண்னும் தின்மையைச் சுட்டியவாராம். சீற்றி பணிந்த பின் நானை ஒடுங்க வேண்டியவள் அவ்வாறு செய்யாது வற்கென்ற நெஞ்சத்தளாய் இருந்ததால் இனைமை ஒழுக்கத்தை ஒழிக்கும் வகையில் அவனின் வன்மை தனம் மிகுத்தபடியாம். பரத்தமைப் பிரிவைத் தலைவி பொறுத்தலாக வேண்டித் தன் (தலைவி) காலில் வீழ்ந்த தலைவனை எண்ணித் தனது முன்னிருந்த நிலையில் வேறுபடுதலே இரங்கல் என்பதாம்.

பள்ளியிஶைத் தொடர்தல்.

கொஞ்: மாயிருங் கங்குல் மாமலை நாடனைப் பாஸல் நீவிப் பள்ளியிஶைத் தொடர்ந்தனரு.

இ - ள்: மிகவும் பெரிய கங்குலிடத்துப் பெரிய வரைநாடனை உறக்கத்தை ஒழித்து சயனத்திலே பற்றியது எ - று

வ - று: யானை தொடரும் கொட்டோல் யானுண்ணைத் தானை தொடரவும் போதியோ - மானை மயக்கரிய உண்கன் மனைந்தை தோன் உள்ளி இயக்கருங் சோலை இரா.

பள்ளி - படுக்கை. தொடர்தல் - பற்றிக்கோடல், தலைவனே! யான் உண்ணைத் தானைபற்றித் தடுக்கவும் ‘இராமடந்தை தோன் உள்ளிப் போதியோ என்பது செய்யுட் கருத்தாம்’ ‘யானை தொடரும் கொடி போல், என்பது பற்றிக்கோடலாம் தொடர்தலை உவமைழுவல் தெளிவுபடுத்தியபோல் தானை தோன் தொடரவும் - பற்றிக்கோடலுக் கமைந்தது யானை - தலைவனைக் குறித்தது. தொடருங் கொடி என்றது. தலைதனது தானையைப் பற்றி இழுத்துத் தடுக்கும் போது அமையும் இயல்புக் காட்சியாம். ‘மானை மயக்கரிய உண்கன் மடந்தை’ என்றது பரத்தையைக் குறித்தது. தோன் உள்ளி-தோனால் இறுக்கத்தபுவும் இனைவிழுக்கின் விளைவைச் சுட்டியது. இயக்கருங் சோலை ‘என்றதால் இடமும், இரா’ என்றதாற் காலமும் பெற்றார். அஃதாவது பெருமலை நாடன் தன்னிடத்து இனைந்து பள்ளியிற் படுத்துத் துயில்கொள்

கின்றன். தலைவியும் இவனது பரத்தமை தெளிந்து நித்திரை கொள் ளாது போவித்தனமாகப் பள்ளி கொள்ளுகிறார்கள். அவ்வமயம் தலைவன் இயக்கருஞ் சோலையிடத்து மடந்தை தோள் உள்ளிப் போதற்கு எழுந்து நடக்க முயலுகிறார்கள், அதுபோது அவன் அவன் தானேயை எட்டிப் பிடித்திமுத்துச் செலவைத் தடுக்கின்றார்கள். இவ்வாறு இருவரும் இயுபறிப்படும் சிரினையே ‘பள்ளிமிசைத் தொடர்தல் எனக் கீழ்வும் பிரிவிலா இணக்கும்பச் செய்தியாம். இது மூல்லை நிலக் குடும்பத்து இருத்தல் உரியைச் சுட்டுவதாகும்.

செல்கென விடுதல்.

கொளு: பாமிரும் கணவனைப் படர்ச்சி நோக்கிச் சேமிதழ அரிவை செல்கென விடுத்தன்று.

இ - ன்: பரந்த இருட்காலத்துக் கொழுநைச் செலவைப்பார்த்துச் சிவந்த ஆபரணத்தினையுடைய தகைவி போவாயாகவென்று சொல்லியது எ-று

வ - று விலங்குநர் ஈங்கில்லை வென்வேலோய் சென்றி இலங்கிதழ எவ்வும் நலியைக் - கலங்கிக் குறியுள் வருந்தாமைக் குன்றுகூழ் சோலை நெறியுள் விரிக நிலா.

வேலோய் ஈங்கு நின்னை விலங்குநர் இல்லை; புதிய தலைவியாம் இலங்கிதழ குறியிடத்து வருந்தாதபடி நீ செல்லும் நெறி க் கண் நிலா விரிக! என இயக்க, இத்துறையும் இதன்மூன் துறையும் ‘குறி யிடம்’ சிறப்பாக அமைதலால் தலைவன் கற்பொழுக்கம் கொண்ட ஞானரூ இணைமையாய் இருந்தான் என்பது புலங்கின்றது. இதனை இறையனர் களவியல் நாற்பதாம் நூற்பாவிற்கு நக்கீரின் ஆயவுரையில், மற்று என்னே உரையெயனில், தலைமகனுற் காதலிக்கப்பட்ட வரைவின் மகனிர் எனக் கொள்க ....., என்று வருகலாற் தெளியலாம். பிரிவிலா இணைச் குடும்பய காலத்திற் குடும்பத்திட்டக் கோட்டபாடு இவ்வாறே இருந்ததென்க. ‘விலங்குநர் ஈங்கில்லை’ என்பதால் மனைவியர் பலரின் பெற்றிக்குத் தடையின்மை பெற்றார்ம். ‘குறியுள் ... இலங்கிதழ் ‘என்றதால் கைக்கிளைத் திணையில் நின்ற புதிய கிளை மகள் தனித்துக் குறிசெய்த இடத்திற்குத் தலைப்படுதலைக் குறித் தாம். இதிலிருந்து பிரிவிலா இணைக் குடும்பம் துணைக்குடும்பமாகும் தனி நிலைக் குடிமைக்கமையும் சமூக முறையும் தெளிவாகின்றது. இத்துறை குறிஞ்சி நிலக் குடும்பத் தோற்ற முறையைச் சுட்டுவதாகும். இங்கு இணைமை மகனிர் வரம்பிலாதிருந்தமையும் கான்க,

பெருந்தினைப் படலத்துப் பெண்பாற் கூற்று முற்றிற்று.

இருபாற் பெருந்தினை நாற்பா.

சீர்செல வழங்கல் செழுமட ஹர்தல் தூதிடை யாடல் துயரவற் குரைத்தல் கண்டுகை சோர்தல் பருவ மயங்கல் ஆண்பாற் கிளாவி பெண்பாற் கிளாவி தேங்கமழ் கூந்தல் தெரிவை வெறியாட்டு அரிவைக் கவஸ துணை பாணவர வுரைத்தல் பரிபுரச் சீறுடிப் பரத்தை கூறல் விறவி கேப்பத் தோழி கூறல் வெள்வரை விறவி சிறைக்கு விளாம்பல் பரத்தை வாயில் பாங்கிகண் கீரைத்தல் பிதும்பணத் துயின்றமை விறவி கூறல் குற்றாசை ஏனைக் குறுங்கலி உள்பட ஒத்த பண்பின் ஒன்றுதலை யிட்ட கிரெண் கிளாவியும் பெருந்தினைப் பால்.

என்னெனின், இதுவும் பெருந்தினைப் பாலவாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

முஸ்ரைரை

இபொற் பெருந்தினை என்பது ‘‘ஒத்த பண்பி ஸ் ... பெருந் தினைப்பால்’’ (புறப்-வெண்மாலை: 17) என்று ஜயாரைதனீர் கூறியதிற் கிணங்க ஐந்தினைப் பெருந்தினையாம். ஐந்திலை என்பதனே ‘‘ஒத்த பண்பு என்று சுட்டப்பட்டிருத்தல் கான்க. ஐந்தினை என்பது இணை என்றும், திணை என்றும் பகுபடலுக்கேற்பப் பெண்பாற்கூற்றுப் பெருந் தினையில் ஐந்து இணைச் செய்தியைக் கூறிய புலவர், இருபாற் பெருந் தினையில் ஐந்தினைச் செய்தி இயம்பியுள்ளார் என்க. இதன் கண்வரும் இணைநிலை பிரிவிலா இணையாகும். இந்த இணைநிலையும் திணை நிலையும் உரிப்பொருட் திறத்தில் ஒன்றுகவே அமையும் எனவே திணைநிலையில் இணைமைக் கருத்துக்களும் இயைவதாலென்க இந்த இணைமைக் கருத்துக்கள் உலகியலுக்குப் பெரிதும் ஒட்டியும், புலவென்றிக்குச் சிறிது ஒட்டியும் அமையும். இந்த உலகியல் இணைமையும், திணை நெறியில் மயங்க வைத்த காரணத்தாற் திணைநீலையும் உலகியலை ஒட்டிய தன்மைத்தாய் ஒளிர்வதாயிற்று. திணைநிலையிற் திகழும் இணைமையாம் பரத்தை மைதலையுறவே இல்லறத்தை இழிவுபடுத்தாதாம். ஐந்தினைப் பரத்தையை

“மனையோள் ஒத்தவின்” என்று தொல்காப்பியம் மொழிவதும் ஓர்க், தலைவனும், தலைவியும் ஒத்து இனங்கிப் போற்றும் போது கணவனது ஒண்மையைச் சமுதாயம் பொருட்படுத்துவதில்லை. மனைவியைத் துறந்து பரத்தையே பொருளாக ஆடவன் அறிவு மயங்கிய நிலையிற் சமுதாயம் அன்னவனை இகழ்ந்திருக்கிறது; இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக வள்ளல் பேகன் என்பவனது செய்தி ஈண்டு உண்ணற்பாலது.

இதன்கண் செலவழுங்கல் முதலாகக் குறுங்கலியிருகச் சொல் லப்பட்ட பதினேழும் பெருந்தினைப் பாலவாம். அவற்றுள் ஆண்பாற் கிளவி ஆண்கூற்றாகவும், ‘பெண்பாற்கிளவி பெண் கூற்றாகவும் நேர்தல் நம் அறிவுடைமையாம். நிற்க; இருபாற் பெருந்தினை அவற்றுள்:-

செலவழுங்கல்.

கொளு: நிலவுவேல் நெடுந்தகை நீள்கழை அந்றிகைச் செலவழுங் வலித்துச் செலவழுங் கின்று.

இ - ள: நிலவுபோல் ஓளிவிடும் வேலினையும் பெரிய மேம்பாட்டினை யுமுடையவன் உயர்ந்த மூங்கில் இயைந்த வழியிடைப் போவானாக முன்னே நிச்சயித்துப் போக்கு ஒழிந்தது எ-று.

வ-று: நடுங்கி நறுநுதலாள் நன்னலம்பீர் பூப்ப ஒடுங்கி உயங்கல் ஒழியக் - கடுங்கிண விஸ்லேர் உழவர் விடரோங்கு மாமலைச் செல்லேம் ஒழிக செலவு

செலவு - செல்லுதல், அழுங்கல் - தனிர்தல். எனவே தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்லுதலைத் தவிர்த்தலாம். அஃதாவது தலைவன் மேலும் சிலநாள் இல்லில் இருந்து இனிய அங்புதோன்ற அளவளா விப் பிரிவதாம். இதனாற் தலைவிக்குப் பிரிவு ஆறுதலை அளிக்கும். இதையைச் செய்யுளில் ‘‘நடுங்கி நறுநுதலாள் நல்நலம் பீர்பூப்ப, ஒடுங்கி உயங்கல் ஒழிய’’ என்று வருதல் காண்க. ‘‘கடுங்கிண விஸ்லோர் உழவர் விடரோங்கு மாமலைச் செல்லேம்’’ என்பது செலவழுங்கலாம். இதிற் செல்லும் வழியின் இயல்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது. ‘‘செலவு ஒழிக்’’ என்பது அழுங்கல் என்க செலவழுங்கல் நெஞ்சுக்குரிய செயலாதவின் நெஞ்சினை விளியாக வருவித்துக் கொள்க. தலைவன் தன்மையும், தன்நெஞ்சையும் வேறுவேறுகப் பிரித்து ‘‘யாம் மாமலை செல்லேம் நீயும் செலவு ஒழிக்’’ எனக் கட்டளை பிறப்பித்தது இயல்பு முறையிற் பெருந்தினையாயிற்று; ஐந்தினைக்கு நெஞ்சு மட்டுமே அமையும். செலவு என்றகாலும்; வில்லேர் உழவர் விடரோங்கு மாமலை’’ என்ற தாலும் இஃது பொருள் வயிற் பிரிவாகக்கொண்டு ஐந்தினைக்குரியதாக அமையும். பிரிவு இணையாயின் தலைவி வருந்தவும் சட்டெண்டு

பிரிந்து தலைவன் போவான். பிரிவிலா இணைமையாதவின் செலவு தாழ்ச்சியிற்று நின்றனன் என்க.

மடலூர்தல்.

கொளு: ஒன்தலை பலயாடி மன்றிடை மடலூர்ந்தல்.

இ - ள: ஓன்றன்றியே பலவற்றையும் சொல்லி மன்றின் நடுவே மடன்மாவைச் செலுத்தியது எ-று.

வ-று: இன்றிப் படரேச டியானுழப் பூங்களையான் வென்றிப் பதாகை எடுத்தாலும் - மன்றில் தனிமடமான் நோக்கி தகைநலம்பா ராட்டிக் குலிமடமாப் பண்ணிமேற் கொண்டு

மடல் - பணமடலாற் செய்த குதிரையுருவம். ஊர்தல் - செலுத்தல். - குனிமடல்மா பண்ணி என்பதாலும். ஊர்தல் - மன்றில் தனிமடமான் நோக்கித் தகைநலம் பாராட்டி மடல் மா மேல் கொண்டது என்பதாலும் மடலூர்தல் விளக்கப் பெற்றன. காமத்தால் யான் இந்நிலையை எய்தினேன் என்பதைனே “இன்று ஜங்களையான் வென்றிப் பாதகை எடுத்தாலும்” என்பது காட்டும், மடல்மா ஏறுவேன் என்று வாயாவிற் சொல்லாது மாமேல் ஏறியே காட்டும் செய்தியாய் அமைதலின் பெருந்தினையாயிற்று. தலைவன் - தலைவி என்பவர் களைத் தொகுத்து நோக்கும் போதே பெருந்தாக் காமம் எனப்படும். பகுத்து! இருவர்களை வைத்து உரைக்கும் போது மிக்க காமம் என்றமையும். “பெரும்” என்ற அடை அளவினும் மிகுதிப்பாடு குறிக்கிறது. இங்கு தலைவனின் காமத்தின் மிகையைக் குறித்ததாம் தென்க விருப்பமில் கன்னியை விடப்பம் மிகச் செய்வதற்கு ஒருவன் மடலூரான். மடலேற்றம் ஒத்தகாமம் உடையார் மாட்டே நிகழ்வது. ஆஃதாவது. இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின் மகள் செய்கையை இயற்கைப் புணர்ச்சியற்ற மகளின் செய்கையில் ஜயுற்ற பெற்றேர் இந்செறிவு செய்ய இதனால் தலைவியைப் பெற வேறு வழியிலாததால் தலைவன் இதனைமேற் கொண்டான் என்க. எனவே மடலூர்தல் பெற்றேரைப் பணியவைப் பதன்றித் தலைவியைப் பணியவைத்தல் அன்று என்க. இதனால் இஃது ஐந்தினைப்பாற்படும். மடல் மாவுக்கு ஆவிரம் பூ மாலையும் மன்னியும் அணிதல் உண்டு. (குறு: 175) மடல் ஏறுவோன் மார்பில் எலும்பு மாலையும் தலையிலில் எருக மாலையும் அணிவன் (குறுந்: 17, 182) என்று குறந்தொகைநூல் காட்டுகிறது.

தூதிடையாடல்.

கொனு: ஜோழி மாலை உறுதுயர் நோக்கித்
தோழி நிங்கான் தூதிடை ஆடின்று.

இ - ஸ்: உகம் போன்ற மாலைக்காலத்துத் தலைவியற்ற இன்பத் தைப் பார்த்துத் தோழி விட்டு நிங்காளாய்த் தலை வளிடத்தே தூதாகி நடந்தது எ - று.

வ - று: வள்வாய்ந்து பண்ணுக தின்தேர் வடிக்கண்ணால் ஒள்வாளர்போல் மாலை உயல்வேண்டும் - கள் வாய் தூதொடு வண்டிமிரும் தாம வரைமார்ப தூதொடு வந்தேன் தோழி.

மார்ப! நின்னைத் தொழுத் தூதொடு வந்தேன். வடிக்கண்ணால் மாலை உயல் வேண்டும்; ஆதலால் தேர்பண்ணுக என இயைக்க. “கள்வாய தாதொடு வண்டிமிரும் தாம வரைமார்ப” என்றது தலைவன் பல மகளிரால் விரும்பப்படும் மகிழ்நன் என்பதுபெற்றும். இது தூதுக்குரிய தலைவன் இயல்பாம், “தூதொடுவந்தேன்தொழி” என்பது அத்தலைவனின் இயல்பு மிகுதியாம். “வடிக்கண்ணால்” தலைவி இயல்பு. ஒள்வாளர்போல் மாலை உயல்வேண்டும் வள்வுஆய்ந்து பண்ணுக தின்தோர் என்பது தலைவியின் இயல்புமிகுதியாம். உயிர்ணையதோழி என்பார் “நிங்காள்தோழி” என்றார் “யாமே, பிரிவின்நிலையந்த துவரா நட்பின், இருதலைப் புள்ளின் ஒருயிரம்மே” (அகநா: 12) எனக்கபிலர் இணைபிரியாத் தோழியின் நிலையை வெளிப்படுத்துவர். இத்தோழி தூதிடை ஆடல் கொள்கின்றார். ஆடல் - ஆளுதல். இங்கே ஆளுதலா வது தூதுபோம் தொழிலாம் தலைவியை விட்டுச் சென்றதும். “வள்வாய்ந்து பண்ணுக்குதின்தேர் என்றும் தலைவனுக்கு ஆணையிட்டதும் கூறுவதாயிற்று தூதுக்கு ஏது கூறுவதாயிற்று “ஊழிமாலை உறுதுயர் நோக்கி” என்றார் பிரியாத தோழியைப் பிரிந்தாம் தூதாகித் (தலைவனிடம்) சென்றதும் ஐந்தினைக்கு அமையாதாதலின் பெருந்தினையாயிற்று.

துயரவற்குரைத்தல்.

கொனு: மான்ற மாலை மயிலியல் வருத்தல்
தோன்றக் கூறித் தூயரவற் குரைத்தன்று.

கோ - ஸ்: மயங்கிய மாலைக்காலம் மயில்போன்ற இயலினையடைய தலைவியை வருத்தலை அறியச் சொல்லி அவள் துன்பத் தைத் தோழிதலைவற்குச் சொல்லியது எ - று.

வ - று: உள்ளது தவலம் பெருக ஒளிவேலோய்
எள்ளது துணிந்த இருள்மாலை - வெள்ளத்துத்
தண்டார் அகலம் தழுஷப்புண்யா நீநல்கின்
உண்டாமென் தோழிக் கூரியிருப்பது.

வேலோய்! பொழுதாகிய மாலை வெள்ளத்து நீந்தப் புண்யாக நின்று மார்பை நல்கின் என்தோழிக்கு உயிர் உண்டாம் எனஇயைக்க. இன்றேல் இறந்துபடுவள் என்பதுகுறிப்பு. “உள்ளத்தவலம் பெருக எள்ளத்துணிந்த இருள்மாலை வெள்ளத்து” என்பது துயர் இயல்பு இயம்பிய வாராம். “தண்டார் அகலம் தழுஷப்புண்யா நீநல்கில் உண்டாமென் தோழிக்கூரியிர்” என்பது உரைத்தலின் உரையாம். காலத் தால் காமம் பருமைப்பட்டதின் பெருமையை “எள்ளத்துணிந்த இருள்மாலை” என்று காமம் காலத்தால் பருப்பு உற்றதாக கூறியது உணர்க் கூல்வகையானும் தேறுதல் அடையாமல் தலைவி (மலைவி) காமம் மூற்று தலாற் பெருந்தினையாயிற்று. தலைவன் (கணவன்) நெடுங்காலம் கட்டிளாமைக் காலத்து இன்பம் துய்க்காது பிரிந்திருத்தலைத் தோழி தடுக்காது நிறுத்த முயலுதலால் ஐந்தினைப் பாற்றும். இத்துறை இணையையிற் தலைவன் தோய்ந்தமை குறிப்பாக உணர்த்தியவாரும். இங்கு தலைவி ஆறியிருத்தவின் இயல்புமிகுதி, தோழியாலே மிகைபடப் பேசுவது ஐந்தினைக்கமைந்த பெருந்தினையாம்.

கண்டு கை சோர்தல்.

கொனு: போதார் கூந்தற பொலந்தொடி அரிவை
காதல் கைம்மிகக் கண்டுகை சோர்ந்தனறு.

இ - ஸ்: மலர் நிறைந்த குழலினையும் பொற்றெருடியினையும் உடைய
தலைவி தன் அங்கு கைகடப்பத் தோழி கண்டு தன்னு
டைய ஒழுக்கம் தளர்ந்தது. எ - று.

வ - று: ஆம்பல் நுடங்கும் அணிவளையும் ஏகின
கூம்பால் மறந்த கொழுங்கயற்கண் - காம்பின்
எழில்வாய்ந்த தோளி எவனுங்கொல் கானற்
பொழிலெல்லாம் ஈயும் புலப்பு.

கண்டு என்பது காதல் கைம் மிகக் உணர்ந்லாத குறித்தது. காதல் கைம் மிகுதல் ஆம்பல் நுடங்கும் அணிவளையும் ஏகின கொழுங்கயற்கண் கூம்பல் மறந்த என்பதால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இது கண்டு என்பதன் இயல்பாம். கானற் பொழில் எல்லாம் ஈயும் புலம்பு எவனும் கொல் என்பது கைசேர்தல் இயல்பு குறித்தவாராம். கை - செயல் கைசோர்தலாவது - செய்வதறியாது திகைத்தல் கானற் பொழில் சுட்டியதால் நெய்தல் சார்ந்த குறிஞ்சி நீலம் செய்தியாக இதனை

கொள்ளலாம். தகைவி புறத்தாக்கல் தாங்காமையாலும் தனது அகத்தாக்க முற்றுக் கைசோர்தலாலும் ஜந்தினையுள் பெருந் திணை பெற்றும். அணிவளைச்சட்டியாதாற் புறமும், கயற்கண் சட்டியதால் அகமும் பெற்றுய் காதல் கையிருதல் முழுமை பெற்றதால் அன்றே கானற் பொழில் எல்லாம் சமும் புலம்புக்குத் தலைவி எவனுங் கொல் என்றதோழி கைசோர்ந்தாள் எனக் கிடூ பாலையுள் நெய்தல் மயங்கிய உரியாக் கொள்ளலாம். அவ்வுரி பிரிதலுள் இரங்கல் என்றுணர்க.

புறுவ மயங்கல்.

கொளு: உருவ வால்வளை உயங்கத் தோழி
பருவ மயங்கிப் படருமந் தன்று.

இ - ஸ்: அழகிய வெள்வளையினையுடையாள் வருந்தப் பாங்கி காலத்தைப் அன்றுமென மருண்டு வருத்தமுற்றது
எ - ரு.

வ - று: பெரும்பளை மென்தோள் பிரிந்தாரேம் முன்னி
வரும்பருவம் அன்றுகொல் ஆங்கொல் - சுரும்பியிருப்
பூமலி கொன்றை புறவெல்லை பொன்மலரும்
மாமயிலும் ஆலும் மலை.

கொன்றை புறவெல்லாம் மலரும், மயிலும் மலைகள் தோறும் ஆலும், இது பிரிந்தார் எம் உன்னிவரும் பருவமோ? அன்றே? என இயைக்க. கொன்றை மலர்கொண்டு இது கார்காலப் பருவம் ஆங்கொல் என்றும், தலைவன் வாராமையானே அப்பருவம் அன்று கொற என்றும் தோழிஜையற்ற மயங்கினாள் என்க. இது தோழி ஆற்றுவிக்கும் வகை புலங்காத தன்மையள் ஆகினாள் என்க. பருவமயங்கல் தலைவிக் குரியதைத் தோழிக்குரியதாகக் காட்டப்பட்டதாற் பெருந் திணை பெற்றும்.

பருவம் என்பது பெரும் பொழுதைக் குறித்தது. இப்பொழுது மூல்லைநிலத்துக்குரிய கார்காலம் என்க. இக் காலத்தைப் புலவர் “சுரும்பியிரும் பூமலி கொன்றைப் புறவெல்லாம் பொன்மலரும் மாமயிலும் ஆலும்” என்பதாற் புலப்படுத்தியுள்ளார். இது குறிஞ்சி சார்ந்த மூல்லை நிலத்துக்குரிய செய்தியாகக் கொள்ளலாம்.

இருவுமது

கொளு: ஆங்கவர் கூறிய பருவம் அன்றெந்த
தேங்கமற் கோதை தெவிதலுடைய அதுவே

இ - ஸ்: அவ்விடத்துத் தலைவர் சொன்ன காலம் இஃது அன்றென மனம் பொருந்திய மாலையினையுடைய தலைவி தேறலும் அத்துறையோர்
எ - ரு.

வ - று: பொறிமயில் ஆலின பொங்கர் எழிலி
சிறுதுவலை சிந்தின சிந்த - நறிய
பவர்முலை தோன்றி பரியாமஸ் சன்ற
அவர்வருங் காலமி தன்று.

எழிலி பொறையாற்றுத் துவலை சிந்தின: மயில் மகிழ்வால் ஆலின; இவற்றைக் கண்ட மூல்லையும் தோன்றியும் உண்மை அறியா தவவாய்க் கார்ப்பருவம் என்று கருதி மகிழ்ந்தன. தலைவர் வாரா மையால் இஃது கார்ப்பருவம் அன்று என்று தலைவி தெளிந்த படியாம். இங்கனம் தலைவிதானே தெளிதல் ஜந்திணைக்குப் பொருந்தாமையின் இது வும் அதன்கண் அலைந்த திணையாயிற்று. தலைவன் குறித்த பருவம் ஈதென்பது, ‘பொங்கர் எழிலி சிறுதுவலை சிந்தின; சிந்தப் பொறி மயில் ஆலின; பரியாமஸ் நறியபவல் மூல்லை தோன்றி சன்றன் என்று செய்யினிற் காட்டப்பட்டுளது இஃது அப்பருவம் அன்று எனத் தலைவி தெளிந்த முறையாகத் தேர்க.

எழிலி பொறையாற்றுத் தெயலால் மயில் என்ற அசையும் பொருஞும், மூல்லை, தோன்றி என்ற அசையாப் பொருள்களும் ஏமாற்றம் அடைந்தன என்க. தலைவனின் இணைவிழைச்சின் வேட்கை பெறுமையாற் தலைவியும், தலைவனின் சூழ்நிலையும் இயைபெறுதிழிந்து தாழ்ந்தமை பருவ மயங்கலாற் தேறுக.

ஆண்பாற் கிளவி.

கொளு: காழுறு காமக் தலைபரிந் தேங்கி
ஏழுற் றிகுந்த இறைவன் உடைத்தன்று.

இ - ஸ்: வேட்கை மிகும் ஆசை எல்லைகடப்ப ஏக்கமுற்று மயங்கி மிருந்த தலைவன் சொல்லியது எ - ரு.

வ - று: கயற்கூடி வாள்முகத்தாட் கண்ணிய நெஞ்சம்
முயற்கூடு முன்னதாகக் காணின் - உயற்கூடும்
காணு மகபிற் கடும்பகலுங் கங்குலும்
நாணு மேயா நனக.

காமம் எல்லை கடந்தலாலே ஏங்கி மயங்கிய தலைவன் கூறியது ஆண்பாற் கிளவியாம். “வாள் முகத்தாள் கண்ணிய நெஞ்சின்கள் நாள் நாளும் காணு மரபினால் பகலினும் கங்குலினும் நகை மேயா” எனும்; முன்னதா முயற்கூடு காணின் உயற்கூடும் என இயைக்க “கயற்கூடி வாள்முகத்தாட் கண்ணிய நெஞ்சம் நாள் நாளும் காணு மரபின் கடும் பகலும் கங்குலும் நகை மேயா” என்பது கிளவி இயல் பாம். “முன்னதாமுயற் கூடு காணின் உயற்கூடும்” என்பது அக்கிளவி

இயல்பு மிகுதியாம். 'நாள்நாளும் கானு மரபின்' என்பது களவுவழிக் காதலைக் கடிந்து மரபுவழிக் காதலை மருவிய சமுதாய நிலையைக் காட்டுவதாகும். இருவகை இயல்புக் கானு மரபு என்பதை, கங்குலும் கடும்பகலும் எனப்பட்டவர். இதனால் களவுக்காதல் முற்றமுனிந்தமை பெற்றால். ஈகை என்றது புணர்ச்சியால் உண்டாகும் மகிழ்ச்சியைச் சுட்டியது. மகிழ்ச்சி பொருந்தாமைக்குத் தலைவியைக் காணமாட்டாமையே காரணம் என்பார். 'கானுமரபின் மேயா நகை' என்றார். நகை மேயாவிடத்தும் அவள் முகத்தையே ஒத்த திங்களைக் கண்டேனும் ஒருவாறு ஆறுதல் கொள்ளலாம் என்பார். 'முயற்சூடு காணின் உயற் கூடும்' பெறின் அங்கும் அரிதாயிற்று என்பது குறிப்பெச்சம். நகை - பலநாளும் மகிழும் இனபக் கூட்டங்கள். 'கடும்பகலும் கங்குலும் நகைமேயா' என்பதால் பெருந்திணையிற் செலவழுங்கல் தொடக்கம் இத்தறையாம் ஆண்பாற் கிளவிவரையும் உள்ள துறைகள் ஆண்பாற் கூற்றுப் பகுதியாகும் என்றுந் தேர்க.

பெண்பாற் கிளவி

கொனு: வெள் கௌ நெகிழவும் ஏழ்முள் ஓாக
களவைக் கானுதிவ் வூரெக் கிளந்தன்று.

இ-ள்: சங்கவளை சோரவும் எம்மை நினையாது வெள்வைனைக் கொண்ட களவைக்கானுது இப்பதியென்று சொல்வியது

எ - று.

வ-று: வாஞ்தியலு மதியகத்து வைகலும்
கானுதியலு முயல் கானும் - தானுதின்
ஒள்வளை ஓடவும் உள்ளான் மறைந்துறையும்
களவைக் கானுதிவ் லூர்.

இருபாற் பெறந்திலையிற் செலவழுங்கல் தொடக்கம் ஆண்பாற் கிளவிவரையும் தலைவன் நிமித்தம் தோழி செய்தியாகப் பிரிவிலா இலையை இயல்பு கூறிய புலவர் பெண்பாற் கிளவி தொடக்கம் பிறர் மனைத்துயின்றமை விற்ளி கூறல்வரையும் தலைவன் நிமித்தம் யாவர்க்கும் உரிய செய்தியாகப் பிரிவிலா இலையை இயல்பு மிகுதி தெரிவித்த வாறு. இவ்வாறு இருபாற் பெருந்திணையில் முன்பகுப்பு முல்லைத் திறஞ்செய் ஆண்பாற்கூற்றுக் கூகங்கொள்வதும், பிற்பகுப்பு குறிஞ்சித்தற்தினும் பெண்பாற் கூற்றுக் குகம்கொள்வதும் ஆன்றேர் உன் னி ஓர் ஏராக.

'என்னை அலர்தூற்றும் இவ்வூரினர் என் நலங்கவர்ந்த தலைவனை அறிந்திலர் எனக் கூறியது பெண்பாற்கிளவியாம். 'இவ்வூர் வானகத்துத் திங்களிலே கானுத்து முயலையும் கானும்; எம்மை உள்ளாது மறைந்துறையும் அந்தக் களவை மட்டும் கண்டிலது' என இயைக்க. இல்லத்னையும் உள்ளதுபோலக் கானுமியல்புடை இவ்வூரிய

னர், மறையமை புணர்ச்சியாம் களவியல் உள்ளதென்றனை உணர்ந்து காணமாட்டாத பேதமையராயினர் என்று இகழ்ந்தவாறு களவு பிறரறியக் கூடாதென்ற உள்ளப்புங்கு ஊர் அறிந்து கொள்ளவில்லையே என்று ஏங்குதலாற் பெருந்திணை பெற்றும் கானத்துள்ள முயல் வானத்துள்ள மதியில் இருப்பதாகக் காண்டல் பேதமை; இங்கனம் இவ்வாதவைனைக் காணபோர் உள்ளதாம் தலைவைகைக் கானுமை அதினினும் பேதமை என்று களவு வழிக்காதலைக் காமுருத சமுதாயச் சீரைப் புலப்படுத்தியபடியாம். வானத்தியலும் மதியகத்து வைகலும் கானத்தியலும் முயலைக் கானும் இவ்வூர் என்பது பெண்பாற்கிளவி இயல்லபாம். இதில் பெண் தான் வாழும் ஊரின் இயல்லபாப் புலப்படுத்துகிறீர்கள் என்க. "தானத்தின் ஒள்வைன் ஓடவும் உள்ளான் மறைந்துறையும் களவைனைக் கானுதிவ்லூர்" என்பது பெண்பாற் கிளவி இயல்பு மிகுதியாம். இதிற் தன் இயல்பினையும் தனது இணவனது இயல்பினையும் புலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வியல்பு மிகுதியாற் கற் பெராடுவாராக் களவியல் புலஞ்சிரது. "தனக்குரிய இடத்திலிருந்து ஒள்வைன் ஓடவும் உள்ளான்" என்பதையும் "மறைந்துறையும் களவைனைக் கானுதிவ்லூர்" என்பதும் பெருந்திணையாயிற்று.

வெறியாட்டு

கொனு: தேங்கமழ் கோதை செம்ஹல் அளிநின்றந்து
ஆங்கந் நிலைமை யாயறு யாமை
வேங்கையஞ் சிலங்பற்கு வெறியாட்டன்று.

இ-ள்: மணநாறு மாலையடையாளை, தலைவனது அருளைக் கருதி அவ்விடத்து அந்திலைமையைத் தாயற்யாதபடி வேங்கை மரத்தாற் பொலிந்த மாலையையடைய முருகற்கு வெறிக்கூத்து ஆடியது எ - று.

வ-று: வெய்ய நெடிதுயிரா வெற்பன் அளிநின்றயா
லை நனிநிங்க ஆடினுள் - மையல்
அயன்மைளைப் பெண்டிரோ டன்னைசொல் அஞ்சி
வியன்மைனையுள் ஆடும் வெறி

ஆற்றுமையாலே வெவ்விதாக நெடுழுச்செறிந்து தலைவன் தனக்குத் தன்னை செய்தலை நினைந்து அயல் மகனிருடனே தன் தாயினது சொல்லுக்கும் அஞ்சி அமைதல் வெறியாட்டுத் தலைவி இயல்பாம். வியன் மா யுள் தலைவன் வருவானே வாரானே என்னும் பகுப்பட்ட உணர்வ நீங்கும்படி ஆடுதற்குரிய வெறிக் கூத்தை ஆடா நின்றுள்ளன் பது அத்தலைவி இயல்பு மிகுதியாம்.

கொனுவில் “செம்மல் அளிநினைந்து” என்றது தலைவன், பிரிவிலா இனைவனுய்த் தன்னிடத்து அமைற்கிறுந்தது புலப்படுத்தியதால் ஐந்தினையாயிற்று. தாய்க்குரிய செயலைத் தாய் செய்யாது தலைவி தாய்க்கு மறையாய் வெறியாட்டுஞ் செயலைப் புரிதல் அக்ளைந்தினைக்கு ஏலாமையின் பெருந்தினையாயிற்று. மலைத்தெய்வமாம் சிலம்பன் மலை நிலத்துக்குரிய முருகக் கடவுள். இத்தெய்வம் வீற்றிருக்கும் மலைப் பகுதி வேங்கை மரத்தால் அழகுபெற்று விளங்குவதால் அதனை வேங்கையஞ் சிலம்பற்கு” என்றார் புலவர். தலைமக்களுக்குரிய பெயர் அங்கு தலைப்பட்ட தெய்வத்திற்கும் இட்டு வழுத்தும் பண்பாடு ஈணு உள் எற்பாலதொன்றும். வெறி-வெறிக்கூத்து. இத்துறை குறிஞ்சி சார்ந்த குறிஞ்சி நிலச் செய்தியாம்.

பாண்வரவுரைத்தல்

கொரு: மாணிமைக்கு வயலூரான் பாண்வரவு பாங்கி மொழிந்தனரு.

இ-ன்: மாண்ட ஆபரணத்தினை உடையவனுக்கு வயலூரன்றன் பாணன் வரவைத் தோழி சொல்லியது எ-று

வ-று: அஞ்சொறு பெரும்பணைத்தோள் ஆயிஸமூயாய் தா நொடியும் வஞ்சந் தெரியா மருள்மாலை - எஞ்சேரிப் பண்ணியல் யாழோடு பாணனூர் வந்தாரால் எண்ணிய தென்கொலோ ஈங்கு.

பாண் - பாணன், தலைவனுடையவரவினைத் தலைவிக்குத்தோழி மொழிந்தது பாண்வரவு உரைத்தலாம். மாணிமை - அன்மொழித் தொகை. இஃது அஞ்சொல், பெரும்பணைத் தோள் ஆயிமை என்று செய்யுளில் விரிக்கப்பட்டுள்ளது. அஞ்சொல்லால் — அகவழகாம் மனமும். பெரும்பணைத் தோளாற் புறவழகாம் உடலழகும், ஆயிமை யாய் - புறப்புறவழகாம் உடலனி அழகும் பெற்றும். காபயம் மிக்கு மயக்கம் செய்தலின் அச்செயல் மிகுந்த சிறுபொழுதாம் மாலை “மருள் மாலை” என்பட்டது. ‘த’ நொடியும் பொய்தான் சொல்லும் ஆராய மாட்டாத பண்ணியல் யாழோடு பாணனூர்’ என்பது பாணனது இயல்பு மிகுந்தவரும். இதனால் இசையில் பண்பட்டது போலத் தமது குடும்பமும் இசைவாழ்வுக்குப் பண்படவேண்டும் என்பதில் விரும்பாத வனுய் அவன் பண்படாதவன் என்பதும் பெற்றும். பாணனூர் என்பதிலுள் “ஆர்” விகுதி இகழ்ச்சி பற்றிவந்து. மருள் மாலையில் வந்த தால் செவ்வியறியாதவன் என்ற இழிவு அவனில் ஏற்றப்பட்டது. ‘சங்கு எண்ணியது என்கொலோ’ என்பது வரவின் உள்நோக்கம் அது தலைவன் வரவைச் சுட்டி நின்றது. பிரிவிலா இனைக் குடும்பப் பெற்றியிற் பாங்கி, பாணன் என்பவர்கள் வாயிலாகக் குடும்பத்தோற்ற அமைப்பு

இதனாற் தெரியவருகின்றது, “வயலூரான்” என்பதால் மூல்லை சார்ந்த மருதநிலச் செய்தியாக இத்துறையை எண்ணலாம். பாணன் வாயிலாக வந்ததால் ஐந்தினையாயிற்று. பாங்கி மொழிந்ததால் பெருந்தினையாயிற்று தென்க.

பரத்தை கூறுவு

கொரு: தேங்கமற் சிலம்பன் காரெமக்க கெளிகெனாப் பாங்கவர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தனரு.

இ - ன்: மணங்கமழும் மாலையையுடைய கலைவன் மாலை எமக்குப் பெறுதற்கு எளிதென்று சொல்லி பிப் பாங்காயினூர் கேட்பப் பரத்தை மொழிந்தது எ-று.

வ - று: பலவுறைத்துக் கூத்தாடிப் பல்வய லூரான் நிலவரைக்கும் பூணவர் சேரிச் - செலவுரைத்து வெங்கட் களியால் விறவி விழக்கொள்ளல் எங்கட் கவன்தார் எளிது.

பாங்காயினூர் கேட்பப் பரத்தை தலைவனது மாலை பெறுதல் எங்கட் கெளிதென்று கூறியது பரத்தை கூறல் என்னுந் துறையாம். “விறவியே! ஊரன் செலவுரைத்து விழாக் கொள்ளல் அவன்தார் எமக்கு எளிது” எனக் கூட்டுக. அஃதாவது, விறவி! தலைவிக்குத் தலைவன் பரத்தமை கூறித் தலைவி அளித்த பொருளால் விழாக் கொண்டாடினாலும் தலைவன் எம்பால் வராமல் நின்னால் முடியாது! எனக் கடிந்து கூறுகின்றன கொனுவில் “பாங்கவர்” என்பது சிறப்பாக விறவியைக் குறித்தது பழந்தமிழகத்தில் குடும்பத் தோற்ற வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட வாயில்களிற் பரத்தையர் போல் பாங்காய் உள்ளவர்களில் விறவியும் ஒருத்தியாவள். இவ்விறவி தலைவனின் பரத்தமையைத் தடுத்து செம்மை ஆகவின் பரத்தை விறவியைக் கடிதலே என்கு “கூறல்” என்பவன் ஆகவின் பரத்தை விறவியைக் கடிதலே என்கு “கூறல்” என்பதாம், இதனையே ‘பலவுரைத்துக் கூத்தாடி பல்வயலூரான், நிலவுரைக்கும் பூணவர் சேரிச் செலவுரைத்து வெங்கட்களியால் விழாக் கொள்ளல்’ என்ற செய்யுள் வரிகள் எடுத்துக் காட்டுவனவாம். “எங்கட்டு அவன்தார் எளிது” என்றது பரத்தையின் இனைவிழைச் சின் இயல் புமிகுதி புலப்படுத்தியவாரும் ஒருவன் ஒருத்தி வாழ்வுக்கு விறவி பொருள் நிமித்தம் சார்பாகவும், பரத்தை இன்ப நிமித்தம் சார்புற்று இருத்தலும் ஈங்கு காண்க. விறவி கொள்ளும் விழா வெங்கட்களியால் ஆடுதல் என்க. ‘பல்வயலூரான்’ என்றதால் மிகுந்த நிலவனச் செல் வம் படைத்தவன் என்பது பெற்றும். கொனுவில் தலைவன் சிலம்பன் என்றும் செய்யுளில் பல்வயலூரான் என்றும் வருதலால் இத்துறையை குறிஞ்சியுள் மருதம் யங்கியவாரும். இது தினைமயக்கமென்க,

விறலிகேட்பத் தோழி கூறல்.

கொனு: பேணிய பிறர்முயக் காரமு தவநிகெனப் பாணன் விறலிக்குப் பாங்கி மொழிந்தனரு.

இ - ஸ் விரும்பிய பரத்தையருடைய புல்லுத்தைப் பெறுதல் அரிய அமிழ்தத்தோடொக்கும் தலைவற்கெனச் சொல்லிப் பாணனுடைய பாணிச்சிக்குத் தோழி சொல்லியது

எ - று.

வ - று: அரும்பிற்குங் உண்டோ அலரது நாற்றும் பெருந்தோள் விறலி பிணங்கல் - சரும்போடு அதிரும் புன்னூறு காரமிருதம் அன்றே முதிரும் மூலையார் முயக்கு.

தலைவனுக்குப் பரத்தையர் முயக்கம் அமிழ்தத்தோடு ஒக்கும் எனத் தோழி விறலிக்குக் கூறியது இத்துறைப் பொருள். விறலி! நீ பிணங்கற்க! புன்னூற்கு முதிரும் மூலையார் முயக்கு அமிழ்தத் தோடு ஒக்கும் என இயக்க. ‘‘விறலி என்பது பாணன் (மணைவியாகிய) விறலியைக் குறித்தது தோழி என்பது தலைவியின் பக்கவில் என்று மூள்ள பாங்கியைக் குறித்தது. ‘‘ஆரமிருதம் அன்றே முதிரும் மூலை முயக்கு’’ என்பது தோழி கூறிய உலர்யாம். ‘‘அரும்பிற்கு உண்டோ அலரது நாற்றும்’’ என்றது. தலைவன் இளமையுடைய தலைவியின்பாற் பெறும் இன்பத்திலும் பார்க்க, முதிர்ந்த பரத்தையர் பாற்பெறும் இன்பத்தையே பெரிதும் விரும்பும் இயல்புடையன் என்னும் குறிப்பாம் பொருளுடைய தெங்க. ‘‘பெருந்தோள் விறலி’’ என்றதால் விறலி ஒருமைப் பெறுப்பும் பெறுமைப் பாடுடையாள் என்பது ம் பெற்றும். சரும்போடு அதிரும் புன்னூறு ஏற்கும் பரத்தையர் நடுக்கத்தோடு தலைவியுடன் மகிழ்வுறும் மகிழ்நன் என்பது பெற்றும். தலைவி கேட்க வேண்டியதை விறலி கேட்டலும் தோழி இயையிலாத வார்த்தை அதற்குக் கூறலும் காண்க.

விறலி தோழிக்கு விளம்பல்

கொனு: ஆங்கள் மூப்பவர்க் கருங்களி தருமெனப் பாங்கி கேட்ப விறலி பகர்ந்தனரு.

இ-ஸ்: அவ்விடத்துத் தலைவன் மூப்புப் பரத்தையர்க்குப் பெறுதற் கரிய மகிழ்ச்சியைத் தருமெனச் சொல்லி இற்பரத்தை தோழிகேட்பப் பாணிச்சி சொல்லியது.

வ-று: உளைத்தவர் கூறும் உரையெல்லா நிற்க மூலைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம் - விளைத்த பழங்கள் அனைத்தாய்ப் படுகன் செய்யும் முழங்கும் புன்னூரன் மூப்பு.

தலைவனது முதுமை பரத்தையர்க்குப் பெரிதும் மகிழ்ச்சியைத் தரும் என்று விறலி தோழிக்குச் சொல்லியது இத்துறைப்பொருள். பகைமையாற் பல கூறுவார் கூறுக. புன்னூரன் மூப்பு முறுவலார்க் குப் படுகளி செய்யும் என இயைக்க. அதாவது தோழி. தலைவன் முதியர் முயக்கத்தை விரும்புவன் என்றாக. இளம் பரத்தை முதுமை இவ்வை விரும்பா நின்றனர் என்பாள். ‘‘முளைத்த முறுவலார்க் கெல்லாம்’’ என்றாள். தோழி ஆங்கு அரும்பிற்குமுன்டோ அவரது நாற்றம் என்றாற்போல விறலியும் ஈங்குப் புதுக்கள்ளினும் பார்க்கப் பழங்கள்ளே களிப்பு மிக்கதாதல் போலவென்று ஏதுமையே இன்பம் மிகத் தரும் என்ற நுட்பம் உணர்ந்தின்பற்றாலதாம். இல்லற வாயில் களாம் விறலி-தோழி என்பவர்கள் தலைவனது இணையை வாழ்வை ஆய்ந்து பிணங்கல் உரை நிகழ்த்துவதால் பெருந்திணையாயிற்று. முன் துறையும் இஃதும் இளமை தீர்திறமாகும்.

பரத்தை வாயில் பாங்கி கண்டுரைத்தல்

கொனு: உம்மில் அரிவை உரைமொழி ஒழிய எம்மில் வலவனும் தேரும் வருமெனப் பரத்தை வாயிற்குப் பாங்கி பகர்ந்தனரு

இ-ஸ்: உங்கள் வீட்டிடத்து மடவாள் சொன்ன வார்த்தை நீங்க எங்கள் அகத்திடத்துப் பாகனும் தேரும் வருமெனச் சொல்லி இற்பரத்தை தோழிக்குச் சேரிப்பரத்தை தோழி சொல்லியது

வ-று: மாணவங் கொள்ளும் மகிழ்நன் தனக்குமேற பேணலங் பெண்ணை ஒழிகெள்ளார் - காணக் கலவை மயிலன்ன காரிகையார் சேரி வலவன் நெடுந்தேர் வரும்.

சேரிப்பரத்தையின் தோழி, ‘‘உன் தலைவி சொல் வீணாகும்படி தலைவன் எம் இல்லிற்கு வருவான் என்று இற்பரத்தையாகிய காமக் கிழத்தியின் தோழிக்குச் சொல்லியது. பரத்தை வாயில் பாங்கி கண்டு கிழத்தையின் தோழிக்குச் சொல்லியது. பரத்தை வாயில் என்றதில் ‘‘வாயில்’’ உரைத்தல் என்னும் துறையாம். பரத்தை வாயில் என்றதில் ‘‘வாயில்’’ என்பது அவளது தோழியைக் குறித்தது. ‘‘மாணவங் கொள்ளும் மகிழ்நன் தனக்கு மேற்பேணலம் பெண்ணை ஒழிக்’’ என்றது இற்பரத்தை கூற்றும். இதைக் கொள்வில் ‘‘உம்மில் அரிவை உரைமொழி ஒழிக்’’ என்றும். இக்கூற்று ஈண்டு அப்பரத்தையின் தோழி கூற எடுக்க கொண்டு உண்ணவேண்டும். ‘‘உம்மில் அரிவை’’ இற்றதையைச் சுட்டும். ‘‘எம்மில்’’ என்றது சேரிப்பரத்தையின் இல்லத்தைச் சுட்டும் ‘‘பாங்கி’’ என்றது சேரிப்பரத்தைத்தோழி. ‘‘பரத்தை வாயில்’’ சுட்டும் ‘‘பாங்கி’’ என்றது சேரிப்பரத்தையின் அழிகை என்றது. இற்பரத்தைத்தோழி தோழியாகும். சேரிப்பரத்தையின் அழிகை

மிகுப்பார் “கலவை மயிலன் காரிகையார்” என்றார். அவ்வழகின் மிடுக்கால் மகிழ்நன் மறுகி வருவான் என்பதைப் பெண்மை ஒழிக் கூட பார் காண... சேரி...வரும்” என்பது காட்டும், வலவன் - தேர்ப் பாகன். அவன் தேர் ஓட்டுவதில் வல்லவனங்களுக்களின் ‘வலவன்’ என்பப்பட்டான். பரத்தையர் தோழியரிடையே தலைவன் ஒழுக்கம் பற்றிப் பூசல் அமைவதால் பெருந்திணையாயிற்று.

பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறவு

கொளு: மற்றவர் சேரியின் மைந்தன் உறைந்தமை இறுதேன் விறலி எடுத்துரத் தன்று.

இ-ன்: பரத்தையர் சேரியிடத்துத் தலைவன் தங்கினபடி இத்தன் மைத்தெனப் பாணிச்சி எடுத்துச் சொல்லியது எ - ரு.

வ-று: தன்தார் அனியவாம் தையலா சேரியுள் வண்டார் வயலூரான் வைகின்மை - உண்டால் அறியேன் அடியுறை ஆயினமூயால் பெறுதேன் திறியேன் பெரிய சிறப்பு.

பாணிச்சி: தலைவிக்குத் தலைவன் பரத்தையர் சேரியிலுறைந்த நிலையைக் கூறியது பிறர்மனைத் துயின்றமை விறலி கூறவு, என்க, இங்கு தலைவிக்கு என்பதை ‘‘பிறர்மனை’’ என்று நூற்பாக் குறிப்பாற் பெற்றும். பிரிவிலா இனைக்குடும்பமாம் ஜந்திணையிற் சேரிப்பரத்தை நேரடியான தொடர்பின்மையின் சேரிமனைப் பிறர்மனை என்பப்பட்டது. சேரிப் பரத்தையருள் பலரைப் புணர்ந்து மகிழ்ந்து வாழ்வதற்குத் தின்மையைக் கூறுவாரும் உள்ளதின் அக்குறுகிய புகழைப் பறித்துக் கூறவின் குற்றிசை என்பப்பட்டதென்க. மனைவியைக் கைவிடுவான் தன்னை முற்றத் துறந்த தெளிந்தானுக்க் கருதிக் கைவிடுதலின் ‘‘தெளிந்தாரிற் கைவிடுதல் தீது’’ என்பப்பட்டது. தலைவன் தலைவியோடு கடைபோக வாழாது தீடையே கைவிட்டது குற்றிசை என்னும் துறையாம். கை விட்ட அவ் இலாள் அகப்புறவழகைக் கரிய பெருந்தடங்கன் - வெள்வளைக் கையாள்’’ என்பது காட்டும்.

பொருளியிலிருந்து சிறக்காத பாண் குடும்பம் அவ்வியலிற் சிறந்த தலைமக்கள் குடும்பத்தைத் துணைக் குடும்பமாகக்கொண்டு பழந்தமிழகம் மினிர்ந்தமை இத்துறை எடுத்துக்காட்டுகிறது. சிறியேன் ஆயினமூயாற் சிறப்புப் பெற்றேன், ஊரன் சேரியுள் வைகின்மை உண்டென்னும் யான் அறியேன்’’ என்ற விறலி கற்றில், யான் தலைவியாலே சிறப்புப்பெற்ற மையின் இதனைச் சொல்கின்றேன் என்று தலைவன் பரத்தமை நுவலுதலும், பின்னரும் தலைவன் இதனை உணரின் தனக்குத் துன்பம்வரும் என்று நொந்து ‘‘யான் அறியேன்’’ என்று மறுத்தலுமான ஊசல் நிலைபெறுதலகான்க. இதனால் பெருந்திணையாயிற்று.

தலைவி விறலி போன்ற வாயில்களிடத்துப் பொருள் கொடுத்துத் தலைவனின் தகைமை தெரிதலும். அவ்வாயில்கள் பொருளுக்கும் அறத்திற்கும் இடையில் நின்று இன்னல் உறவுதுமான செய்திகள் ஐந்திணையின் பெருந்திணையாகும். இதனால் அகத்துள் அடக்காது அகப்புறமாகக் கொண்டார் ஜயனாரிதனார்.

குற்றிசை

கொளு: பொறுப்பு அவை புள்ளிய மசளிஸ்க்கு அற்றால் கொழுங்கா தறங்கண்மா ரின்று

இ-ன்: அழகிய மாலீஸ்மார்பைப் பொறுந்திய அரிவையர்க்கு அற்றறுதிப்பட்டு நடவாது அறத்தைக் கண்மறுத்தது எ-று

வ-று: கரிய பெருந்தடங்கன் வெள்வளைக்கை யாளை மரிய கழி கேண்மை மைந்த - தெரியின் வினிந்தாங்களையினும் விட்டகலார் தஸ்மைத் தெளிந்தாரில் தீர்வது தீது.

குற்றிசை - குறுகிய பூசல். கிழுவனும் கிழுத்தியும் சிறந்தது பாரிற் றல் இறந்ததன் பயனே தொல்: கற்: 15) என்று தொல்காப்பியர் கூற ருக்கினங்கச் சிறந்ததாம் அருள் நிகையை இருவரும் பிரியாதே பயிற் றலை விட்டுப் பிறர் முற்றத் துறந்தார் என்று புகழும் அற்பு புகழையே விரும்பி அறன் என்பப்பட்டதே இல்லாழ்க்கை என்றிடும் இல்லாளைக் கைவிடுவாரும் உளராதவின் அக்குறுகிய புகழைப் பறித்துக் கூறவின் குற்றிசை என்பப்பட்டதென்க. மனைவியைக் கைவிடுவான் தன்னை முற்றத் துறந்த தெளிந்தானுக்க் கருதிக் கைவிடுதலின் ‘‘தெளிந்தாரிற் கைவிடுதல் தீது’’ என்பப்பட்டது. தலைவன் தலைவியோடு கடைபோக வாழாது தீடையே கைவிட்டது குற்றிசை என்னும் துறையாம். கை விட்ட அவ் இலாள் அகப்புறவழகைக் கரிய பெருந்தடங்கன் - வெள்வளைக் கையாள்’’ என்பது காட்டும்.

குறுங்கலி

கொளு: நாற்றுங் கூந்தல் மாளிரை நயப்ப வேறுபடு வேட்கை வீக் கூறின்று

இ-ன்: நறுநாற்றங் கமமும் பெரிய குழலினையுடைய மடவாரை விரும்ப விகற்பித்த காதலைக் கெடச் சொல்லியது. எ-று

வ-று: பண்ணவாம் தீஞ்சொறு பாளத் துவர்ச் செவ்வாய் பெண்ணவார் சேரல்குற் பெய்வளை - கண்ணவாம் நன்னலை பிர்பூப்ப நல்கார் விடுவதோ தொன்னலை உண்டார் தொப்பு

குறும்கலி = குறுங்கலி. குறும் - குறுமை. குறுமை - சிறுமையாம். கண்டு சிறுமையுடைய காமத்தைக் குறித்தது. புலவர் இக் காமத்தை ‘‘வேறுபடு வேட்கை’’ என்பர். கலி-கேடு. இது ‘‘வீய’’ எனச் சுட்டப்பட்டுளது. எனவே ‘‘வேறுபடு வேட்கை விதலே குறுங்கலி’’ என்பது குறுங்கலி என்று கூறுகிறேன்.

கலியாம், பிரிவிலா இனைக்குடும்ப வாழ்க்கையர் துணைக் குடும்பமாய் அன்பின் ஜந்தினையாய் - ஒருவன் ஒருத்தி வாழ்வாய் மலர்ச்சிபெற அறி வறுத்தலே குறுங்கலியின் உட்பொருளாம். “பண்ணவாம் திங்சொற் பவளவாய்” என்றதால் மன நலத்தோடு அமைந்த வாக்குநலமும் பெற்றும். “பெண்ணவாம் பேரல்குற் பெய்வளை” என்றதால் உடல் (காயம்) நலம் பெற்றும். இவ்வாறு மனம், வாக்கு, காயம் என்பவற்றை இன்ப அன்பு இழிப்பா இயல்புடையள் இல்லக்கிழத்தி என்பது இயம்பியவாரூயிற்று. இத்தகு இனியாளை இழிப்பட அறவே விட்டுத் தலைவன் பிரிந்த திறைக் ‘கண்ணவாம் நன்னலம் பீர்பூப்பு’ என்றார். தொன்னலம் உண்டார் என்றது களவுக் காலத்து இளமைச் செழும் இன்பை நுகர்ந்தமையைச் சுட்டியதாம். இதனை, ‘வரிமணை முன் ருறைச் சிற்றில் புணைந்த திருநுதல் ஆயத்தார் தம்முட் புணர்ந்த ஒரு மணம்தான் அறியும்: இருமணம் அறியார் என்று மூல்கூக்கலி 14 - ஆம் செய்யுள் காட்டும்.

குறுங்கலி என்ற இந்தப் பெருந்தினைக்குப் புறநானாறு 143-ம் பாடற் செய்தி நமக்கரணைகிறது. பண்டைத் தமிழகத்துக் குறுங்கலி மன்னர் களில்; “எவ்வியர் குடி, ஆவியர் குடி, அதியர் குடி” யென்ப பல குடி கள் உண்டு. இக்குடிகளில் முறையே வேள்பாரி அசியமான் நெடு மானிஞ்சி பிறந்து விளங்கின்றபோல, வையாவிக் கோப்பெருப்பேகன் ஆவியர்குடியிற் பிறந்து சிறந்தவன். இவன் பெரும் வள்ளலாவன். ஒரு கால மயிலொன்று கார்முகில் வரக்கண்டு களித்துத் துண்டோகையை விரித்தாட, அதுகண்ட மன்னனையைப் பேகன், அதன் ஆடலை வியந்தும் குளிரால் நடுங்குகின்றதென நினைத்தும் தனக்கு உடையும் போர்வை யுமாகிய உயரிய ஆடையை அளித்துப் புலவர் பாடும் புகழால் மேம் பட்டான்.

இத்தகைய அருள் நிரம்பிய வள்ளலாகிய பேகனுக்கு மஜைவி யார் ஒருவர் உண்டு. அவர் பெயர் கண்ணகியென்பது. கண்ணகியா ரோடு கூடிக்குலாவி அன்பு வாழ்வு நடாத்தும் பேகனுக்கு, அவன் நாட்டு நல்லூரின்கண் வாழ்ந்த பரத்தையொருத்திபாற் புறக்கொழுக் கம் உள்தாயிற்று. நாளை டவில் அப்புறத்தொழுக்கம் முறுகிவளரவே அவன் கண்ணகியைக் கை துறந்து ஒழுகலுற்றுன். கண்ணகி யார்க்குக் கலக்கம் பெரிதாயிற்று. இதன் விளைவு தீதா என்றறிந்த பல புலவர்கள் பேகன்பாற் சென்று தகுவன உரைத்துத் தெரு கூலத்துப் பெய்வித்தற்கும் வேண்டாக் காலத்தொழித்தற்கும் பலிதா உய்ப் பேணிய குறவராகிய மாக்கள், புனத்தினை அயிலும் நாடன்றே நின்நாடு. இத்தகுநாட்டையடைய சிற்றூர்மன்னனே! பேகனே! என் ஒக் கல் பசித்தென அவள்வாயிற்றேன்றியபோது அவள் அழுதாள்; அவள் அளிக்கத்தக்காள் யார்சொல், அவள்பால் அருள் பண்ணத்தகும். “நின்

மலையிற் குறவர் கடவுட்பேணி மழை வேண்டியபொருது பெற்றத்தாம் வேண்டும் உணவு உண்ணுவதுபோல இவளும் நின்அருள் அபற்று இன்ப அன்பு நுகர்வாளாக என்பதான் கபிலர் பிரான் புலமை போற்றத் தக்க தொன்றும்.

பேகனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகியை அவனேனுகூட்கூடலுறவார் அருள் பண்ண வேண்டுமென்று இரந்து கூறிவையையின் இஃது குறுங்கலிக்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டனரே. நிற்க:

‘இன்பத்தை வொறுத்தல் துன்பத்துப் புலம்பஸ் ஏதிர்பெய்து பரிதல் ஏதம் ஆய்தல் பசிப்பட நிற்றல் பச்சை பாய்தல் உண்டியிற் குறைதல் உடம்புநனி சுருங்கல் கண்துயில் மறுத்தல் கணவொடு மயங்கல் பொய்யாக் கோடல் மெய்யே என்றல் ஜயஞ் செய்தல் அவர்தமர் உவத்தல் அறன் அழித்துரைத்தல் ஆங்குநெஞ் சழிதல் எம்மெய் யாயினும் ஒப்புமை கோடல் ஒப்புவழி உவத்தல் உறுபெயர் கேட்டல் நலத்தக நாடின் கலக்கமும் அதுவே’

தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியல் 22-ல் இவ்உண்மையைப் பெருந்தினைப் பாடலதாற் தேர்க. நூற்பா மூலம் பெருந்தினைக்குரிய பொருள்மை விளக்கம் தேர்க.

பெருந்தினைப் பாட்டு முப்பத்தேழும் முடிந்தன.
பெருந்தினைப் படலம் முற்றிற்று.

வெள்ளிப் பெருந்தலை
(ஓழிபு)

வென்றிப் பெருந்திணை. (ஓழிபு)

தமிழரின் ஆதிகாலத்தைச் சங்கச் சான்றேர்கள், “கற்றேண்டும் மன்தோன்றுக் காலம்” என்பர் உலகில் ஆதிமுதல் மனிதர் ‘தமிழன்’ என்பது அச் சான்றேர் உள்ளாமாகும். சுச் சான்றேர் கருத்தை ஒன்றைய மேல்நாட்டுச் சான்றேர்களும் ஒம்பியுள்ளார்கள். மன்தோன்றுக் காலக் கற்பரப்பான கல்நிலம் திண்ணென்று இருந்தது. அத்திண்ணனிய நிலமக்களாற் செய்யப்படும் திண்மைச் செயல்களுக்கும் தூடப் பொருளாய் அமைந்திருத்தவில் அந்திலம் ‘திண்’ நிலமாயிற்று. ‘உறுவரை, வலிவரை, கருவரை, மார்பன், தோளன் என்று புலவர்கள் அந்தில வழி மக்களைக் கூறியதில் இருந்து, அத்தமிழரும் திண்ணனியர் என்பதில் ஜயமின்றும். இந்தக் கல்நிலத் திண்மையர் ஒழுகிய ஒழுக்கங்களுக்கும் திண்மைத் திறனும்த் திகழ்ந்தபடியால் அவ்வொழுக்கமும் திண்ணென்ற இயலாற் “திண் – திணை” என ப்பட்ட தென்க. திண்மைப் புனர்ச்சியரான திண்மையர் குறுகிய தோற்றும் உடையவராதவின் “குறவர்” என்றும். கற்பரப்பான குறுமகைகள் மேல் நிலத்து வாழ்ந்தவர் ஆதவின் “குன்றவர்” என்றும், திணைப் பெயராம் நிலப் பெயர் பெற்றதென்க. இவர்கள் காலப்போக்கில் மலையின் மேற்பரப்புகளில் கற்கருவிகளைக் கொண்டு அப்பகுதிகளில் அமைந்த விலங்குகளையும் பிறவற்றையும் அழித்து வென்றித்திண்மையர்களாய் நின்றபோது அவர்கள் “வெற்பர்” எனப்பட்டனர். இந்த வெற்பராம் திண்மையர் கற்கருவியல்லாத சிறு அம்புக் கருவிகளை ஆக்கி அவைகள் மூலமாகவும் தம வென்றி வாழ்வை வலுப்படுத்தி நின்றதால் அவர்கள் சிலம்பர் என்றும் மறுபெயர் பெற்றனர். இவ்வாறு வெற்பர் என்ற திரண்ட திணைக்குத் தலைவன் “வெற்பன்” என்றும் சிலம்பன் என்றும் திரண்ட மக்கள் குழுவுக்குத் தலைவனுக்கியவன் ‘சிலம்பனே’ என்றும் கற்பரப்பில் நிலைத்து தலைவனுடையத் தோன்றினான். இக்காலத்தில், தோன்றிய கல்நிலத்தோடு மன்னும் மயங்கிய நிலவுகம் காலப்போக்கில் இனிதாக அமைந்துவிட்டது. இவர்களின் அந்தக் காலத்தை நிலமுதற் பொருட்காலம்” எனலாம். இக்காலம் முதற்பொருட் காலத்தின் முற்பகுதியாகும். இக்காலத் திண்மையர் தாய், தந்தை. உடன்பிறந்தார் என்ற உறவுமுறை விளக்கம் அற்றவராய்த் திண்மைப் பண்டு முறையிலேயே பொருளியலையும் இன்பியலையும் இயற்றித் திண்மைத் திணையராய் நிலவாழ்வைத் துய்த் துநின்றனர்.

காலப்போக்கில் மண்தோன்றுக் கல்நிலம் மண்தோன்றிய மலை மாநிலமாக - பொருப்புநிலமாக மலர்ந்தது. மலரவே முற்கூறுய வெற்பர், சிலம்பர் ஆகிய மலையிதர் மெல்லமெல்ல அசைந்து மலையை

குறிஞ்சியின் பின்னிலப்பகுதி வெப்பநிலமாம். இந்திலமே பாலை எனப்படும் குறிஞ்சிப்பாலை தட்டபழடையது. மலையின் முன்பக்கநிலத்து முற்பகுதி “காடு” என்றும், பிறபகுதி ‘கானம்’ என்றும், மலையின் பிறபக்க நிலத்து முற்பகுதி ‘கானல் என்றும் நிலமுதற்பொருட் பெயர் பெற்றதென்க. உலக நிலத்திலையில் மலை முற்பட்டு நின்றுளும் உலக ஒழுக்கநிலையில் அம்மலையைச் சூழ்ந்த காடுகளே முற்பட்டுச் சிறந்தன. இவ்வாறு உலக நிலத்திலை, உலக ஒழுக்கநிலை ஆகிய இருநிலைகளும் தம் முன் மயங்கிய சீரினையே நாம் நிலம் ஒட்டிய “பெருந்தினை” என்றும் இதனையே தொல்காப்பியர் “காடுறையுலகம்” என்றார். காடு-தொகுதி

உறை-உறைதல் “தொகுதியாக உறைதல்” என்பது காடுறை என்ற சொல்லின் சொற்பொருளாம். எனவே வெற்பார், சிலம்பர் என்ற மலை மனிதராம். திண்மையர் மலை சார்ந்த நிலப்பகுதிக்கு வந்து தொகுதி யாகச் செறிந்து உறைதலை மேற்கொண்டதால் அந்தல்விடப்பகுதி காடுறையுலகம் எனப்பட்டதென்க. இந்தக் காடுறையுலகமே நானிலத் தில் முற்பட்ட முதலெல்லை நிலமாகத் தொல்காப்பியரால் தேர்வுற்ற தும் நேரிதே.

உலக நிலதிலையிற் காடும் கானமுமாகப் பகுபடக் கூடியதாக நின்ற காடுறையுலகம் உலக நிலத்தினையில் ‘மாயோன் மேய காடுறை உலகமாக மறுமலர்ச்சி பெறும்போது, “மலையும் மைவரையுலகு” மாக சிறந்தது. அப்போது மலைக்காடு மூல்லைக்காடாக உள்ளது சிறத்தல் என்ற நீர்மையில் மேலும் விரிவுபட்டது. காடுறையாம் பெருந்தினையில் இருந்து பகுதிபகுதியாகப் பக்கம்பக்கம் நோக்கிப் பிரிந்து இருந்தல் மேற்கொள்வது புலவோர் “கைகோள்” என்பர். கை கோள ரான் சிறுதினையரையே நாம் தனிக் கைக்கிளைத் தினையர் என்றேயும். காட்டிடத்து வேடர் வேட்டுவராயும், காடு சார்ந்த நிலத்து வேட்டுவர் ஆயராயும் மூல்லைத் திறத்தால் மிகுந்தனர். ஐயனுரிதனுர் இந்தப் பெருந்தினை வளர்ச்சியின் மிகு பண்பை உலகியல் வரலாற்று நோக்கில் உண்ணியே “வென்றிப் பெருந்தினை” என்று வகுத்துள்ளவர்.

மூல்லை நிலக் கைக்கிளைமக்கள் காலப்போக்கில் பயிர் விளைப்பதில் முனைந்தனர். அவ்வேலையில் விலங்குகளை அழிப்பதிலும் பார்க்க அவற்றைக் காத்தலிலேயே தமக்கு நயம் உண்டு என்பதையும் உணர்ந்தனர். விலங்குக் காப்பில் அம்மா என்று கத்தும் விலங்கே அவர்களுக்குக் கைவந்த விலங்காயது. அல்லிலங்கின் சத்துவக்குணமே அதற்குக் காரணமென்க. மஸ்நில் வாழ்விற் கண்ட கோர விலங்குகளை வைத்து நோக்கும்போது “மா” என்று கத்திய விலங்கு வியப்புக்குரிய சாந்த செலு வைதைத் தெளிந்ததால் அதற்கு “ஆ” என்று வியப்பு ஓலிக்குறிப்புச் சொல்லையே பெயராக வைத்தனர். கைகோள் மாந்தரால் வளர்க்கப்பட்ட விலங்கு “மா” (ஆ) வாதவின் அதன் ஓலிப்பெயர் விலங்கினத்திற்கெல்லாம் பொதுப் பெயராயத் தமிழ் நிலத்தில் வலுப் படுவதாயிற்று. “ஆ” என்பதும் ‘ந’ ஈறுபெற்ற ஆன் ஆயிற்று. ஆவிடத்தும் ஆனின் இனமான ஆடு, மான் முதலியனவிடத்தும் ஆக்கவியல் ஊக்கத்தாலாய உயிர்ப்பொருட் தன்மை உணர்ந்து அவைகளோடு கொண்டாடி மாந்தர் விலங்கன்பு- உயிரன்பு கொண்டனர். இந்த விலங்கன்புப் பெற்றியில் பழந்தமிழர் வென்றி உற்றைதேயே ஜய ஞாரிதனுர் வென்றிப்பெருந்தினை என்று கூறி விளக்கவிரும்பினார். இந்த வென்றிப்பெருந்தினையை நாம் சேயோன் மேய மைவரையுலகம் என்பதின் செய்தி விளக்கமாக நேரலாம். சேயோன் என்ற சொல்லில்

“சே” என்னும் பகுதி சேதா என்ற ஆவினங்களையும் குறிக்கும். இந்த ஆவினங்களை உடைமைப் பொருளாகக் கொண்டு நின்ற நிலவு லகத்திற்குப் பொதுப் பெருந்தலைவனும் நின்றவனே “சேயோன்” எனப் பட்டான் இந்திலையே சிறுதினைக் கைக்கிளைஞர் பிரிபட்டுச் சிறு குலங்களாக ஒந்திலமக்களாகப் பண்பாடு பெற்றனர்.

நிலவெல்லை விரிந்து மாறுகின்றபோது அந்திலத்தில் நின்ற மாந்தனின் அறும் கொள்கையும் மாறும் என்பதைத் தொல்காப்பியர் நிலமுதற் பொருள் நூற்பாவிற் தெளிவாகக் கூறியுள்ளார். அதில் “காடுறை” என்பது செயல் பிறவாநிலை. “மைவரை” என்பது சௌல் அசைவு பெறும்நிலை. இதுவே இயல்பில் மிகுந்து “தீம்புனல்” ஆகி மீள வும் மிகுந்து அயல்ளம் பெறும்நிலையிற் “பெருமணல்” உலகாய் கடலும் கடல் சார்ந்த முழு நில உலக இயக்க வடிவமாயிற்று. இவ்வாறு நிலமன் விரிவச்செயல்கள் வணைந்து வணைந்து குழல் உருவுற்று முற்றிற நென்க. இதனை இன்னெனுரு வகையாகக் கூறின் காடுறையுலகம் புறத் திற் புறம் என்றும், மைவரையுலகம் புறத்தில் அகம் என்றும்; திருப்புனல் உலகம் அகத்தில் புறம் என்றும், பெருமணல் உலகம் அகத்தில் அகம் என்றும் சுட்டிக் காட்டலாம். இதில் அகத்தில் அகமாகிய நெய்தல் நிலையான பெருமணல் உலகமே “உயிர் வாழ்வுக்கு உற்பத்தியான துவக்க நிலம் என்பர் விஞ்ஞானியர். இத்தத்துவ நிலமான நெய்தல் நிலத்தைப் பொருந்தியுள்ள மலையின் மேற்பரப்பை நோக்கி அந்திலத்தில் ஆக்கமான ஆருயிர்கள் வளர்ச்சியுற்று நிலைத்து வாழத் தொடங்கின அதிற் கற்கருவிகளை எடுத்துக்கொண்டு எழுந்த மாக்கள் என்ற மனித இனத்தவர் தொகுதியாக மற்றைய உயிர்வர்க்கங்களைத் தாக்கி வெற்பராகினர். நெய்தல் நிலவழியாம் அகத்தில் அ க மா ன கடல்சார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்திற் தோன்றிய உயிர்கள் புறத்திற் புறமான அவர்கள் மலைநிலக் காட்டில் - காடுறையுலகில் பெருந்தினைப் பட்ட மூலையுட்டிகளாய் வாழும் உயிரினங்களாக நீலைபெற்றன.

இரு எல்லை நிலத்து நின்ற மக்கள் ஏனைய நிலங்களுக்குக் காலப்போக்கில் சென்றுவரத் தொடங்கினார்கள். சென்றுவருதலோடு சென்ற நிலத்தில் மலிந்து சிறந்து கிடைப்பனவும் தம் நிலத்திற் கிடைத்தற்கரியன வுமான பொருள்களை வாங்கிவரவும் தலைப்பட்டனர். இதனைத் தொல்காப்பியர் கருப்பொருள் மயக்கம் என்ற முறையில்,

‘எந்தில் மருங்கிற பூவும் புள் ஞும் அந்திலம் பொழுதொடு வாரா எாயினும் வந்த நிலத்தின் பயத்த வானும்’ - தொல்; அகத்; 19

என்று கூறியுள்ளார்; இன்னும்

‘தேன்நெய் யொடுகிழுங்கு மாறியோர்
மீன் நெய்யொடு நறவு மறுகவும்
தீங்கரும்போடு அவஸ் வகுத்தோர்
மான் குறையொடு மது மறுகவும்
குறிச்சி பரதவர் பாட நெய்தல்
நறுக்குப் பண்ணி குதவர் குட
கானவர் மருதம் பாட, அகவர்
நீல் நிற மூல்லைப் பல்தினை நுவல்
கானக் கோழி கதிர் குத்த
மனைக் கோழி தினைக் கவர்;
வரை மந்தி கழி மூழ்க
கழிநாரை வரை இறுப்ப
தன் வைப்பின் நல்நாடு குழ்கி’ (பொருந்: 215-25)

என்று பொருநர் ஆற்றுப்படை நிலமயக்கமாம் நிலப்பொருள்மயக்கம் என்பவைகளை இந்தக் கருப்பொருளைக் காமுறுதலால் அத்தமிழ் மக்களிடையே வாணிகவுணர்வும் ஒருமைப்பாடும் மெல்லமெல்ல உருப்பெற்றன. இந்த வாணிகவுணர்வால் அந்தந்த நிலமக்கள் ஆங்காங்கு கிடைக்கும் பொருள்களை எல்லாம் பிற நிலத்தவர்கள் வந்து எளிதாக வாங்கிச்செல்வதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பு வாய்ந்த இடங்களிற் கொண்டு வந்து குவிக்கத் தொடங்கினர். இவ்வாறு கருப்பொருள் கூடலாம் நாளங்காடி நயத்தகுமுறையிற் கண்டுவரும்போது அதில் வலுப்பட்டு நின்றதே வென்றிப் பெருந்தினையில் இதுவும் ஒன்றாக ஜிதனுலையே ஜியனரிதனாரும் இத்தினையில் ‘‘வாணிக வென்றி’’யை முதற்கண் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். ஆனால் இவ்வென்றிக்கு அடிப்படையான பண்டமாற்று முறையின் பண்பை எடுத்துச் சொல்வார், கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல் என்ற துறையை இதற்கு அடுத்ததாய் இயம்பியுள்ளார் என்க. இதனால் ஜியனரிதனார் கொண்ட வென்றிப் பெருந்தினையோ தினை மயக்கக் காலச் செய்தியையே பெரிதுஞ்சுட்டுவ தென்பது புளுகின்றது. பண்டு தனித்தனிக் கிளைக்குலக் குடிகளாய்ப் பிறரோடு தொடர்பற்றிருந்த பழந்தமிழ் மக்கள் நாளாடைவில் தம்மையும் தம் உடைமைகளையுங் காக்கவல்ல காலன் போன்ற வல்லோர் ஆட்சியையும் அவர்கள் காமுற்றனர். இம்முறையில் தம்முள்ளே தக் காள் ஒருவளைத் தேர்ந்து தலைவளைக்கும் முகமாசவே ‘‘மல்வென்றி’’யை வைத்து, அதில் வென்றேனையே வல்லோர் ஆட்சிக்கு உட்டடுத்தினர். இஃது ஒவ்வொரு தனிக் கைக்கிளைத்தினைப் பண்பினரிடத்திலும் நடைபெற்று வல்லோரைப் பெருமைக்குரிய தினையராகக் கண்டனர். ‘மல்வென்றி’ மூல்லைத் திறன்பெற்ற பெருந்தினை நிலத்தவரின் பலத்தின் ஆட்சிக்குரிய குறிச்செயல் என்னாம். இவ்வாறு பொருநும், பொரு

ளாக்கமுமான முறையிலேயே ஆட்சி நிலையைப் பழந்தமிழர் தேர்ந்துறைதையே ‘‘வாணிக வென்றி’’யும் அதையடுத்த ‘‘மல்வென்றி’’யும் நமக்கடுத்துக் காட்டுகின்றன. தாம் வாழந்த பெருந்தினை நிலங்களுக்கு ஏற்றவாறு, தம்வாழ்க்கை முறையை மாற்றிச்கொள்வதை விடுத்து, தம் வாழ்விற்கேற்ப அந்திலங்களை மாற்றிச்கொள்ள முனை ந் தனர். அதில் வென்றியும் கண்டனர். இத்தையே ‘‘உழவன்வென்றி’’ என்ற துறை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இது ‘‘முயற்சிப் பொருளாக்கமுன றயை’’ எடுத்துக்காட்டுகிறது. ‘‘எவ்வழி நல்’’ ர் ஆடவர், அவ்வழி ருல்லை வாழிய நிலனே’’ புறம்: 187) என்று திருந்திய நாசரிக வாழ்வின் வாயில் இத்துறையால் வெளி படுகின்ற தென்க. எவ்வாறு பொருளியல் வாழ்வுமுறையிற் பலத்தின் ஆட்சியைக் கைக்கொண்டனரோ அவ்வாறே ஓயியல் வாழ்வு முறையிலும் பலத்தின் ஆட்சியை மேற்கொண்டதை ‘‘ஏறுகொள்வென்றி’’ என்ற துறை எடுத்துக் காட்டுகின்றதென்ஸாம். வென்றிப் பெருந்தினையில் ‘‘வென்றி’’ என்றது மூல்லைத்திறநில் மருதஞ்சாந்தக மூல்லையர் வாழ்ந்த வளப்பத்தைச் சுட்டியுள்ளதென்க. அவ்வகையிற் பெருந்தினையாம் குறிஞ்சி நிலத்திற் தனிக்கைக் கிளைத்தினைப் பண்பைத் தழுவிய மக்கள் ஐந் நிலத் தவராகப் பாடுற்று மூல்லைப் பண்பாட்டை மேற்கொண்டபோது அதன் திட்டக் குறிச்கோளாக அமைந்தவொன்றே ‘‘ஏறுகொள்வென்றி’’ என்க. பொருளியல் இயல்புக்கு ஆவினத்தை இயைந்த எல்லையாக்கியதுபோல இன்பியல் இயல்புக்கும் அவ் ஆவினத்தையே எல்லையாக்கினர் என்க. இந்த ஏறுகொள்ளவில் எவன் வென்றி பெருகிறானே அவனையே இன்பியல் வல்லோனாய் ஏற்று அவனையே கனவு புரியவும், கற்புக்கொள்ள எவும் சமுதாயம் இசைவு அளித்ததென்க. பலத்தின் ஆளுமையில் அனவுகடந்த பற்றால் அப்புந்தமிழர் பலத்தின் பண்பைக் கோழி, தகர், யானை முதலானவற்றிலும் பதித்து முரண் இயல்பிற் பழக்கி அவைகளின் மூலம் கைக்காட்சியைச் சமுதாயம் கண்டு களிக்கச்செய்தனர் எனலாம். இவற்றின் விளைவே கோழிவென்றி, தகர்வென்றி யானை வென்றி முதலாயன் என்க. இம்முன்றையும் வேட்டுவரான இடையர் திறத்தனவென்க. பூழவென்றி, சிவல்வென்றி என்பன மூல்லை நிலத்துப் பொதுவரின் ஆண்பாலார் திறத்தன. கிளிவென்றி பூழவென்றி அவர்களின் பெண்பாலார் திறத்தன. இடையர் போன்ற புள்வென்றி அவர்களின் பெண்பாலார் திறத்தன. இடையர் பொருள் நோக்கிலும் பொதுவர் இன்பியல் நோக்கிலும் பலத்தின் ஆட்சிப் படையான கலைத்துறையை இயக்கி வென்றிகளை விளக்கி விளையாம்.

பெருந்தினை நிலத்தார்க்கு ஏற்பட்ட கருப்பொருட் கவர்ச்சியால் வாணிகவுணர்வு வரைவே அவற்றிற்குரிய ஊர்திகளும், அவை வழங்குவதற்கேற்ற வழி முறைகளும் வகுக்கப்பட்டன. இந்த வரலாற்றுப் பின் நெண்டையே குதிரைவென்றி தேர்வென்றி என்பன குறிக்கின்றன. பெருந்தினையே குதிரைவென்றி தேர்வென்றி என்பன குறிக்கின்றன.

தினை நிலத்தாரின் வென்றிவாழ்வுக்கு ஊர்நிலையிற் குதிரையும் ஊர்கடந்த நிலநிலையிற் தேரும் சிற்ற ஊர்திகளாக விளங்கினமையில் அவற்றின் பயிற்சி வளம் நோக்கி வென்றி அமைத்தல் வேண்டிய தொன்றூயிற்று. தேரு, யானையும், குதிரையும், பிதுவும்; ஊர்ந்தனர் இயங்கலும் உரியர் என்ப (தொல்.பொருள்: 18 ஆடுமாடுகளை மேய்க்கும் ஆயர்கள் மரநிலைல் ஒருங்குக்கூடிப் புல்லாங்குழல் ஆம்பற்குழல் முதலிய வற்றை இசைத்துமகிழ்வர். நன்பகலில் தம் கணவாக்கு உணவுகொண்டு செல்லும் ஆய்ச்சியர் ஆடவர் இசைக்கேற்ப நடனம் ஆடுவர். இவ்வாறு முல்லைநிலையில் ஐந்நிலத்தில் இசைக்கலையும் கூத்தாம் நடனக்கலையும் ஒருக்கிறது வளர் வழி ஏற்பட்டன. இதை வளர்க்கும் முகமாக யாழ் வென்றி ஆடல் வென்றி, பாடல் வென்றி போன்ற வென்றி களை முலைந்து வைத்து மக்கள் மகிழ்ந்தனரென்க. இவ்வாறு பாடாண் தினைக்கும் வாகைத்தினைக்கும் ஒழிபான சமுச்சத் தினைச்செய்தி எல்லாம் வென்றிப் பெருந்தினையில் ஜயநரிதனார் புகன்ற நுட்பம் ஆன்றேர் மேலும் ஆய்ந்து கொள்வார்களாக.

வென்றிப் பெருந்தினை (ஒழிபு)

“பாடாண் பகுதியுட் தொல்காப் பியழுதற
கோடா மரபிற் குண்ணேடு நிலைகீக
கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாவர்ப் பழித்தலும்
விடுத்தல் அறியா விறங்குபுரி வாகையுள்
வணிக வென்றியு மல்ல வென்றியு
நினைவு உழவன் நிலனுழு வென்றியும்
இகல்புரி யேறௌடு கோழியும் எதிர்வன
தக்குடன் யானை கணப்பில்வெம் பூழோடு
சிவல்கிளி பூவை செழும்பரி தேர்யாழ்
இவர்தரு சுநிடைஆடல் பாடல்
பிடியென கின்ற பெரும்பெயர் வென்றியோடு
உடையன் பிறவும் உளப்படத் தொகை
மெய்யி ஞர்தமிழ் வெண்பா மாலையுள்
ஐய ஞரித ஞமர்ந்துரைத் தனவே. (நூற்பா 18.)

என் - னின் பாடாண் பகுதியிலும் வாகையிலும் என் புறத்தி ண்யா மாறு உண்டத்துதல் நுதலிற்று.

இ - ன்: பாடாண் பகுதியுட் கொடுப் போரேத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும் வாகைத் தினையுள் வணிக வென்றிமுதல் பிடிவென்றி வரையும் அமையும் இவ்வாறு இவை பதினெட்டுமாம் என்றவாறு. அவற்றுள்;

வென்றிப் பெருந்தினைத்துறைகள்

கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாவர்ப் பழித்தல்

வ - ரு: சீர்மிகு நல்லிசை பாடிக் செலவழர்தும்
கார்முகில் அன்னர் கடைநோக்கிர் - போர்மிகு
மன்கொண்ட வேஸ்மற மன்னரே ஆயிலும்
வெண்கொண்டல் அன்னுரை விட்டு.

கெடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தல் என்றதுறை தொல்காப்பியர் கூறிக் கூக்கட்பாடாண் அன்வரும் பொருளாம். ஜயனரி தனுர் ஈண்டு பாடாண் தினையின் பாற்பட்ட ஒழிபாகக் கொண்டுள்ளார். இதை.

“பாடாண் பகுதியும் தொல்காப் பியழுதற
கொடா மரபிற் குண்ணேடு நிலைகீக
கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஅர்ப் பழித்தலும்.

என்ற புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பதினெட்டாம் நூற்பாப்பகுதி எடுத்துக் காட்டும். முதற்பொருட் காலத்தில் பெருந்தினைக்குரிய நிலப்பண்பு. நிலவொழுக்கம் என்று கருதும் கருப்பொருட் காலத்தில் நிலப் பண்பியலாம் பெருந்தினை நிலமாக அமையும். இப்போது அப் பெருந்தினை நிலம் வென்றி நீர்மையிற் கருப்பொருந்களைப் பண்ட மாற்ற புரிந்தமையால் “எவோரைப் புகழ்ந்தும் ஈயாதோரைப் பழித்தல்” என்ற கொள்கைப்பாடு முதிர்ந்த பொருளாக இருந்த தென்க. இந்தப் பெருந்தினைக் கைகோள் நிலையில் தனிக் கைக்கிளைத் தினையாய்ப் பண்பட்டு நிலைப்பண்பாய் மிளிர்ந்த தென்க. இந்த நிலப் பண்பையே இத்துறை எடுத்துக் கூறுகின்றது. மன்கொண்ட மாமன்னன் ஆயினும் பெய்யாத வெண்முகில் போல இரவலர்க்கு வழங்காதவராயின் அவரை விட்டு இரவலர்க்கு வழங்குதலில் காலமழையை ஒத்த வண்மையுடையாரது வாயிலை நோக்கி சீர்மிகு நல்லிசைபாடி யாங்கள் செல்ல விரும்புவோம்’ என்று இத்துறை வரலாறு விரிக்கிறது. ‘‘கார்முகில்’’ அன்னர் என்று கொடுப்போரை ஏத்தியவாறும். ‘‘வெண்கொண்டல் அன்னர்’’ என்று கொடா அரைப் பழித்தலவாரும். ஈதல் அதனால் இசைபட வாழ்த்தலும் உடையோரின் வென்றி ப் புகழையே பாடற் புகழாகப் பரவல் வேண்டும் என்பது இதனால் விளங்கின்றது. வல்லோர் அவ்வல்லமையினால் மெல்லோரையும் மேவிவாழ வேண்டும் என்பதே இத்துறையின் உடோராகும். அதற்கு ஈந்தோரை ஏத்தி ஈயாதோரைப் பழித்தலும் நிலவொழுக்கப்பண்பாக மிகுந்து பாடுறல் வேண்டும் என்பதாம்.

வாணிக வென்றி

வ - ரு: காடுங் கடுந்திரை நீர்ச்சுழியும் கண்ணஞ்சான் சாடுங் கலனும் பலவியக்கி - நீடும் பலிசையாற் பண்டம் பகர்வான் பரியான் கலிசையால் நீக்கல் கடன்.

“காடுங் கடுந்திரை நீர்ச்சுழியும், சாடும் கலனும் பல இயக்கி நீடும் பல் இசையால் பண்டம் பகர்வான்” என்பது வாணிக இயல்பாம் “பரியாற் கலிசையால் நீக்கல் கடன்” என்பது வாணிகத்தின் இயல்பு மிகுதியாம். இந்த மூல்லை தினையே “விடுத்தல் அறியாவாகை” என்று ஐயனிருதனூர் கூறியதென்க. வாணிக வென்றி முதலான செய்திகள் எல்லாம் வாகைத் தினையின் ஒழிபாகக் கொள்ள வேண்டும் என பதாம்.

வாணிகன்தன் பொருளில் பற்று இல்லைய் தனது கையாலே வழங்கிப் பிறர் வறுமையைப் போக்குதல் கடமை என்பதைத் தெளிதல் வேண்டும். அவ்வாறு அவனியில் அமைந்த வணிகர் தேர்தல் அறிதாம். அரிதான் அவ்வாழ்வுதான் வெற்றிப்பாடு உரிய தொன்றுகும் என்பது இதனால் தெரிய வைத்தவாறும். கலத்தாலும் காலாலும் கட்டிய பொருளின்கட்ட பற்றின்றி அப்பொருளின் தர்மகர்த்தாவாக உன்னி அப்பொருளை அவர் ஆளுதல் வேண்டும் என்பதே பொருளாம். “நீடும் பல்விசை” மிகுகின்ற ஊதியத்தைக் குறித்தது. கலி - வறுமை. காடு - சகடம்.

மல்வென்றி

வ-ரு: கண்டான் மலைந்தான் கதிர்வானங்காட்டியே கொண்டான் பதாகை மறுமல்லன் - வண்டார்க்கும் மாலை துயலு மருவிய மாமலை போலுந் திரள்தோன் புடைத்து

மல்-விலைமை மல்வென்றி-விலைமையில் வெற்றியடைதல் இல்லை இதற்குரிய மல்லோனைக் குறித்தது. இம்மல்லுக்கு உரிய பொருள் “பதாகையாம். பதாகை என்பதற்கு ‘குறித்த தாயம்’” என்பர் உரையாசிரியர். தாயம் வென்றுர்க்கு இப்பொருள் உரியதென்று ஸவக்கப் பட்ட உரித்தான் ரிமைப்பொருள். மறுமல்லன் தோன்புடைத்துப் பகை மல்லைனைக் கண்டான்; அவனேலூடு மலைந்தான்; அவனுக்கு வானங்காட்டிப் பதாகை கொண்டான் என வரலாற்றை தோக்க மாலை துயலும் மருவிய மாமலை போலுந் திரள்தோள் புடைத்துக் கண்டான் மலைந்தான்” என்பது மல் இயல்பு. “கதிர்வான்” காட்டியே பதாகை கொண்டான் மறுமல்லன்” என்பது மல் இயல்பு மிகுதியாம். இதனை

“... ... ... - இந்தா” வலமிகு மூன்பிற் பாண்ணேலூடு மிதிதாத் தீத்தன வெளியன் உறந்தை நாள்வைப் பாடின் தெள்கினைப் பாடு கேட்டந்திப் போரா தாலைக்கட்டி போராது தோடிய ஆர்ப்பிழும் பெரிதே’ - (அகம் : 226)

எனவும்; குடாநாட்டுக்கு வடக்கில் உள்ள ஆரிய நாட்டி விருந்து பொருநன்’ என்பவன் குடாநாட்டுக் கணையன் என்பானேலூடு கூடிப் பாண்ணேலே மற்போர் செய்தபோது முடிவிற் பாணன் வலிக்கு ஆற்றுது கணையன் நேரிற் கண்டு நானுமாறு தோற்றுன் (அகம் : 226) எனவும் வரும் அகப்பாட்டால் அறிக. புறநானுற்றில் எண்பதாம் பாடற்பொருள் மற்போரை விரிப்பதும் ஆங்கு காண்க.

உழவன் வென்றி.

வ - ரு: மண்பத நோக்கி மலிவயலும் புன்செய்யும் கண்பட ஏர்பூட்டிக் காலத்தால் - எண்பதநும் தத்துநீர் ஆர்க்குங் கடல்வேலித் தாயர்போல் வித்தித் தருவான் வினைவு.

உன் + உ = உனு. தோளி - தோழி என்றுற்போல உனு. உழு-ஆயிற்று. உழு - உழவு - உழவன் என்றுகும். மண்ணூள் இருக்கும் பூச்சி, புழு, வண்டு என்பவைகளால் மன் இயற்கையாக உளுத்திருத்தலை உன்னிக் களித்த மாந்தன் தனது அறிவுடைமையால் நிலத்தை மேலாகக் கிளர்தலைச் செய்தான். அவ்வாறு மண்ணுஞருத்தல் போலக் கிளர்தலாம் உழுதலைச் செய்திடும் சொம்மையில் மிகுவே உழுதல் வென்றியாம். அவ்வுழுதல் அதனை ஆக்குபவலுக்கு ஆகியதால் உழவன் எனப்பட்டான். அவனது வாழ்வின் தலைமைப்பாடே ‘‘வென்றி’’ எனப்பட்டது.

நீலத்தின் செல்வி பார் ததுப் பண்ணமான வயலிடத்தும், மண்கிளைறுங் கருவியாம் “ஏர்” பூட்டிப் பருவம்நோக்கி விதைகளை விதைத்து எண்வகை உணவுப் பொருள்களைத் தாய்போல் பல்லுயிரிக்கும் தருவதை ஆரும் உழவுடையோனே உலகுக்கு ஆக்கமானவன் என்பது வரலாற்றுப் பொருளுரையாம். உழவன் ஒரு வகைப் பதம் (உணவு) மட்டும் விளைவாக்காமல் எண்வகைப் பதனும் ஒருமுகமாக ஏற்றமுற விளைவு காண்பதோடு..... அவ்விளைவில் விளைவு அழிவற்ற பொருளாக்கமாகிய தாய்மைப் பொருள் போத கூடும் கொடைத் திறனை உடையானதலின் அவனது உழவுத்தனம் வேளாண் தனமாக வெல்லுதல் உற்றமையின் வென்றியுடைய உழவுனியின் என்க. உழவனது. முயற்சிப்பொருளாக்கம் அழிவற்ற பொருளாக்கமாய்ப் பயன்பட்டதின் மிகு நிலைச் செய்தியே உழவன் வென்றி என்க.

“மண்பதம் நோக்கி ..... என்பதனும் வித்திதருவான் விளைவு” என்பது உழவன் இயல்பு. “தத்துநீர் ஆக்கும் கடல் வேலித் தாயார் போல், என்பதனும் வித்திதருவான் விளைவு என்பது உழவன் இயல்பு மிகுதியாகும். குழந்தை பசித்து அழுதலைப் புரியும்போது தாயின் முலையிடத்துப் பால்சுரக்கும் முனைப்பு கிளர்தல் போல உழாதார்பசி உளாதாமிடத்து வேளாணுகி அவர்கள் முகத்தைப் பார்க்கும் பண்பாடு பெற்றவனுதலின் “தாய்போல்” என்றார். இன்னும் நன்செய் நிலத் தோடு புன்செய் நிலமும் இலைவற அவன் ஆள்விளை உயர்ந்து சிறந்த தென்று வரலாறு தெரித்தலினாலும் உழவன் வென்றி பெற்றார். வன் விலம் மென்னிலம் என்றதான் இருதிரத்திலும் உழுதலில் இனிதான் வன் ஆதலில் இவணை ஆசிரியர் “கடல் வேலித் தாயார் போல்” என்றார் ‘தெல், வரகு, சாமை, தினை, இறுங்கு, கேழ்வரகு, கொள்ளு உழுந் தோடெண்விளைவாகும்’ என்பது என்பதத்தை சுட்டியவாறும்.

ஏறுகோள் வென்றி

வ - ரு குடைவரை ஏந்தியநம் கோவலனே கொண்டான்
அடையவிழ் பூங்கோதை யஞ்சல் - விடையவும்
மன்றங் கறங்க மயங்கப் பறைபடுத்து
இன்று நமர்விட்ட ஏறு.

ஏறுதலுக்குரிய எருது “ஏறு” எனப்படும். ஏறுதல்-ஊர்தல், ஏற்றின் மேலே ஏறியிருத்தல் என்ற பொருள்களையுடையது. மண்ணைத் துளைத்து உள்மன் மேலே எழுச் செய்வதற்கு உழவனால் செலுத்துதல் புரியும் ஆவினத்தின் ஆண் விலங்கு ஏறு எங்க, இந்த விலங்கின் வண்மையைத் தன்வலிமையாற் கீழ்ப்படுத்தி அதன் முதுகின் மேல் ஏறியிருத்தல் மேலுறுதலாம். இதுவே ஏறுகொள் எனப்பட்டது. இந்த ஏறு கொள்ளலில் பலர் ஈடுபட்டு அதில் வென்றி பெறுபவர் எவ்ரோ அவரின் வென்று யையே ஏறுசெய்ய,

“இலைகள் விரிந்த பூமாலையினையுடைய தலைவியே”- நீ நம் தலைவன் ஏற்றைத் தாழுவானே தழுவாது விடுவானே என்னும் ஜயத் தினால் அஞ்சாதே இவணை ஏற்றுக்கொள், அம்பலத்தில் கண்ணே மிக்க ஆரவாரம் முழுங்கும் படியும் கண்டோர் மயங்கும்படியும் உறவு முறையார் இவ்வேறு அடர்த்தானுக் கிவன் உரியன் எங்க கூறிவிட்ட ஆவேற்றினை, குடையாக மலையேந்திய நம் தலைவனுகிய ஆயனே அடர்த்துத் தழுவிக் கொண்டான்” என்பது இத்துறைச் செய்யுட் பொருளாக.

இஃது ஆய்மகள் ஒருத்தி மாயோனையை கண்ணிடத்துக் காத ஹற்றிருந்தாளாக அவள்தமர் அவன் பொருட்டுவிட்ட ஏற்றை அம்மாயவனே அடர்த்துத் தழுவியது கண்ட தொழி, அத்தலைவிக்குக்

கூறியதாம்; இதனை “குடைவரை ஏந்திய நம் கோவலனே கொண்டான். என்று செய்யுள் கூட்டுவதோர்க் இந்த ‘ஏறுகொள் வென்றி களவொழுக்கம் விருப்பாத மூலிலைத்து ஆயர்மக்களின் திறத்ததெனக்’ கற்பெனப்படுவது களவின் வழித்தே” என்ற இறையனார் களவியல் கருத்துவழி நின்றவர் குறிஞ்சில் வேட்டுவரான இடையர் எனக் களவு ஓய்சியர்த்து முன்னரே களவென்ற ஒன்று நிகழ்ந்தது என்று தெரியாதபடியே, மணம் நடந்துவிடவேண்டும் அந்நிலவழிவந்த ஆயர் இனமக்கள் விரும்பினர் என்பதை இவ்வரலாற்றுச் செய்யப் பொருள் தெரிவிக்கின்றதெனக். இச்செய்யுளிற் களவால் எழும் உள்ளப்புணர்ச்சி யில் அச்சுவணர்ச்சி அகற்றப்பட்டுக் களவுவழி வந்த மறைவுக் கற்ப தோழியால் இயமப்பட்டுதல் ஓர்க். உள்ளப் புணர்ச்சியாய் இருந்த கோவலனே மெய்யறுபுணர்ச்சிக்குரிய மறைவுக் கற்பினங்கை இவ்வேறு கொள் மலிந்தியங்கியதால் ஏறுகொள் மூலிலைத்து வாழும் ஆயரினம் தாம் தழுவி வளர்த்த இளங்காளையை - கொல்வேற்றினைத் தழுவுபவனுக்கே தம் புதல்வியை மண்ணுசெய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற கோட்பாடுகடையவராகப் பண்டிருந்தனர். ‘கொல்லேற்றுக் கொண்டஞ்சு வாளை மறுமையும்; புல்லாளே ஆயமகள்’ (கவி : 103) என்பது அவர்தம் மேலான கோட்பாடாம். இதில் இம்மையில் தழுவமாட்டாள் ஆயமகள் என்பது மட்டுமன்று மறுமையிலும் தழுவமாட்டாள் என்பதாம். இஃது, அந்த ஆயர் சமுகம் ஒரு கால் பலத்தின் அதிகாரத்தில் காழுற்று என்பதைச் சுட்டி நமக்கு அறிவுறுத்துகின்றது. இஃது ஆயர் திறத்தாலான ஆயர்ச்சமுகம் காவலுக்கும் அரசிலைக்கும் ஏற்படுத்தப்பட்ட மிக்க குடியியற் தேர்ச்சிக் செயலாகவே நாம் கொள்ளல் வேண்டும்.

‘கொல்லேறு கொண்டான் இவள் கேள்வன் என்று ஊரார் சொல்லுங் சொற்கோளா அனைமாறி யாம்வரும் செலவாம் எங்கேளவன் தருமோ? (கவி : 106)

என்பதிலும் ஆயர் சமுதாயத்தின் ஆட்சிப் பலத்தைக் குடிமகள் செயல் வகையாக அமைதல்வேண்டுமென்று ஆயர்ச்சமுகம் அவாவதை ஆன்றேர் ஒழுபுவர்.

“குடைவரை யேந்திய நம் கோவலனே” என்றதால் கண்ண பிரானுகிய கடவுள் பெறும். இக்கடவுளை ஆயமகளான மாணிடப்பெண் நயந்ததால் பாடாண் படலத்தைத் தழுவலால் வென்றிப்பெருந்தினையாயிற்று. இத்துறை களவொழுக்கை மனம் எழுந்தவாறு மேற் கொள்ளவிடாத குடும்பத்திட்டக் கோட்பாட்டைப் புலப்படுத்துவதும் ஓர்க்.

கோழி வென்றி

வ-று:

பாய்ந்தும் ஏறிந்தும் படிந்தும் பலகாலும்
காஸ்ந்துமிலாக் கொண்டும் கடுஞ்சேவல் - ஆய்ந்து
நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப்
புறங்கண்டுந் தான்வருமே போர்க்கு.

கடிய கூவுதலையுடைய சேவல் மேலெழுப் பாய்ந்தும் தனது
கால் மூள்ளால் அடித்தும், தலை குனிந்தும், பலகாலுஞ் சிவந்தும்.
சொண்டாற் கொத்தியும் இங்னம் பொருது சொல்லுக்குச் சொல்
வெல்லும், ஆமைக்கு ஆமை வெல்லும், தெங்குக்குத் தெங்குவெல்லும்
என்று கோழி வித்தகர் கோழிகளின் சாதியை அறிந்துவிட்ட ஒப்புக்
குரிய சேவற் கோழி புறங்கண்ட பின்னரும் மீண்டும் போருக்குத் தான்
வரும்” என்பது செய்யுட் பொருள்.

“பாய்ந்தும் ஏறிந்தும் படிந்தும் பலகால் காய்ந்தும் வாய்க்
கொண்டும் என்பன கோழிப் போரிற் கோழியின் போர் முறைக்குரிய
நிலைகளாம். இங்கு வென்றிக் கோழி ‘கொடுஞ் சேவல்’ என்று சொல்
லப்பட்டிருக்கிறது. புறங்கண்டும் போர்க்குத் தான்வரும் என்பதும்
கோழியின் பெருகிய திணையாம். இதனால் வென்றிப் பெருந்தினையா
யிற்று. ஆய்ந்து நிறங்கண்டு வித்தகர் நேர்விட்ட கோழிப் புறங்கண்டும்.
என்பது கோழியின் வண்திறன் புலப்படுத்தியவாரும். கோழிப்போர்
இயற்கையாகவும் நிகழும், இந்திகழவு நிலையை,

“உயர்த்தனர் விடவர் பிரித்துஇடை கலையார்
குப்பைக் கோழித் தரிப்போர்போல
விலிவாங்க வினியி எல்லது
கலைவே ரிலையால் உற்ற நோயே.” குறுந்: 305.

என்று காப்புமிகுதிக்கண் தோழி அறத்தொடு நிற்பாளாக, தனக்
ஆற்றுமை தொன்றத் தலைமகள் தன்னுள்ளே கூறியபோது குப்பை
கோழி வென்ற புலவரால் பாடப்பட்டுள்ளதென்க. போரின் பொருட்டு
வளர்க்கப்பட்டு அப் போரில் ஊக்கமுடையரால் உய்க்கப்படும் ‘சேரிக்
கோழி’ யின் போர் பெருந்திரளான மக்கட்கிடையே நிகழும் என்க. கோழிப் போரில் சேரிக் கோழி - குப்பைக் கோழியும் மஜைக் கோழி
கானக்கோழியும் எனப் பல இனங்களாகப் புலவர்கள் பாடியுள்ளார்கள்.

தகர் வென்றி

வ-று: அகுகோடி நீங்கா தணைதலும் இன்றித்
திரிகோட்ட மாவியிச் சீறிப் - பொருகளம்
புக்கு மயங்கப் பொருது புறவாயை
நக்குமாம் நல்ல தகர்

புறப்பொருள் வெண்பாமாலே ஆராய்ச்சி

911

தகர்-தகர்தல். தகர்தலின் வென்றியே “தகர் வென்றி” எனப்பட்டது,
தகர் தல் நெருங்கி இடிந்து அதிரவீழ்த்துதலாம். இத்தகுப் பொருதலைப்
பொருந்திய வலியகிடாவக்குத் தகர் “எனப்பட்டது. தகர்களாகிய போர்
கிடாய்களைப் பொரவிடுத்துக் கொள்ளும் வென்றியைச் சொல்லியது
தகர் வென்றியாம். நல்லதகர் நன்று பகைக்கிடாயின் அருகே ஒடிமீளாமல் மிகநெருங்குதலும் அவ்வாறில்லாமல் சினந்து மயங்கப்பொருது
புறவாயை நக்குமாளின் நிலையே தகர் வென்றியில் காட்டப்பட்டுளது.
“நல்ல தகர்” என்றது சென்று தாக்கும் தகராம். “திரிகோட்டமா”
என்றது சென்று தாக்குக்கையில் சினந்து எதினுமறந் தகராம், ‘நல்ல
தகர் அருகோடி நீங்காது அணைதலென்றி’ என்பது வென்றி இயல்பாம்
‘இரீயைச் சீறி மயங்கப் பொருது புறவாயை நக்கும்’ என்பது வென்றி
இயல்பின் மிகுதியாம். ‘திரிகோட்டமா’ நல்லகிடாயே வென்றிக்
கிடாயாம். ‘திரிகோட்ட’ என்றதால் தகர்தலுக்குரிய மனை திற
ஞை புறவறுப்பிருந்தும் அதன் தன்மை சிறக்காமையைக் குறிப்பாக
உணர்த்தியதால் வென்றிப் பெருந்தினை பெற்றார். தனகே வென்றி
என்பதைக் கிடாயுணர்ந்து அறிவித்தவாறு தனது புறவாயை நக்கு
தலாம். பட்டினப்பாலையில் ‘மேழுகத் தகரொடு சிவல்வினையார்’ என்று
வருதலும் ஒர்க் க. தகரும் சிவலும் போர் குறித்து வளர்க்கப்படுதலின்
ஒளினப்படுத்தி ஒத்பபட்ட தென்க.

யானை வென்றி

வ-று: குஞ்சகம் வாய்த்த கவளந்தன கைக்கொண்ட
குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழும் - துஞ்சாது
தழலையும் பாய்ந்திருத தோடாது கான்றன
நழலையுந் தான்களிக்கும் நின்று.

“குஞ்சகம் வாய்ந்த கவளந்தன கைக்கொண்ட குஞ்சரம்” என்பது குஞ்சரத்தின் இயல்பு. இதுவே பகையாலையாம். “குஞ்சரம் வென்ற கொலைவேழும்” என்பது வேழத்தின் இயல்பாம். இதுவே வென்றியாலையாம். “துஞ்சாது தழலையும் பாய்ந்திருத் தோடாது தான்றன நழலையுந் தான்களிக்கும்” என்பது கொலை வேழத்தின் இயல்பு மிகுதியாம். வென்றி, யானைப் போரிற் தோற்ற து குஞ்சரம் யானை என்பதும்; வென்றது கொலைவேழும் என்பதும் தேர்க் குஞ்சரத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடையால் அதன் மனம் மறப் பண்டில் மாண்புமிகாத யானை என்பதும், கொலை வேழும் என்றதால் அது மிகுந்து பல போர்களிற் பல்கால் கொலைபுரிந்த யானை என்பதும் பெற்றார். இதனால் யானைத் தனத்தில் ஒப்பு பொருந்தாமை புலப்படுத்தியவாரும் இதனால் பொருந்தினைப் பெற்றியாயிற்று. குஞ்சரத்தை வீழ்த்தியும் கொலை வேழ துஞ்சரதும் உழலையும் இருத்து

ஒடாது தன்னிழலையே பகைக் குஞ்சரமாம் என்று எண்ணி மீண்டும் சினத்திற் பெருகிப் பொருதற் குணத்திற் பெருகி நின்றதே வென்றிப் பெருந்தினையாம். கணையத்தையும் பாய்ந்துமுறித்த வேழம் ஒடாமைக் குக் காரணம், தன்னிழலைக் குஞ்சரமாக மயங்கியமையாம். இத்தகு வான யானைகள் புதிதாகக் காட்டிலிருந்து பிடிக்கப்பட்டனவையாகப் புலவோர் “புதுகோள் யானையிற் பினித்தற்றாலெம்மே” (குறுக்-129)

பூழ் வென்றி

வ-று: சொல்லும் கவட்டவர் சொல்லுக சொல்லுங்காற்
சொல்லும் பலவுள் சொன்னபின் . வெல்லும்
நலம்ஸர நாடி நடுங்காது நூற்கட்
புலவரால் ஆய்ந்தமைந்த பூழ்.

“நெய்கனி குறும்பூழ் காயமாக ஆர்பதம் பெறுக. (குறுந் 389) வேட்டக் கண்ணன் கூற்றுப்படி இதன் இறைச்சியை நெய்யிற்பொரித் துப் பாணர் முதலியோர் உண்பர் என்பதால் இதனை மக்கள் பிடித்து உணவின்பொருட்டு வளர்த்தவில் ஈடுபட்டனர் என்க. “பூழ்க் காலன்ன செங்கால் உழுந்தின்” குறுந்: 68) என்பதாற் சிவந்த உழுந்தினவேர் போன்ற காலுடைய பறவை பூழ் என்க. “குறும்பூழ் ஷேட்டுவன் வறுங்கையும் வருமே” (புறம்: 214) என்பதால் குறும்பூழாடிகள் தாழ்ந்த உள்ளத்தினர் என்பதும் பெற்றும். இக்காடை கறுப்புக் கறையுள்ள கழுத்தையுடையது. குறுகிய காலையுடையது. இதன் குஞ்சுகள் அழிய கடம்பின் மலர்போன்ற தோற்றமுடையன. அத்தகைய சிறு குஞ்சுகளைத் தழுவித் தாய்ப்பறவை கூட்டில் தங்கும்.

“வண்ணக் கடம் பின் நறுமஸர அன்ன
வளரிளா பின்னை தழிகூச் குறுங்கால்
கறையனற குறுங்பூழ் காட்சிச் சேக்கும்
வன்புலம் - பெரும்பா; 203-205

என்று பெரும்பானுற்றுப்பட கூறும். இப்பறவை காலையில் பெட்ட யொடு புழுதியிற் குடைந்து விளையாடுவவை
“பூழி

பெருப்புளர் விடிபல் விரிந்துவெயில் ஏறிப்ப
கருந்தார் மிடற்ற செஷ் பூழ்க் சேவல்
சிறுபுளி பொட்டபொடு குடையும் - அகம்: 63

என்று அகநானாறு கூறும்.

கவட்டவைம் - குறும்பூழாடியராம். சொல்லும் சொல் என்றது மந்திரச்சொல்லாம். அரிசியைத் தீற்றும்போதும், பச்சிலையைப்பிசைந்து தடவும்போதும், பொரவிடும்போதும் மந்திரங்கள் வெவ்வேறுதலின்

புறப் பொருள் வெண்பாமாலே ஆராய்ச்சி

“சொல் லும் பலவுள்” எனப்பட்டது. “சொன்னபின்” என்பது பொர விடுக்குங்கால் செவியுள்ளுறுத்தும் மந்திரத்தைக் குறித்ததாம் இது ஒற்ற பூழ்வென்றி மந்திர வலிகொண்டு வெல்லும் முறை பொருவத லாம். குறு பூழ் உடையோன் மந்திர வலிக்குரிய மனோவலியில் மிக குடையனியிருத்தல் வேண்டும். மிகுதலுல்குடையோரில் எவர் தலையார் என்பதை வெல்லும் பூழ்கொண்டு கணிக்கப்படும். இங்கு கல்லாதவர் கூறும் மந்திர நிலை பூழ் இயல்பாம். கற்றவர் கணிக்கும் மந்திர நிலை பூழ் இயல்புமிகுதியாம். இப்பறவைபற்றிய பற்றிய நூல் இருந்த உண்மையை “நலம் வரநாடி நடுங்காது நூற்கண் புலவரால் ஆயந்த மைந்த பூழ்” என்பதால் உணர்க. இதனால் மிகப்பழைய காலத்துப் பெருந்தினையரது மரபுவழியாற் கேட்ட கேள்வி அறிவுக்கல்வியால் இல்தமைந்த தென்பது புலனுகிறது. ஒழிபாக அமைந்த வென்றிப்பெருந்தினையில் இச்செய்திகளை உணர்தல் நமது பொறுப்பால்.

சிவல் வென்றி

வ-று: ஒட்டியார் எவ்வாம் உணரார் புடைத்தபின்
விட்டோட வேண்டுமோ தன்னுமை - விட்ட
கவடேற்கு மாயின்ற சுடரிழாய் சோர்ந்து
கவடேற்க ஒடுங் களத்து.

சிவல் - கவுதாரி என்ற பறவையாம்; “சுடரிழாய்” என்ற விளியால் ஒரு சிவலாடி தன்மைனிலிக்குக் கூறியதாச் செய்யுட் பொருள் அமைகிறது பொருதலுக்கு முன் சிவலாடி, பந்தயங் கூறும் சிவலையுடையார் எல்லாம் அறியார்; நமது சிவல் புடைத்தபின் அவர்கள் தன்னுமையாம் மிருதங்கத்தை ஏறிந்துவிட்டு ஒட வேண்டுமோ; அவர்கள் விட்ட சிவலுள் ஒன்று நம்சிவலை எதிர்க்குமாயிற் சோர்ந்து இதன் கவட்டுள் புகுந்து ஒடுதல் ஒருதலை’’ என்று தன்மைனிலியிடம் வீராப்பு செய்கிறுன் என்க. சிவல்பொருதல் இடத்திற்கு கவடுகளாம் கோடுகள் அமைத்துப் பந்தயம் கூறி, அக்கோடுகளின் எல்லையிற் பொருதலைப் புரி டா வேண்டும் என்பதும் அவ்வாறு புரியும் போது தன்னுமை என்னும் ஓரிசைக் கருவி முழக்குவதும் இச் செய்யுவிற் புலனுகின்றன. “ஒட்டியார் எல்லாம் உணரால்’’ என்பது சிவலின் இயல்பாம். புடைத்தபின் தன்னுமை விட்டு ஒடவேண்டுமோ’’ என்பது சிவலின் இயல்பு மிகு தியாம். ‘விட்ட சுவர் ஏற்குமாயின், களத்துச் சோர்ந்து கவடு ஏற்க ஒடும்’’ என்பது சிவலாடியின் வஞ்சினம் ஒட்டிய வீரவாசகமாகும். ‘‘மேழுகத்தகரொடு சிவல் விளையாட’’ என்று பட்டினப்பாலை இந்த வென்றிப் பெருந்தினையைக் கூறல் காண்க. இவ்விளையாட்டினைப் புறஞ் சேரியில் நிகழ்வதால் கீழ்நிலை மக்களே புரியர் என்பது தெளிவு. பட்டினப்பாலையில்,

“பறமுப் பன்றி பஸ்கோழி
டத்தினாற்றுப் புறங்கேளி
மேழகத்தகரோடு சிவஸ்வினோயாட்டு

என்று முன்னுரைத்த வென்றிகளை ஒழுங்கு சேர்த்து வந்ததைக் கற்றோர் உணர்வர்.

கிளிவெண்றி

வ - று இலநாம் உரைப்பதன்கள் எல்லை நாணப்
பலநாள். பனிபதமும் கூறிச் - சிலநாளுள்
பொங்களி உண்கணுள் பூவைக்கு மாருகப்
பைங்கினியைக் கற்பித்தாள் பாட்டு

கிள் - இ - கிளி. கிள் - கிளஞ்சுதல். ‘தினை போன்ற பயிர்களின் கதிர்களை’ நறுக்கிக் கொய்தல் என்பதே கிளஞ்சுதல் என்க. இதில் வல்ல பறவையாதலின் கிளி என்ற பெயரை அது பெற்றலாயிற்று. இது பேச்சாற்றல் உடையது. இச்சிறப்பியல்பில் மக்கட்கு வேட்கை பிறந்து அதனை அதனிடத்துப் பெருக்கி வென்றி காண்பதில் முனைந்த செய்தி யையே இத்துறை இயம்புகின்றது. இத்துறை வரலாறு கிளிவென்றிக் குரிய நடுவனுய் நின்று தோற்றப் பூவையடையாளுக்குக் கூறியதாக அமைந்துள்ளது. “உண்கணுய் சிலங்கும் நீ நானும்படி நின்பூவைக்கு மாருகத் தனது கிளியைப் பாடக் கற்பித்துள்ளாள். ஆதலின் அது நன்றாகப் பாடி நின்பூவையை வென்றது. அதன்கண் யாம் எடுத்துக் காட்டுங் குற்றங்கள் இல்லை” என்பது அந்நடுவன் கிளிவென்றியினைக் குறித்துக் கூறியதாகும். “பொங்களி உண்கணுள்” என்பது வென்றிக் கிளிக்குரியவளைக் குறிக்கும். “எல்வை” என்பது தோற்றப் பூவைக் குரியவளைச் சுட்டும். ‘நீயோ சிலநாளிற் சொல் கற்பித்தாய்; அவளோ அந்நாளிலிருந்து குற்றமிலாத பாடல் கற்பித்தாள். எனவே அவளே வென்றியினன்’ என்பது நடுவனின் மனவெண்ணைமென்க. இங்கு கிளிக் கும் கிளிக்கும் போட்டி நிகழாது; கிளிக்கும் பூவைக்கும் இடையே நிகழ்ந்த போட்டி ஒவ்வாப் போட்டியாம். ஆனால் கிளியின் பேச்சாற்றல் பெருகிப் பாடலாற்றலாகப் பெருகியது பூவையின் இயல்பு மிகுதி யாம். இவ்வாறு இதுவும் பெருந்தினையின் பாற்படும். கிளியின் பேச்சாற்றல் வளக்கும் முறை இயல்லை

‘செந்தநார்ப் பைங்கினி முன்கை யேந்தி
இன்றுவரல் உராமோ சென்றிசினேர் திறுத்தென
இல்லவர் அறிதல் அஞ்சி மெஸ்லென
மழலை இன்சொல் பயிற்றும்
நானுடை யரிவை மாணலம் செறவே’ (- அகம்:34)

என்ற பாடற்பகுதி காட்டும். இதன் உயர்நிலையை

‘வளைவாய்க் கிளை மறைவிலி பயிற்றும்
மறைக்காப் பாளர் உறையதி-’ (- பெரும்பா: 300-1)

என்ற பாடற்பகுதியும் காட்டும் என்க. இப்பாடற்பகுதியில் கிளியின் பேச்சு பொருள்நியாது மறைமொழினை யே பயில்வித்தலால் மறைவிலி என்றார். இந்த விளக்கத்தைக் கிளிவென்றியிலும் நாம் தேறுதல் நலம்.

பூவை வெண்றி

வ-று: புரிவொடு நானினுற பூவைப் புனர்த்துப்
பெரிய அரியவை பேசும் - தெர்வளை
வெள்ளையிற்றுச் செவ்வாய் வரியுணக் ஞூள்ளாத்து
கிளைக் கிளந்தலை கிண் டிட்டு

பூவை-நாகணவாப்ப்புள் இங்புள் பூவிலும் மிக்க மென்மையா தலால் பூவை எனப்பட்டது. நாணலம் நலத்து வாயையுடைய பறவையாதலின் நாகணவாப்ப்புள் எனப்பட்டது. இதனை ‘புரிவொடு நாளி னுற பூவை’ என்று நாவியங்கு நவின்றது காண்க. இதில் புரிவு என்பது வென்றிநிலையில் விருப்பம் எனப் பொருள் பயந்தாலும் பூவை நோக்கில் பேச்சுக்கேற்ற நாவுடையதென்று பொருள் அமையும். அது பேசுப்போது நாவைப் பலநிலைக்குப் பின்னிப் பேசுதலால் பேச்சுப்பெறு வதையும் குறிப்பாகச் சுட்டும் என்க; நாவைப் பின்னிப் பேசுவதால் கிளியைப் போன்ற பேச்சாற்றல் இதனுக்கு இயைவதில்லை என்பது தெளிவு. இந்த வென்றிப்பூவை ‘புனர்த்துப் பெரிய அரியவை பேசும்’ இப்பேச்சை வென்றிக்கு வந்து கிளை பேசுமுடியவில்லை. ஆனால் அந்தக் கிளை கிளந்தவைகளை பூவைக் கிழித்துக் கீழ்ப்படுத்திச்சொல்லும் சொற்றெடுடர்களாகச் சொல்லும் பூவைக்குத் தொடரற்ற சொற்கள் சொல்லுதல் அரிதன்று. கிளியினது அரியபெரிய தனிச் சொற்களைச் சொல்லியதோடு: தான் கருதிக் கற்ற பெரியவான் சொல்லுதற்காரிய சொற்களையும் இணைத்துச் சொல்லியது. அந்தக் கிளியைப்போல் சொல்லிக் காட்டியதால் பூவை வென்றிக்குரியதாயிற்று என்க. கிளிவென்றி யிலே கிளி பாடலால் வெல்ல பூவைவென்றியிற் பூவை உரைநடையால் வெல்லுதலாகக் காட்டப்படுகலால்பூவையிலும் கிளியே பேச்சில் இயற்கையில் மிகக் இயல்பினது என்பது பெற்றும் கிளியைவளர்த்த பெண்ணுக்குக் கொடுத்த அடைமொழிகளால் உயர் புறவழகுப் பெண் என்பதும் புலனுகிறது.

குதிரை வெண்றி

வ-று: ஐந்து கதியும் பதிளொட்டுச் சாரியையும்
கந்து மற பூங் கறங்குளை - முந்துற
மேல்கொண் டவைகளேஇ வென்வேலான் மேம்பட்டான்
மேல்கொண்ட கண்ணோ மீட்டு

“ஜிந்துகதி. பதினெட்டு சாரியை, கந்தும். மறமும் கறங்குளோமா” என்பது வென்றிக் குதிரையின் இயல்பாம். முந்துற மேல் கொண்டு அவை செலிஇ மேம்பட்டான்’’ என்பது வென்றிக் குதிரையில் இயல்பு மிகுதியாம். ‘‘வென்வேலான் வேல் கொண்ட கண்ணோ மீட்டு மேம்பட்டான் என்பதால்’’ குதிரை இயல்பு மிகுதியின் பீடு குறிக்கப்பட்ட தென்க. வேள் கொண்ட கண்ணோ’’ என்று வெற்றிமிகளாம். குதிரை யேற்றத்தில் பிறர்க்குரியவளாகப் போந்த அப்பெண்மகளை அவ்வாறு போக விடாது தடுத்து மீட்டுத் தனக்கே உரியவளாய் வைத் துக்கொள்ளல் “மீட்டு மேம்பட்டான்” என்றார். இது தக்க மிகு போட்டியில்தான் வென்றமையைக் குறித்தவாரும். மூன்னர் பல குதிரை யேற்றங்களில் வென்றேன் ஆதவின் “வென்வேலான்” என்று குதிரை மறவன் குறிக்கப் பட்டான் என்க. ஜிந்து கதியாவன; விக்திதம் வற்கிதம் உபகண்டம், சபம், மாசுவம் என்பவாம். சாரியை-வட்டமாகச்சுழன்றுடல். குதிரையின் இலக்கணநூல் இருந்ததை.

“நாலோர் புழுந்த மாட்சிய மாவ்கடல்
வளைகள் டன்ன ஸாலுளைப் புரவி

துணைபுணர் தொழில் நால்குடன் பூட்டி - பெருப்பான்; 487-89
என்று பெரும்பாண்ற்றுப்படை வரிகள் தெளிவிக்கும்.

‘‘வல்வன்; ...

வன்பு வலிந்துரின் அல்லது முன்னுறின்
முந்நீர் மண்டிலம் ஆதி ஆற்றுது
நன்னாகு பூட்ட கடும்பரி நெடுந்தேர் - அகநா; 104

என்ற அகநர்னுற்று வரிகள் குதிரைத் திறனைக் காட்வதாகும்.

தேர் வென்றி.

வ - று: ஒவிமனித் தின்தே குடையாரை வெல்லும்
கலிமனித் தின்தோற் காணை - கலிமாப்
பலவுடன் பூட்டிப் படர்ச்சிந் தைந்து
செலவொடு மண்டிலம் சென்று.

தேர் - தேர்தல். தேர்தல் - குழந்து செய்தல். நன்கு தேர்ந்து செய்யப்பட்ட ஊர்தியாகவின் அவ்வூர்தி, தேர் என்பட்ட தென்க. இத் தேர்க்குரிய மறவன் காலைபோன்றவன் ஆதவின் காலை எனப் பட்டான். உயிருள்ள குதியையின் வென்றிச் செயல் எல்லாவற்றையும் உயிரற்ற தேர்மேல் ஏற்றித் தேரின் செயலாகவே புறநூற் புலவர் காட்டுவர். அவ்வகையில் ஜயநாரிதனேர் “கலிமாப் பலவுடன் பூட்டிப் படர் சிறந்தைந்து செலவொடு மண்டிலம் சென்று” என்றுங் கூறி யுள்ளார். குதிரை வென்றி தனிக் குதிரை முறையிலும் தேர் வென்றி

கூட்டுக் குதிரை முறையிலும் அமைவது என்க. ‘கலிமனித் தின்தேர் என்று தேர் இயல்பாம் கலிமாப் பலவுடன் .. .... மண்டிலம் சென்று என்பது வரையும் தேர் இயல்பு மிகுதியாம். தேருக்கோ தேரையிழுத்தோடும் கலிமாவுக்கோ ஏற்றங் கொடுக்காது தேர் மறவ னுக்கே கொடுத்தல் முறையாதவின் ‘ஓவிமனித் தின்தேர்’ உடையாரை வெல்லும் என்று கூறப்பட்டுள்ளதன்க. இதனை மதுரைக் காஞ்சியில் ‘மாதாங்கும் ஏறுழி, தோள்மறவர்’ வருதல் ஓர்க். இன்னும் நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய மாசுடல் வளைகண்டன் வாலு லௌப் புரவி துணைபுணர் தொழில் நான்குடன் பூட்டி. என்பதால் குதிரை பூட்டிய தேர் பற்றிய நூல் நம்மிடம் இருந்தது தெளிவாகிறது. இகளைப் பெரும்பான் ஆற்றுப்படை தெளிவுபடுத்துகிறது.

பொடை அமை மாலை விறவியர் மலைய:

நூலோர் புகழ்ந்த மாட்சிய, மாஸ் காடல்
வளைகண்டன் வால் உலைப் புரவி.

துணைபுணர் தொழில், நான்கு உடன் பூட்டி,
அரித் தேர் ... .

யாழ் வென்றி

வ-று: பாலை யடுமலை பண்ணி அகண்கூட்டம்
கோலஞ்செய் சீறி யாழ் கொலைப்பின் — வேலைச்
சுவையெலாம் தோன்ற எழிலையினு குழந்த
அணையெலாம் ஆக்கி அணங்கு-

‘‘அணங்கு’’-யாழ் வாசிப்பவளி இயல்பு. ‘‘படுமலை அதன் கூட்டம் பாலை பண்ணி யாழ் இசை’’ இயல்பாம். ‘‘கோலஞ்செய் சீறி யாழ்’’ என்பது யாழ் இயல்பு குறித்தது. ‘‘வேலைச் சுவையெலாம் தோன்ற எழிலையினு’’ என்பது யாழ் இசையின் இயல்புமிகுதியாம். ‘‘அவையெலாம் ஆக்கி எழிலையினு’’ என்பது யாழ் வென்றியாம். செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழி பாலை, அரும்பாலை, விளரிப் பாலை, மேற்செம்பாலை எனப் பாலை ஏழு வகைப்படும். ஆதவின் அதன் கூட்டம் என்றார். ‘பண்ணி’ என்றது தனிநரம்போடு மற்றொரு நரம்பும் இணையாகத் தொடுத்து விரலால் வருடி நரம்பொலி நிரம்ப நிறுத்தி வாசித்தவாறு. ‘‘அவையெலாம் ஆக்கி’’ என்பது இசை வாசிக்கும் போது அவையில் உள்ளார் உள்ளத்தையும் தன்வயமாக்கும்படி இசைத் தலைக் குறித்தது யாழ் வென்றியில் ‘‘யாழ்’’ என்றது ஆகுபெயராக அதை வாசிக்கும் பெண்ணைக் குறித்ததென்க. இங்கு வென்றிக்கு எடுத்த யாழ் கருவி ‘‘சீறியாழ்’’ என்பதைப் பாலை பண்செய்தி சுட்டி வருதலால் அறியலாம். சீறியாழ் பாலைப் பண்ணுக்கு ஏற்ற இசைக் கருவியாதவின் வரலாறு அதனைக் குறித்த தென்க. மேலும், பெரும்பான் ஆற்றுப்படையில்,

உள்ளகம் புரையும் ஊட்டிறு பச்சை;
பரியரைக் கழுகின் பாணை அம் பசும் பூக்
கரு இருந்தனன், கண்கூடு செறி துளை;
உருக்கியன்ன, பொருத்துற போர்வை;
சுலை வறந்தனன், இருள் தூங்கு வறு வாய்;
பிறை பிறந்தனன், பின் ஏந்து சுவைக் கடை;
தெடும் பணைத் திரள் தோள் மடந்தை முன்கைக்
குறுந்தொடி ஏய்க்கும். மெலிந்து வீங்கு திவவின்;
மனி வார்ந்தனன் மா இரு மருப்பின்;
பொன் வார்ந்தனன் புரி அடங்கு நரம்பின்
தொடை அமை கேள்வி — இட வயின் தழீ. 5-15

குது வென்றி

வ-று: கழகத் தியலுங் கவற்றின் நிலையும்
அழகத் திருநுதலாளி ஆய்ந்து — புழகத்து
பயய வகையாற் பணிதம் பலவென்றுள்
ஆய வகையும் அறிந்து.

குது-குதாட்டத்தைக் குறித்தது. இவ்வாடல் வென்றி வரைவின் மகளிர் இல்லத்து இயல்பாதலின் “அ ஸ க த் திருநுதலாள் புழ கத்து” என்றார். இதன் வரலாற்றில் ஆணுக்கு ஆண் ஆடலில் அமையாது பெண் அமைந்ததும், அப்பெண்ணாலும் குதின் இயல்பு, கவற்றின் இயல்பு என்பவற்றை ஆராய்ந்து ஊதிய கூறுபாட்டையும் உணர்ந்து பணிதலாகிய பந்தயப் பொருள்களை வெல்லுதலில் பெருகிக் கொண்டுபோதலும் பெருந்தினைப் பெற்றிக்கு அமைவுடையதென்க. இங்குதுவென்றி வரலாறு நன்வெண்பா, நெடதம் போன்ற நூல்களிற் காண்க.

குதாடும் இடத்திற்குப் பண்டைத் தமிழில் கழகம் என்று பெயர் கலித்தொகையும் அதைக் குறிப்பிடுகின்றது.

‘தவலில் கண் கழகத்துத் தவிராது வட்டிப்பக்
கவறுஉற்ற வடுவேய்க்கும் காமரு பூங்கடற் சேர்ப்பு’

கறறுங் கழகமும் கையுந்: தருக்கி
இவறியார் இல்லாகி யார் (தெய்தற்கவி பாடல் : 136)
என்று வள்ளவரும் கூறியுள்ளார். (குறள்: 940)

ஆடல் வென்றி

வ-று: கைகால் புருவங்கள் பாணி நெடதூக்குக்
கொய்பூங்கொப்பன்னாள் குநிக்கொண்டி - பெய்பூப்
படுகளிவன் பாப்பப் பயில்வனைநின் ஓடுயு
தொடுகழுல் மன்னன் துடி.

‘கொய்பூங் கொம்பு அன்னை பயில்வனை’ என்பது ஆடற்குரி யாள் இயல்பு குறித்தது. ‘பெய்பூப்படுகளி வண்டு ஆபப்’ என்பது ஆடவின் புறக் காட்சி குறித்தவாறு. ‘கைகால் புருவங் கன் பாணி நெட தூக்கு குறிக்கொண்டு நின்று’ என்பது ஆடவின் அகக்காட்சி அறைந்தவாறும். ஆடும் ஆடல் துடிக்கூத்து. இது தொடுகழுல் மன் னன் நிமித்தம் ஆடுதலால் ‘தொடு மன்னன் துடி’ என்றார். துடு என்பது துடியாகும். இது ஒருவகைப் பறையார். தண்ணுமை என்றும் அழைப்பார்.

தனிக்கைக்கிளைத்தினையின் கிளைகளுக்கிடையே பொருதல் நிகழுங்கால் பகைக்கிளை மக்களைக் கைப்பற்றித் தன் கிளைக்கண் உரிமையற்ற மக்களாக வைத்திருப்பார். அவ்வுரிமையற்ற மக்களில் பெண்பாலாரிடம் ஆடல், பாடல்களில் வல்லுநர்களாக இருப்பவர் களிற் சிறந்தவர்களைத் தேர்ந்து கிளைக்கு உரிய மகளிர்களாக அமைத்துக்கொள்வார். இதன் பின்பே இம்மகளிர் அக்கிளையின் ஆடவர்களை மணக்கவோ, அவர்களின் பொருள்களில் உரிமைகொள்ளவோ அமையும் என்க. கைக்கிளைத்தினையின் கட்டுநிலையின் விளைவே இவ்வாடல் வென்றியாகக் கொள்க. அவ்வாறு தேர்ந்த ஆடல்மகள் தொடுகழுல் மன்னன்முன் ஆடும் நிலையினைப் பெற்று மன்னனின் மனத்தை மகிழ வைத்ததால் அம்மனமகிழ்வு ஆடல் வென்றியாயிற்று. இவள் இவ்வாறு வேத்தவைக்கூத்து மகளாக விறல்பெற்றதே இங்கு குறித்க ஆடல்வென்றி என்க.

பாடல் வென்றி

வ-று: வண்ணிறையுங் கூந்தஸ் வடிக்கண்ணாள் பாடினாள்
வெண்ணிறையுங் செந்துறையுங் வேற்றுக்கமயாக்- கண்டறுயக்
கிண்ணரம் போலக் கிளையனமந்க தீந்தெரடையாழ்
அந்நரட்பும் அச்கவையும் ஆய்ந்து.

பழந்தமிழகத்திற் பண்ணிசைத்து வாழும் பக்களைப் பானர் என்றும், பாடலில் வல்லவளைப் பாடினி என்றும் அழைப்பார். ‘வண்ணிறையுங் கூந்தல் வடிக்கண்ணாள்’ என்பது பாடுவள் இயல்பு. ‘கிண்ணரம்போலக் கிளை அமைந்த தீம்கொடையாழ்’ என்பது பாடல் யாழ் இயல்பு. அந்நரட்பும் அச்கவையும் ஆய்ந்து ‘என்பது யாழ் இசையொலி’ இயல்பு மிகுதியாம். வெண்ணிறையும் செந்துறையும் வேற்றுமை கண்ண அறியப் பாடினாள். இது பாடினியின் பாடல் இசைத்துறை இயல்புமிகுதி யாம். எல்லோரும் இசைத்துறை மயங்கப் பாட, இவள் மட்டும் அவ்வாறு இசைத்துறை மயங்கப்பாடாது வேறுபாடு தோன்ற இசைத்துறை தெரிந்த அவையோர் மனத்தால் உணரும்படி பாடினாள் ஆதல் வின் பாடல் வென்றியாயிற்று. கிளை - ஏழிசையினால் ஒன்று, ஆடல்வென்றி

யால் விறலியும், பாடல்வென்றியால் பாடினியும் தத்தம் தகவில் தலைப் பட்டதை வென்றித்துறைகள் எடுத்துக்காட்டபட்டுளதும் காண்க.

பிடி வென்றி

வ-று: குவளை நெநீந்தடங்கண் கூரெயிற்துச் செவ்வாய்
அவளோடு மாமை யொப்பான - இவளோடு
ஷாணியுந் தூக்கும் நடையும் பெயராமைப்
பேணப் பெயர்ந்தான் பிடி.

பிடிவென்றியில் இரண்டு பெண்கள் வருகின்றார்கள். அந்த இருவரில் ஒருவள் புறவழகில் மிகுந்தவள். மற்றவள் புற அழகின்றிப் பிடி நடனத்தில் மிக்கவள். ஒருத்தியின் புறவழகு ‘குவளை நெநுங்கண் கூரெயிற்றுச் செவ்வாய்’ என்று வரலாறு குறித்துள்ளது. மற்றவளின் கூத்து ‘பாணியுந் தூக்கு நடையும்’ என்று அவ்வரலாறே காட்டியுள்ளது இவர்களில் அழகோடு கூத்தில் அமைந்தவளே வென்றிக்கு உற்றவளாய் அமைந்ததைத் தேர்க நிற்க.

பிடி - பெண்யானை. பெண்யானையின் அசைநடைபோல அசைந்தாடும் கூத்து பிடிக்கூத்து எனப்படும். துணங்கைக்கூத்துப் போன்று இதுவும் ஒரு வகைக் கத்தாம். ஆதிப் பழந்தமிழர் விலங்குகளைத் தன் வயப்படுத்தும் தரத்தில் இருந்த போது தமிழர்பால் பயின்ற பழக்கமுறை வழக்காறையிற் சிறந்து நாகரிகக் கூத்தொழுக்கமாய் நிலைத்தது என்பதை. ஆசிரியர் வென்றிப் பெருந்தினையிலும் இத்துறையைக் கொண்டார் என்க.

புலி வென்றி

வென்றிப்பெருந்தினையிற் பல வென்றிகளைக் குறித்துச் சொல்லிய ஜயநரிதனூர், புலிவென்றி என்ற ஒரு வென்றியை ஏன் குறித்துச் சொல்லவில்லை என்பது எமக்கு வியப்பாயிருக்கிறது. புலி சோழவரசனின் கொடிச் சின்னம். புலியைத் தன் கொடியிற் தழுவிக்கொண்ட அரசனும், அவ்வரச மக்களும் புலியின் குணப்பண்பாடு மிகுந்தவர்கள் என்பது தேற்றம். புலியின் நிறம், வரியழகு எல்லாம் புலவோர் குறித்துச் சொல்லியுள்ளனர்.

போர்க்களத்தில் வீரங்காட்டியவர்களுக்கு மட்டுந்தான் வீரர்கள் நாட்டப்பட்டது என்று கருதவேண்டா. புலிகளுடன் போராடி உயிர் விட்ட வீரர்களுக்கும் நடுகற்கள் அமைக்கப்பட்டன. பண்ணைக்காலத் தமிழர் வீரசெயலைப் போற்றும் பண்பினர் ஆகையால் எத்தனைய வீரர்களுக்கும் நடுகற்கள் நட்டுச் சிறப்புச் செய்தார்கள். புலியுடன் போராடுவது மனிதருடன் போர்செய்வதைவிட அதிக தீரவீரமான

புலியொடுபொருதல்

உதவி

தொல்பொருளாய்வுத்துறை
தமிழ்நாடு அரசு - சென்னை.

செயல். பண்டைக்காலத்துப் புலிவேட்டை நேருக்கு நேர் புலியுடன் நின்று போரிடவேண்டும். அவ்வாறு புலிகளுடன் போராடி உயிர்விட்ட வீரர்களுக்கும் நடுகல் நட்டுப் பாராட்டினார்கள். இதனைப் பவானி என்னும் இடத்துப் புலிக்கல்லையும் புலியொடு நேருக்குநேர் பொருதலை யும் காண்க. இவ்விரு படங்களும் துபிழ்நாடு அரசு, சென்னை தொல் பொருளாய்வுத்துறையினரால் எமக்கு அளிக்கப்பட்டன. இத்தகு இயல் பில் உள்ள புலிவென்றியை ஜயாநிதிஹர் குறிக்காதது நாம் ஆராய வேண்டிய விடயமாகும். மேலும் சில எடுத்துக்காட்டுக்களைக் காட்டுவாம்.

1. வடகரை முக்குத்தூர் குமானடி புழுவட்பன் புலிகுத்தின கரைநாடு
2. எடுரு என்னும் ஊரில் உள்ள சிவன்கோவி இருக்கு அப்பால் ஒரு வயலில் புலிராயி என்ற புலிக்கல் உண்டு. இச்சாசனத்தில் ஒரு புலியுடன் பொருதி அதனைக் குத்திக்கொன்று தானும் இறந்தான் என்றும் செய்தி குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
3. இன்னேரு சாசனத்தில் 150 புலிகளைக் கொண்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது

இவ்வாறு ஆதாரங்கள் நமக்கு இருக்கையில் புலிவென்றியைச் சொல்லாதிருக்க எம்மால் இருக்கமுடியவில்லை. இதற்கு ஒரு அமைதி கூறலாம். அதாவது:

‘பழைய குறிதலும் புதியன புதுதலும்
வலுவல கால வகையினுளே’ (நன்னால் 462)
என்பதேயாகும். ஆனாலும் இதனை ஏற்பரென்க.

இரு கூறறுப் பெருந்திணைப் பாட்டு இரண்டும்
வெள்ளிப் பெருந்திணைப் பாட்டு ஒன்றும்,
துறைப்பாட்டு ஜமைத்தொன்றும்
ஆழத்துத் தொல்புரக்கிழார்

புலவர் நா. சிவபாதசந்தரனூர் எழுதிய
ஆராய்ச்சி முற்றிற்று.

புலிக்கல் - பவானி

புறப்பொருள் வெண்ப மாலை ஆராப்சிசி
(முன்றும் பகுதி)
பிரான்னடைவு

குறிப்பு:- (முதலாம் இரண்டாம் பாகங்களின் தொடர்ச்சியாக இந் இந்நாலுக்குப் பக்கங்கள் இடப்பட்டுள்ளன.)

(அ) நூற்பா முதற்குறிப்பு அகராதி

நூற்பா	பக்கம்	நூற்பா	பக்கம்
காட்சி யையம்	838	சீர் சேல வழங்கல்	880
காண்டல் நயத்தல்	846	பாடாண் பகுதியுட்	904
வேட்கை முந்துறுத்தல்	865		

இறப்பு அகராதி: கைக்கிளை - பெருந்திணைப் படலங்களின்

(ஆ) கொளு முதற்குறிப்பு அகராதி

கொளு	பக்கம்	கொளு	பக்கம்
அஞ்சோல் வஞ்சி	854	ஊழி மாலை	883
அணிவைய ஓரா	873		
அந்தழை அல்குல்	845	ஓண்தொடி மடந்தை	853
அழிபாடர் எவ்வங்	843	ஓன்றல்ல பல	882
ஆங்கவர் கூறிய	885	ஓன்றூர் கூறும்	849
ஆங்கவன் மூப்பவர்க்	891	கண்ணவில் திணிதோம்	848
இனரார் கோதையென்	841	காண்டல் வேட்கை	870
இல்லவை சொல்லி	870	காதல் பெருக	875
இவட்பயந் தெடுத்தோர்	842	காழுறு காமம்	886
இதைவளை நெகிழி	857	கையொளிர் வேலவன்	865
உணரா எவ்வம்	844	கொய்தழை அல்குல்	843
உம்மில் அரிவை	892	கோடுயர் வெற்பன்	877
உருவ வால்வளை	885	கரும்பிவர் பூம்பொழிந்	838
உறுவரை மார்ப	873		
துயரொடு வைகியா	877		
தேங்கள் கேபதை	888		
தேங்கமழ் சிலம்	890	வண்டமர் குஞ்சி	848
தேம்பாய் தெரியல்	846	வரிவளை நெகிழித்	855
		வெள்வளை நெகுழி	887

கொளு	பக்கம்	கொளு	பக்கம்
நல்வளை மடந்தை	871	பேணிய பிறர்	891
நள்ளிருள் மாலை	876	போதாச் சூந்தர்	884
நாறிறிருங் கூந்தல்	894	மணிவளை நெகிழி	850
நிலவுவேல் நெகிழை	887	மற்றவர் சேரிசின்	893
நிற்றல் ஆற்றுள்	879	மாணிமூக்கு வய	889
நெடுவேய்த் தோனி	869	மாநிலத்தியலு	840
பாயிருட் கணவளை	879	மாயிருங் கங்குல்	878
புரிவளை நெகிழிப்	851	மான்ற மாலை	883
புலம்பொடு வைகும்	852	முகைபுரை மூறு	868
பெய்தார் அகலம்	875	முன்னிழந்த நலை	866
பெய்வளை அவளேஞ்சு	853	மைவரை நாடலை	850
பெற்றவர் அகலம்	894	மைவரை நாடன்	874

கைக்கிளை - பெருந்திணைப் படலங்களின்

(இ) வெண்பா முதற்குறிப்பு அகராதி

அம்மென் சிளவி	843	கண்டு களித்து	875
அயர்வொடு நின்	853	கயற் கூடுவாள்	886
அணிவரும் பூஞ்	877	கரிய பெருந்	894
அஞ்சோற் பெரும்	889	கசடுந் கடுந்	906
அரும் பிற்கும்	891	கண்டான் மலைந்	906
அருகோடி நீங்	910	கருசுகம் வாயத்த	911
ஆழ விடுமோ	877	கழகத் தியலும்	918
காதல் பெருர்		காதல் பெருர்	874
ஆப்பல் நுடங்	884	காம நெடுங்	868
இணார் நறுங்	844	குரும்பைவரி	849
இறையே இறந்தன	872	குடைவரை ஏந்தி	908
இன்றிப் படலே	882	குவளை நெடுந்	920
இலநாம் உரைப்	914	குடிய கொண்கண்	874
உரவொலி முந்	845	கைகால் புரு	915
உள்ளம் உருக	848		
உள்ளத் தவ	884	சீர்மிகு நல்	905
உளைத் தவர் கூறும்	891	சொல்லும் கவட	912
எழுதெழில் மார்பம்	865		
ஐந்து கதி	915	தன்கண் அனிய	851
ஒட்டியார் எல்	913	தன்தார் அனிய	893
ஒலிமணித்தின்	916	தாமரைமேல்	840
ஒடுக கோல்	867	திருநூதல் வேத	840
ஒங்கியவேலான்	871	தெரிவின்றி ஊட	876

கருத்தடங்கன்	838	தோடவிழ்தாப்	854
கவ்வை பெருக	841		
கல்லருவி ஆடி	842	நடுங்கி நாறு	881
கடைநின்று காமர்	847	நல்வளை ஏக	855
கண்ணவில் தோளா	848	நுடங்கருவி ஆர்த்	869
பணையாய் அறை	870	மயங்கி மகிழ்	875
பலவுரைத்துக்	890	மன்பத நோக்கி	907
பண்ணவாம் தீஞ்	894	மாண்ஸங்கொள்	892
பாலைபடுமகிளி	917	முற்று முலை	871
பாய்ந்தும் ஏறிந்தும்	910	யாழை மென்	873
பிறைபுரை வாஜூ	850	யானை தொடகும்	878
புரிவொடு நாவி	915	வள்வாய்ந்து பண்	883
பெண்மேல் நலிவு	854	வண்டுறையுங்	919
பெருமடநோக்	842	வானத் தியலு	887
பெரும் பணை மென்	885	விளங்குநற் கங்	879
பொறிமியில் ஆவி	886	வெய்ய நெடிது	888
மஸ்லாடு தோளா	855	வேட்டவை எய்தி	850
மற்கொண்டதின்	866		

பொது அகராதி

வென்றிப் பெருந்தினைப் படலத்தின்

(ஏ) துறை அகராதி

ஆடல் வென்றி	918	கொண்டகம் புகுதல்	875
ஆண்பாற் கிளவி	886	கோழி வென்றி	910
இரவுத்தலைச் சேறல்	870	சிவல் வென்றி	913
இரவு நீடு பருவரல்	852	குது வென்றி	918
இல்லவை நகுதல்	870	செலவழுங்கல்	881
உட்கோள் (ஆ)	841	செல்கென விடுதல்	879
உட்கோள் (பெ)	848	தகர் வென்றி	910
உரைகேட்டு நயத்தல்	877	துணிவு	840
உழவன் வென்றி	907	துயரவற் குரைத்தல்	883
ஊடலுள் நெகிழ்தல்	876	தூதிதடயாடல்	883
எறுகோள் வென்றி	908	தேர்வென்றி	916
ஐயம்	838	நலம் பாராட்டல்	843
கண்டுகண் சிவத்தல்	873	நயத் தல்	848
		நயப்புற்றிரங்கல்	843
		நெஞ்சொடு மெலிதல்	854
		பகல் முனிவுரைத்தல்	851
கண்டுகை சோர்தல்	884	பயந்தோர்ப் பழிச்சல்	842
கனவின் அரற்றல்	853	பரத்தையை ஏசல்	873
காட்சி	838	பரத்தை கூறல்	890
காண்டல்	846	பரத்தைவாயில் பங்குகண்டு	
காண்டல் வலித்தல்	850	பருவ மயங்கல்	885
காதலிற் களித்தல்	871	பள்ளிரிசைத் தொடர்தல்	878
சிலிவென்றி	914	பாடகர் இறுதி பணிந்துகின்	
துதிரை வென்றி	915	இரங்கல்	877
குறுங்கலி	894	பாடன் வென்றி	919
குற்றிசை	894	பாண்வரவுரைத்தல்	889
கூட்டத்துக் குழழுதல்	875	பிடிவென்றி	920
கொடுப்போர் ஏத்திக் கொடாஸ்		புலிவென்றி	921
பழித்தல்	905		
ஆடல் வென்றி	918	பொழுது கண்டிரங்கல்	872
ஆண்பாற் கிளவி	886	மடலூர்தல்	882
உட்கோள் (ஆ)	841	மல்வென்றி	906
உட்கோள் (பெ)	849	மெலிதல்	849
உரைகேட்டு நயத்தல்	877	மெலிவொடு வைகல்	850
உழவன் வென்றி	907	யாழிவென்றி	917
ஊடலுள் நெகிழ்தல்	876	யானை வென்றி	911
பிரிவிடை ஆற்றல்	867	வரவெதிர்ந்திருத்தல்	868
பிறர்மனை துயின்றுமை		வாராமைக்கு அழிதல்	869
விருவிகூறல்	89	வாணிக வென்றி	906
பின்னிலை முயறல்	866	விறலிகேட்பத்தோழி கூறல்	891
புணரா இரக்கம்	844	விறலி தோழிக்குக் கூறல்	891
புலவியுட் புலம்பல்	871	வெளிப்பட இரத்தல்	845
பூவை வென்றி	915	வெறிபாட்டு	888
பூழி வென்றி	912	வேட்கை முந்துறுத்தல்	865
பெண்பாற் கிளவி	887		

பிழை திருத்தம்

(பொருளுணர்வுக்குத் தடையாக உள்ள முக்கிய பிழைகள் மட்டும் தரப்பட்டுள்ளன. அறிஞர் மன்னிப்பராக)

க்கம்	இடம்	வரி பிழை	திருத்தம்
838	கொளு	1 பூம்பொழிற்	பூம்பொழிற்
	இ - ள்	2 சுறுத்த	சுறுத்த
	இறுதிப்பந்தி	4 வியத்து	வியந்து
839	பந்தி 1	1 பெரிதுப்	பெரிதும்
	2	6 பெற்றும்	பெற்றும்
		13 அதிக	அதிக
		14 மாகக	மாகக்
		15 நிகழ்ந்ததாவின்	நிகழ்ததாவின்
		19 பெருந்தின	பொருந்தின
		20 தந்ததால்	ந்ததால்
840	பந்தி 1	13 றிரியாக	றிரியாத
	இறுதிப் பந்தி	5 தவன்	தவன்
		9 த் திற்கும்	கத்திற்கும்
841	பந்தி 1	4 புவியிற்	புவியியற்
		9 வியர்தல்	வியர்த்தல்
	பாடல்	2 என்ற	என் (று)
	வ - று	3 தவியாள்	தவியாள்
842	இ - று	1 வாழ்வராக	வாழ்வராக
	இறுதிப் பந்தி	1 பயத்தோர்	பயந்தோர்
844	பந்தி 1	5 புதைதவள்	புதைத்தவள்
		11 ஒத்தாகாது	ஒத்ததாகாது
		17 உவாமயாம்	உவமேயம்
	பந்தி 1	13 நில்லது	நில்லாது
		15 செல்லெதிர்	சொல்லெதிர்
846	பந்தி 1	7 உரவொனி	உரவொலி
		9 சாட்டும்	காட்டும்
	நூற்பா	1 காண்ட	காண்டல்
	கொளு	1 தோம்பாய்	தேம்பாய்
847	பந்தி 1	6 திரியா	திரியாக்
		6 கேற்றதரறு	கேற்றவாறு
		13 தேவி	தோவி
848	பந்தி 1	7 பரு	பருகு
		9 விழைக்கின்றுள்	விழைகின்றுள்

க்கம்	இடம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
849	பந்தி 1	9	சேம்மையிற்	சேய்மையில்
		5	றைற்றும்	பெற்றும்
		8	உள்ளது	உள்ளுது
		12	பொழுதல்	பொழுதில்
	கொளு	1	ஓன்றுர்	ஓன்னேச்
	இ - ள்	2	தோனினையுடைய	தோனினையுடைய
	பந்தி 2	2	பலறியப்	பலரியப்
		3	பகவராதவின்	பகரவராதவின்
		9	எதி	ஏதி
		13	குரியற்	குரிய
850	பந்தி 1	1	வருத்தத்தங்	வருத்தத்தமுங்
		3	நலத் தொலையல்	நலந் தொலைதல்
		9	இறைபுனை	இறைபுனை
		9	எவ்வளை	எல்வளை
851	கொளு	1	புலப்பொடு	புலம்பொடு
	இ - ள்	2	மிகக்	மிகக்
	பந்தி 2	9	ண்க	என்க
		4	கண்டல்	காண்டல்
852	பந்தி 1	1	நல்காண்	நல்கான்
		9	ன் பார்	என்பார்
		6		
		13		
853	கொளு	1	புலப்பொடு	புலம்பொடு
	பந்தி 2	2	புலம் ரொடு	புலம் பொடு
		6	இனைவிழைக்க	இனைவிழைக்க
		2	விளங்கிய	விளக்கிய
		2	செப்	சொப்
		5	கருத்தது	கருத்து
		10	கண	கன
		11	போற்றத்திலும்	தோற்றத்திலும்
	இ - ள்	1	விளைவிளையுடையாள்	வளைவிளையுடையாள்
854		2	வ - று	வ - று
		2	என்பதிங்	என்பதில்
		5	இரவுவுவில்	இரவில்
		7	காண்ட்டவான்	காண்படவான்
	குறள்	1	கணவினுற்	கணவினாற்
	கொளு	2	புகன்று	புகன்ற
855	பந்தி 2	6	மொழியாகம்	மொழியாகும்

பக்கம்	இடம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
		12	ஒழிகவென்பாய்	ஒழிகவென்பாய்
		17	வதாவின்	வதாகவின்
856	பந்தி 1	3	நெகுழ்ந்தோன்	நெகுழ்ந்தோன்
		7	அவ்மெலிதலை	அம்மெலிதலை
	பந்தி 1 இன்கீழ் 2	பட்டு	பாட்டு	பாட்டு
	பந்தி 2	3	பண்ணெருவன்	பாண்ணெருவன்
		4	பொந்	போந்
		7	பட்டென்பார்	பாட்டென்பார்
		9	அமைந்துள்ளோம்	அமைத்துள்ளோம்
859	பந்தி 2	6	திணையின்	திணையின்
		15	பொருந்த	பொருந்தா
		27	ஒடா	ஒட்டா
860	பந்தி 2	6	பண்பை	பண்பை
	பந்தி 3	6	நிலவிடத்தை	நிலவிடத்தை
		7	ஏழுவண்	ஏழுவண்
851	பந்தி 1	1	வனதாக	வணதாக
		3	கைக்கிளை	கைக்கிளை
	நூற்பா 1	1	முதலாய்ப்	முதலாப்
			யிறுவாய்	யிறுவாய்
	நூற்பா 2	1	தொழியப்	தொழியப்
	பந்தி 2	10	இதனை	இதனை
862	பந்தி 1		பெற்றதின்	பெற்ற
			பெண்ணேயே	எண்ணேயோ
863	நூற்பா 2	3	அறப்புரி	அறம்புரி
		4	பயிறல்	பயிற்றல்
864	பத்தி 1	4	உள்பாக்கில்	உள்பாங்கில்
865	நூற்பா	2	அரற்றல்	ஆற்றல்
		10	பள்ளிமிழைத்	பள்ளிமிசைத்
	இ - ஸ் (1)	1	முந்துறுதல்	முந்துறுத்தல்
			விருத்தல்	விடுத்தல்
	இ - ஸ் (2)	3	சொல்லிய	சொல்லியது
866	பந்தி 1	5	செல்லுதல்	சொல்லுதல்
		8	சாமம்	காமம்
		12	ஆறியிருந்	ஆறியிருத்
		16	சுமாப்	காமம்
		16	பொரேஞ்சி	பொறேஞ்சி
		24	விளப்பு	விளம்பு
		25	முந்தறுத்தலில்	முந்துறுத்தலில்

பக்கம்	இடம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
	இ - ஸ்	1	இரத்து	இரந்து
	பந்தி 1	12	பொருந்தமையாற்	பொருந்தாமையாற்
867			தலைப்பு (துறை)	ஆற்றல்
			இ-ஸ்	இளமதி
			பந்தி 2	என்பதுந
				கமையும்
			5	அரற்றல்
			பந்தி 1	அரத்திற்கு
868			இ-ஸ்	பல்வினை
			2	மடவள்
			வெண்டா	செல்லாய்
			869	தோளினால்
			இ-ஸ்	எ-று
			இ-ஸ்	பணையா
			வெண்பா	கணியிருட்
			பந்தி 1	செல்கேன்
				ஆற்றமை
			13	செலக்குரியவள்
				அல்லளாயினும்
			870	முற்று
			வெண்பா	நற்றுர்
			பந்தி 4	அவர்களில்
				கொஞ்
			871	இ-ஸ்
			பந்தி 2	தொஞ்
			பந்தி 1	தணிதல்
				ஊட்டலுள்
			872	ஊட்டலுன்
			பந்தி 2	புலவியுட்
			பந்தி 1	எனக்கொள்க
				பரத்தையை
			873	தூராக்கெடு
			தலைப்பு (துறை)	பரத்தை
			கொஞ்	ஊராக்கெடு
			1	என்பதலால்
			பந்தி 1	என்பதனால்
			874	கொடிமா
			வெண்பா	கொடிமார்
			இ-ஸ்	மேவி
			1	நீங்குதவறி
			2	காதற்
			875	போயினாக
			கொஞ்	காதல்
			பந்தி 2	செய்யும்
				யிடத்து
			இ-ஸ்	யிடத்து

பக்கம்	இடம்	வரி	பிழை	திருத்தம்	பிழை	பந்தி	வரி	பிழை	திருத்தம்	
	வெண்பா	2	யனலூரன்	யுனலூரன்		13	புனலூரற்கு		புனலூரற்கு	
876	பந்தி 1	2	ஆற்ளாருய்	ஆற்றுளாய்		16	இயைபிலாத		இயைபிலாத	
878	பந்தி 2	9	இறுதகத்	இறுகத்	வெண்பா	3	படுகன்		படுகனி	
879	கொஞ்	1	பாயிரும்	பாயிருட்	892	பந்தி 2	9	இற் ரத்தை	இற்பரத்தை	
	பந்தி 2	9	குடும்பய	குடும்பக்	893	கொஞ்	2	இற்றெறன	இற்றெறன	
882	பந்தி 2	12	தென்க	என்க	வெண்பா	1	தையலா		தையலார்	
		13	வி பம்	விருப்பம்	895	பந்தி 1	12	புனைந்த	புனைந்த	
		22	தலையியில்	தலையில்		பந்தி 2	5	மானிஞ்சி	மானஞ்சி	
			எருக	எருக்க		பந்தி 3	7	தீதா	தீதாம்	
883	கொஞ்	2	நீங்கான்	நீங்காள்	900	பந்தி 3	இறு.முத.	பெருந்தி வா	பெருந்தினை	
	வெண்பா	2	கள்வாய்	கள்வாய	901	தொல்.நூற்.	2	ளாயினும்	வாயினும்	
			திண்டோர்	திண்டோ	903	பந்தி 1	10	வெளி படு	வெளிப்படு	
			பிரிவின் நிலைய	பிரிவின்றியை	904	பந்தி 1	7	கணவாக்கு	கணவர்க்கு	
			ஆஃன்	ஆஃனை	905	நூற்பா	5	வணிக	வாணிக	
			கோ-ன்	இ-ன்	பந்தி 1	2	கூறிக்	கூறி		
864	கொஞ் 2)	2	சொல்வி	சொல்லி				அண்வரும்	கண்வரும்	
	வெண்பா	2	வென்னத்துத்	வென்னத்துள்		பந்தி 2	5	பொருற்களை	பொருள்களை	
	பந்தி 1	12	பாற் டும்	பாற்படும்	906	வெண்பா	2	நலனும்	நலனும்	
		14	வாரும்	வாறும்			8	பகர்வாள்	பகர்வான்	
	பந்தி 2	1	மகக்	மிக				பரியாள்	பரியான்	
			உணர்ந்லாத	உணர்தலைக்		பந்தி 1	4	முவலை	முல்லைத்	
885	பந்தி 1	2	ஐந்தினையுள்	ஐந்தினையுள்			6	எல்லலாம்	எல்லாம்	
		3	சுட்டியாதாற்	சுட்டியதாற்		பந்தி 3	5	உரிமைப் பொருள்	உரிமைப் பொருள்	
		4	பெற்றுய்	பெற்றும்	907	பாடல்	3	தித் தன	தித்தன்	
	வெண்பா	1	பெரும்பளை	பெரும்பளை		பந்தி 2	6	மிகுவே		
	கொஞ்	1	அன்றனெத்	அன்றெனத்	908	பந்தி 1	6	உளாதாமிடத்து	உளதாமிடத்து	
	இ - ன்	2	மனம்	மணம்			துறை	ஏறுகோள்	ஏறுகோள்	
886	வெண்பா (1)	2	நுவலை	துவலை	909	பந்தி 1	2	கூட்டுவ	காட்டுவ	
	பந்தி 1	8	பரியாமா	பிரியாமல்			16	கொண்டஞ்சு	கோடஞ்சு	
	வெண்பா (2)	2	முன்னதாகக்	முன்னதாக்	910	பந்தி 1	1	மேலெழும்	மெலெழுப்	
	பந்தி 2	1	கடந்த	கடத்த			பாடல்	1	விட அர்	விடாஅர்
887	கொஞ்	1	வெள் ளை	வெள்வளை	911	பந்தி 1	8	திரிகோடா	திரிகோட்	
888	வெண்பா	3	டன்ளைசொல்	டன்ளைசொல்			1	இரீயச்	இரியச்	
889	பந்தி 2	8	'த'			பெண்பா	1	வாய்தத	வாய்த்த	
890	பந்தி 2	11-12	செம்மைபவள்				3	பாய்ந்திருத்	பாய்ந்திருத்	
891	பந்தி 1	4	இயக்க	இயைக்க		பந்தி 2	4	பாய்ந்திருத்	பாய்ந்திருத்	
		6	முலை ர்	முலையார்				வேழம்	வேழம்	
		17	ஒருமைப்	ஒருமை	இறுதி					

பக்கம்	இடம்	வரி	பிழை	இருத்தங்
912	பாடல் (பெரும்பா 3 பாடல் 'அகம்)	1 3	கட்சி சிறுபுள்	காட்சி கருந்தாள் சிறுபுன்
913	பந்தி 1 வெண்பா	5 8 1 3 2	பொடை மிகுதலுல் பற்றிய நூல் எல்லபம் மாயின்ற் செய்யுவிற்	பெடை மிகுதலுக் நூல் எல்லாம் மாயிற் செய்யுவிற்
941	பாடல் 1	1 2 3	உணரால் பறழப்பன்றி உறைகிணறு புறஞ்சேரி தகரோடு விளையாட்டு	உணரார் பறழப்பன்றி உறைக்கிண புறஞ்சேரி தகரோடு விளையாடக்
914	பந்தி 1 வெண்பா பந்தி 1	1 2 1 3 8	ஓழுக்கு பணிபதமும் கிளஞ்சதல் பெறதாயிற்று உணக்கணைய்	இருங்கு பணிபதமும் கிளஞ்சதல் பெறுதலாயிற்று உணக்கணைன்
915	இறுதி பந்தி 1 வெண்பா	2 1 4	வளக்கும் மொழியே ழுவைப்	வளர்க்கும் மொழியையே ழுவை
		1	குன்னைக்	குன்னை
	பந்தி 2	1 2	இந்புள் நாணலம்	இப்புள் நாநலம்
916	பந்தி 1	3	செல்லி குதிரையில்	செல்லி குதிரையின்
	பாடல் 1	1 2 3	மால்கடல் லாலுளைப் துணைபு ஊர்	மால்கடல் வாலுளைப் துணைபுனர்
	பந்தி 2	1	பெருட்பான் பெரும்பான்ற்று	பெருட்பான் பெரும்பானுற்று
917	பாடல்	1	பொடை	தொடை
918	பாடல்	7	தெடும்	நெடும்
	குறள்	1	கற்றும்	கவறும்
	பாடல் 2	1 2	வன்பு வலிந்து	வன்பு வலித
	பந்தி 3 வெண்பா	3	ஆற்றுது அகந்தாற்று	ஆற்று
		1	படர் சிந்	அகநானாற்று
		1	சௌவொடு	படச்சிறந்
	பந்தி 4	1	குதியையின்	சௌவோடு
		1	கெயல்	குதியையின்
				செயல்

